

**Ajuntament
de Barcelona**

Estudi dels hàbits esportius de la població en edat escolar de la ciutat de Barcelona

---

Estudi realitzat per:

Jordi Viñas i Fort

Novembre 2018

Equip de treball de l'estudi

Direcció de l'estudi

Jordi Viñas

Supervisió tècnica de l'estudi

Cristòfol Collado

Redacció de l'estudi

Cristina Arias

Andrea Flores

Jordi Viñas

Coordinació del treball de camp

Cristina Arias

Carla Borràs

Col·laboració en el treball de camp

Carla Borràs

Xavier Garcia

Guadalupe Lucas

Clara Marquès

Continguts

1. Introducció	6
2. Objectius de l'estudi	9
3. Metodologia	11
3.1. Mètode de recopilació de dades.....	11
3.2. La mostra.....	12
3.3. Administració del qüestionari	15
3.4. Tractament de dades	15
4. Anàlisi dels resultats	16
4.1. Pràctica esportiva fora de l'horari lectiu.....	16
4.2. Modalitats de pràctica esportiva	28
4.3. Motius de pràctica	41
4.4. Actituds vers la pràctica esportiva competitiva	51
4.5. Historial de pràctica i abandonament.....	56
4.6. Motius de no pràctica	62
4.7. Pràctica puntual	66
4.8. Altres activitats esportives.....	72
4.9. Altres activitats no esportives.....	76
5. Decàleg dels hàbits esportius en edat escolar a la ciutat de Barcelona	81
5.1. Índex de pràctica esportiva	81
5.2. Factors que influeixen en l'índex de pràctica.....	82
5.3. Elements secundaris que influeixen en l'índex de pràctica	83
5.4. Tipus de pràctica	84
5.5. Motivacions de pràctica	85
5.6. Freqüència de pràctica.....	86
5.7. Esport de competició	87
5.8. Historial de pràctica	88
5.9. Motius de no pràctica	89
5.10. La realització d'altres activitats extraescolars (no esportives)	90
6. Conclusions	91
7. Referències.....	97
Annex I. Models de qüestionaris	98

Índex de taules

Taula 1. Mostra distribuïda segons sexe	13
Taula 2. Mostra distribuïda segons etapes	13
Taula 3. Mostra distribuïda segons titularitat de centre	14
Taula 4. Mostra distribuïda segons districte	14
Taula 5. Fitxa tècnica de la investigació	15
Taula 6. Índex de distanciament entre pràctica esportiva de nois i noies a la ciutat de Barcelona.....	18
Taula 7. Índex de distanciament entre pràctica esportiva de nois i noies a Catalunya	19
Taula 8. Índex de distanciament entre pràctica esportiva de nois i noies a la ciutat de Barcelona per cursos	24
Taula 9. Esports més practicats.....	28
Taula 10. Evolució esports més practicats anys 2007 fins 2018	30
Taula 11. Esports de caràcter organitzat més practicats segons sexe	31
Taula 12. Freqüència setmanal de pràctica	32
Taula 13. Anys de duració de l'esport que es practica a l'actualitat per etapes.....	35
Taula 14. Pràctica esportiva de competició	36
Taula 15. Motius de pràctica classificats per dimensions	42
Taula 16. Principals aspectes que més m'agraden vers la competició	49
Taula 17. Principals aspectes que menys agraden vers la competició.....	50
Taula 18. Actituds vers la pràctica esportiva competitiva	51
Taula 19. Evolució del nombre d'hores de dedicació a activitats no esportives	78

Índex de figures

Gràfic 1. Tipologia de pràctica esportiva.....	17
Gràfic 2. Evolució de l'índex de pràctica en els diferents estudis realitzats segons sexe	18
Gràfic 3. Pràctica esportiva organitzada i per lliure segons sexe	20
Gràfic 4. Pràctica esportiva per districtes dels anys 2007, 2013 i 2018	21
Gràfic 5. Pràctica esportiva per districtes i sexe	22
Gràfic 6. Índex de pràctica esportiva en funció del lloc de naixement	22
Gràfic 7. Evolució de la pràctica esportiva en funció del curs i sexe.....	24
Gràfic 8. Evolució de la pràctica esportiva en funció de la titularitat de centre i del curs.....	26
Gràfic 9. Relació entre els nivells de pràctica esportiva dels pares o tutors i els escolars	27
Gràfic 10. Distribució de la pràctica esportiva durant la setmana.....	32
Gràfic 11. Nombre d'activitats esportives practicades	34
Gràfic 12. Pràctica esportiva de competició en funció del curs i el sexe	36
Gràfic 13. Evolució de la pràctica esportiva amb i sense competició	37
Gràfic 14. Evolució de la voluntat de fer pràctica esportiva amb competició	38
Gràfic 15. Tipus de competicions en funció del sexe	39

Gràfic 16. Tipus de competicions en funció del curs.....	Error! No s'ha definit el marcador.
Gràfic 17. Motius de pràctica en funció del sexe	41
Gràfic 18. Agrupació dels motius de pràctica en dimensions en funció del sexe	43
Gràfic 19. Motius de pràctica segons dimensions i curs	44
Gràfic 20. Subjecte que motiva a començar a realitzar pràctica esportiva	45
Gràfic 21. Bloc 1 – Què és el que més m’agrada de la pràctica esportiva	46
Gràfic22. Bloc 2 – Què és el que es considera més important al practicar esport	47
Gràfic 23. Bloc 3 – Motivació per la qual faig esport	47
Gràfic 24. Bloc 4 – Què és el que més m’agrada dels entrenaments	48
Gràfic 25. Actituds vers la pràctica esportiva competitiva – Passa?	53
Gràfic 26. Evolució de les actituds negatives vers la pràctica esportiva competitiva – Passa? ..	54
Gràfic 27. Actituds vers la pràctica esportiva competitiva – T’agrada que passi?	55
Gràfic 28. Evolució del nombre de persones que havien practicat altres esports abans de l’actual	57
Gràfic29. Nombre d’esports practicats abans de l’esport actual.....	58
Gràfic 30. Motius d’abandonament de l’activitat esportiva practicada anteriorment per escolars que a l’actualitat fan algun tipus d’activitat esportiva.....	59
Gràfic 31. Evolució de la voluntat de tornar a practicar un esport o activitat que anteriorment havia abandonat	60
Gràfic 32. Motius de no pràctica d’activitat esportiva a l’actualitat.....	62
Gràfic 33. Motius de no pràctica d’activitat esportiva a l’actualitat en funció del sexe	63
Gràfic 34. Motius d’abandonament de l’activitat esportiva practicada anteriorment.....	64
Gràfic 35. Principals motius d’abandonament de la pràctica esportiva segons curs.....	65
Gràfic 36. Evolució de la pràctica esportiva durant les vacances segons sexe	66
Gràfic 37. Evolució de la pràctica esportiva durant les vacances en funció del curs i del sexe ..	67
Gràfic 38. Pràctica esportiva durant les vacances en funció del districte.....	68
Gràfic 39. Esports més practicats durant el període de vacances	69
Gràfic 40. Lloc on es realitzen les activitats esportives durant les vacances	70
Gràfic 41. Persones amb les que es realitza la pràctica esportiva puntual.....	71
Gràfic 42. Mitjans de transport no motor utilitzats segons sexe	72
Gràfic 43. Evolució dels mitjans de transport no motors utilitzats segons curs	73
Gràfic 44. Comparació del nombre d’escolars que fan ús de mitjans de transport i que realitzen pràctica per lliure	74
Gràfic 45. Activitats realitzades durant l’hora del pati segons sexe	75
Gràfic 46. Pràctica d’esports i jocs durant l’hora del pati segons curs i sexe	76
Gràfic 47. Evolució de la pràctica d’activitats no esportives en funció del curs i sexe	77
Gràfic48. Pràctica d’activitats no esportives diferenciada per districtes.....	78
Gràfic 49. Evolució del nombre d’hores de dedicació a activitats no esportives	79
Gràfic 50. Tipus d’activitats no esportives més practicades segons sexe	80

1. Introducció

Els beneficis de la pràctica esportiva a qualsevol edat de la persona són ja reconeguts per part de la societat actual. Una pràctica esportiva periòdica en edat escolar resulta encara més rellevant per garantir l'adquisició d'uns hàbits que romandran interioritzats per a la resta de vida de la persona que els adquireix. És per aquest motiu que conèixer els hàbits esportius en edat escolar dels nois i noies esdevé fonamental i identificar els segments de població d'aquestes edats que requereixen de major atenció per a promoure la seva pràctica esdevé una prioritat des de les administracions públiques a l'hora de fer realitat la millora de la qualitat de vida dels ciutadans i ciutadanes.

Els estudis que es porten a terme amb caràcter periòdic sobre els hàbits esportius de la població han estat tradicionalment dirigits sempre a una població major de 15 anys. La premissa de partida en la població escolar és que en l'etapa d'ensenyament obligatori ja compten amb l'assignatura educació física que comporta una certa pràctica físico-esportiva per part dels infants i joves. Tanmateix, avui en dia està acceptat que la dedicació setmanal prevista en el currículum educatiu tant d'educació física de primària com de secundària no resulta suficient per garantir una pràctica que permeti millorar la condició física dels alumnes així com tampoc consolidar uns hàbits esportius que haurien de perdurar més enllà de l'adolescència. Tal i com recomana l'Organització Mundial de la Salut (OMS), els infants i joves haurien de realitzar un mínim de 60 minuts diaris d'activitat física, on s'hi engloben tot aquell seguit de pràctiques físico-esportives que realitzen els infants, ja sigui a nivell escolar i/o extraescolar.

En el context de la ciutat de Barcelona, el primer estudi d'aquestes característiques es va realitzar l'any 2007 amb l'objectiu de conèixer la realitat de la pràctica esportiva dels escolars de la ciutat i definir així polítiques esportives públiques de promoció cap a aquest col·lectiu. L'any 2013, es va realitzar una segona enquesta amb característiques similars a l'anterior en quant a mostra, tipus de qüestionari i forma d'administració d'aquest. Enguany, l'Institut Barcelona Esports ha impulsat la tercera edició d'aquesta recerca amb una metodologia de característiques similars a les dues anteriors.

1. Introducció

La similitud del mètode de recerca i dels objectius de la mateixa en les esmentades tres edicions permet plantejar una comparativa entre elles i valorar-ne la seva evolució. Així, en el present informe s'analitzen els resultats obtinguts de l'estudi i es comparen les dades amb els principals estudis que s'han portat a terme per a la població escolar:

- L'ús del temps de la població infantil i juvenil: els hàbits esportius, promogut per l'Ajuntament de Barcelona en el Congrés de l'Educació Física i l'Esport en edat escolar a la ciutat de Barcelona l'any 1998.
- Estudi dels hàbits esportius escolars a Barcelona promogut per l'Institut Barcelona Esports, edicions 2007 i 2013.
- Estudi dels hàbits esportius escolars a Catalunya, promogut per la Secretaria General de l'Esport l'any 2016.
- Estudi dels hàbits esportius de la població escolar a Espanya, promogut per la Fundació Alimentum i el Consejo Superior de Deportes del Govern d'Espanya l'any 2011, en el que es disposa de dades representatives per a Catalunya.

La comparativa amb estudis elaborats amb criteris similars en el desenvolupament del treball de camp, permetran una anàlisi longitudinal i evolutiva de la situació a la ciutat de Barcelona així com una anàlisi comparativa amb la situació a Catalunya.

En l'anàlisi dels resultats s'han identificat unes variables independents – aquelles variables que no depenen d'altres- com són:

- Sexe
- Districte, distribució territorial
- Titularitat del centre educatiu, on desenvolupen l'educació obligatòria
- Lloc de naixement

D'aquesta manera, es podrà veure si es produeixen diferències significatives en funció d'aquests paràmetres.

L'informe s'estructura en cinc grans apartats. Inicialment, es presenten els objectius de recerca, i seguidament, es detalla la metodologia emprada pel treball de camp. Posteriorment, s'analitzen els resultats més significatius a partir de l'anàlisi descriptiva dels resultats obtinguts. Aquesta anàlisi s'enriqueix a partir de l'aprofundiment en els elements més

1. Introducció

---

rellevants des de la segmentació per les variables independents i de l'anàlisi longitudinal amb les dades dels estudis anteriors. A continuació, es presenta un capítol que selecciona les 10 dades més significatives sobre l'esport escolar i se'n fa una anàlisi. Les conclusions plantegen un resum dels resultats més destacats i fa una reflexió sobre la situació actual i l'evolució durant els darrers anys sobre la pràctica esportiva en horari no lectiu en edat escolar a Barcelona. Per finalitzar, a l'Annex I s'incorpora el model de qüestionari utilitzat per a la recollida de dades.

2. Objectius de l'estudi

Aquest estudi és rellevant per identificar els aspectes més determinants de la pràctica esportiva escolar, com és el cas de les preferències de pràctica, la seva freqüència, les motivacions que porten a la pràctica o les causes que provoquen l'abandonament d'aquesta, entre altres. Un índex de pràctica esportiva elevat i amb modalitats variades resulta fonamental per a mantenir uns bons hàbits saludables en la població permetent als escolars conèixer els beneficis que aporta la pràctica esportiva tant a nivell físic com mental.

L'estudi dels hàbits esportius de la població en edat escolar cerca conèixer l'estat de la situació actual dels hàbits esportius dels escolars de la ciutat de Barcelona fora de l'horari lectiu i la seva evolució en els darrers anys. El principal indicador que cerca identificar el present estudi és el de conèixer l'índex de pràctica esportiva entre la població escolar i com aquest varia entre les esmentades variables independents, en especial: l'edat, el sexe i la distribució territorial a la ciutat de Barcelona.

Conjuntament amb aquesta informació, s'elaborarà una anàlisi més específica a partir de les preguntes incloses en el qüestionari. Així, s'espera també poder disposar d'informació sobre els següents aspectes:

- Tipus d'esports o activitats que practiquen les persones en edat escolar a la ciutat
- Nivells de pràctica organitzada i no organitzada
- Freqüència d'aquesta pràctica
- Motivacions per a la pràctica, així com també dels i les que no practiquen
- Actitud i valors enfront la pràctica esportiva en general i la competició en particular
- Motivacions que porten a l'abandonament de la pràctica i la no pràctica esportiva
- Pràctica puntual d'activitat física
- Coneixença de l'impacte que tenen altres activitats no esportives fora de l'horari lectiu dels i les escolars

Tots aquests aspectes hauran de permetre comprendre millor la pràctica esportiva de les persones en edat escolar i identificar els moments en l'edat d'aquests en els que caldrà centrar l'atenció des de l'òptica de l'acció pública municipal.

2. Objectius de l'estudi

Cal destacar que el present estudi permetrà conèixer l'estat de situació actual i analitzar-ho de manera longitudinal al llarg dels darrers 11 anys en els que es compta amb dos estudis previs de metodologia similar i que permetran avaluar-ne la seva evolució. Tanmateix, cal considerar que el present estudi, fonamentat en una recerca quantitativa, no permetrà conèixer els 'per què' es produeix la situació actual. Serà amb recerques qualitatives posteriors on s'haurà d'identificar les possibles motivacions que condueixen a la fotografia obtinguda en el present exercici.

3. Metodologia

La investigació quantitativa que s'ha desenvolupat ha estat basada en una mostra representativa de la població en edat escolar de la ciutat de Barcelona. El treball de camp s'ha portat a terme entre el 4 de març i el 14 de juny de 2018.

3.1. Mètode de recopilació de dades

La realització del treball de camp ha consistit en l'administració d'un qüestionari de preguntes majoritàriament tancades a dues o més respostes. Aquesta modalitat d'enquesta es caracteritza per l'estandardització i representativitat dels resultats. Per tant, el qüestionari ha permès fer una anàlisi general i comparativa dels resultats que ha servit per diagnosticar les diferències que existeixen entre els paràmetres estudiats.

A l'hora de preparar el qüestionari s'ha tingut en compte els següents aspectes:

- La formulació de les preguntes incloses en el qüestionari havien de ser senzilles, sense ambigüitats i amb vocabulari conegut pel grup enquestat. El qüestionari constava d'un total de 36 preguntes i un apartat de dades generals.
- El tipus de preguntes s'ha basat, a efectes de poder ser comparat, en el qüestionari del darrer estudi d'hàbits esportius de la població en edat escolar de la ciutat de Barcelona de l'any 2013.
- L'ordre de les preguntes pretén conduir el qüestionari cap al paràmetre de la pràctica esportiva dels escolars. Per conèixer aquesta dada, s'ha realitzat la primera pregunta: *Fas algun esport o activitat física fora de l'horari escolar durant el curs?*. A continuació el qüestionari s'ha dividit en tres parts diferenciades:
  1. Una primera part destinada a les persones que realitzen activitat física actualment durant el curs escolar (preguntes 1 a 19),
  2. una segona part per a les persones que no fan activitat física (preguntes 20 a 25),
  3. i un darrer apartat destinat a saber l'ús habitual d'elements de transport esportius (per exemple: la bicicleta o el patinet), les activitats habitualment

3. Metodologia

---

realitzades a l'hora del pati, la pràctica d'activitat física esportiva puntual durant les vacances, l'historial esportiu familiar, o la realització d'altres activitats no esportives, entre d'altres (preguntes 26 a 36).

- El format de presentació del qüestionari ha estat en un full DIN A4 imprès per les dues cares. L'idioma utilitzat en el qüestionari ha estat el català. A l'Annex I s'adjunta una còpia del qüestionari administrat.

3.2. La mostra

La població escolar de Barcelona en el curs 2017-18 va ser de 136.823 estudiants. La base de dades, facilitada per l'IBE i el Consorci d'Educació de Barcelona, incloïa la segmentació dels escolars per cursos i per titularitat de centres d'ensenyament, permetent la seva ubicació per districtes i titularitat del centre.

S'ha treballat amb una mostra de **3.724 escolars** que garanteix la representativitat estadística de la mateixa. Així, es pot afirmar que de la mostra obtinguda s'obté un nivell de confiança d'un 95%; és a dir, els resultats són vàlids per al 95% de la població escolar de la ciutat de Barcelona. En quant al nivell de precisió obtingut, $\pm 2,0\%$, es desprèn que els resultats obtinguts poden variar en un 2% a l'alça o a la baixa respecte de la realitat.

En el moment de seleccionar la mostra, i tenint en compte les característiques de la població objecte d'estudi, s'ha optat per realitzar un mostreig probabilístic, ja que totes les unitats de la població tenien la mateixa probabilitat de formar part de la mostra, i per quotes, degut a que es partia de distribucions o quotes conegudes de característiques de l'univers (titularitat del centre, curs i districte).

D'acord amb els estudis d'hàbits esportius realitzats anteriorment a la població i adaptant-los als objectius i necessitats del present estudi, s'ha delimitat la mostra tenint en compte els següents paràmetres i que representen les variables independents de la recerca.

3. Metodologia

- **Sexe¹:** aquest paràmetre segueix sent un dels principals diferenciadors, per a qualsevol tipus de població, per establir l'índex de pràctica i conèixer el tipus de pràctica. A la **Taula 1** s'observen els percentatges de la mostra de la recerca comparats amb els de la base de dades d'escolars de la ciutat de Barcelona.

Taula 1. Mostra distribuïda segons sexe				
Sexe	Recompte	%	Nombre absolut d'escolars	% de la base de dades d'escolars de la ciutat de Barcelona
Masculí	1.808	48,5%	-	-
Femení	1.713	46,0%	-	-
Total	3.521	94,5%	136.823	100%

- **Curs escolar:** utilitzat en aquest estudi com a equivalent a l'edat, té una influència característica en el tipus de pràctica. A la **Taula 2** s'observen els percentatges de la mostra de la recerca comparats amb els de la base de dades d'escolars de la ciutat de Barcelona.

Taula 2. Mostra distribuïda segons cursos i etapes				
Cursos	Recompte	%	Nombre absolut d'escolars	% de la base de dades d'escolars de la ciutat de Barcelona
1r a 3r Primària	949	25,5%	40.208	29,4%
4t a 6è Primària	1.067	28,7%	41.000	30,0%
1r a 2n Secundària	793	21,3%	28.442	20,8%
3r a 4t Secundària	915	24,6%	27.173	19,9%
Etapes				
Primària	2.016	54,1%	81.208	59,4%
Secundària	1.708	45,9%	55.615	40,6%
Total	3.724	100%	136.823	100%

¹ En la Taula 1 no apareixen els resultats segons univers perquè les dades no han sigut proporcionades i no es compta amb elles perquè s'aplica la regla del 50%.

3. Metodologia

- **Titularitat de centre d'ensenyament:** el fet d'anar a un centre d'ensenyament públic o privat pot esdevenir també un paràmetre diferenciador a l'hora de practicar esport. La **Taula 3** compara els percentatges de la mostra de la recerca amb els de la base de dades d'escolars de la ciutat de Barcelona.

Taula 3. Mostra distribuïda segons titularitat de centre				
Titularitat	Recompte	%	Nombre absolut d'escolars	% de la base de dades d'escolars de la ciutat de Barcelona
Públic	1.508	40,5%	56.613	41,4%
Privat	2.216	59,5%	80.210	58,6%
Total	3.724	100%	136.823	100%

- **Distribució geogràfica:** en principi, els escolars tendrien a utilitzar espais esportius pròxims al lloc de residència, per tant, en funció de la zona de Barcelona on es visqui i els equipaments esportius existents, es podria tendir a practicar un tipus d'esport o un altre. Per aquest motiu la mostra ha estat segmentada també per Districtes (**Taula 4**).

Taula 4. Mostra distribuïda segons districte				
Districtes	Recompte	%	Nombre absolut d'escolars	% de la base de dades d'escolars de la ciutat de Barcelona
Ciutat Vella	215	5,8%	5.834	4,3%
L'Eixample	435	11,7%	18.412	13,5%
Sants Montjuïc	274	7,4%	11.317	8,3%
Les Corts	359	9,6%	9.593	7,0%
Sarrià-Sant Gervasi	528	14,2%	22.896	16,7%
Gràcia	430	11,5%	8.893	6,5%
Horta-Guinardó	369	9,9%	14.807	10,8%
Nou Barris	330	8,9%	13.175	9,6%
Sant Andreu	351	9,4%	12.825	9,4%
Sant Martí	433	11,6%	19.071	13,9%
Total	3.724	100%	136.823	100%

A continuació es mostra la fitxa tècnica resum de la investigació.

Taula 5. Fitxa tècnica de la investigació	
Univers	Població escolar de la ciutat de Barcelona, 136.823 escolars
Àmbit	Ciutat de Barcelona
Dimensió de la mostra	3.724 escolars
Error de la mostra	$\pm 2,0\%$, per al conjunt de la població
Nivell de confiança	95%, $p=q=0,5$
Procediment de mostreig	Mostreig probabilístic per quotes
Dates de treball de camp	Del 4 de març al 14 de juny de 2018

3.3. Administració del qüestionari

La forma d'administrar el qüestionari ha variat en funció de l'edat dels enquestats. En el cas del primer cicle de primària (1r i 2n de primària), i donada la complexitat d'algunes de les preguntes per a aquestes edats, el qüestionari ha estat adaptat i compta amb 22 preguntes on s'analitzen els paràmetres generals i es poden extreure les mateixes dades, però s'ha suprimit algunes preguntes de caire més complex. Des de 3r de primària fins a 4t de secundària, el qüestionari ha estat el mateix i l'enquesta s'ha caracteritzat per ser totalment individual. La manera de procedir ha estat distribuir el qüestionari entre les classes dels diferents cursos, i els alumnes els han emplenat en presència de l'enquestador que feia explicacions i aclariments en el cas de que sorgissin dubtes. Quan no ha estat possible concertar una visita on l'enquestador fos present a l'aula, el professorat ha assumit el rol d'aquest.

3.4. Tractament de dades

Les dades de la present recerca han estat obtingudes a través d'una anàlisi primària, ja que els resultats s'han extret d'una investigació empírica basada en la recollida de dades mitjançant un qüestionari propi.

El tractament de dades s'ha realitzat amb el programa informàtic estadístic SPSS². Aquest ha permès fer una interpretació de dades general basada en un recompte bàsic dels resultats per obtenir una distribució de freqüències i una interpretació bivariàble, on s'ha pogut realitzar creuaments entre les diferents variables d'estudi.

²Statistical Package for Social Sciences v.17.0

4. Anàlisi dels resultats

4.1. Pràctica esportiva fora de l'horari lectiu

En primer lloc i aspecte essencial per interpretar els altres resultats, és la resposta dels escolars a la pregunta: “Fas algun esport³ o activitat física fora de l'horari escolar durant el curs?”. S'ha obtingut un resultat pròxim al de l'estudi realitzat l'any 2013. **El 76,1% dels escolars de Barcelona afirma realitzar pràctica esportiva de manera regular (setmanalment) fora de l'horari lectiu**, mentre que el 23,9% admet no practicar-ne.

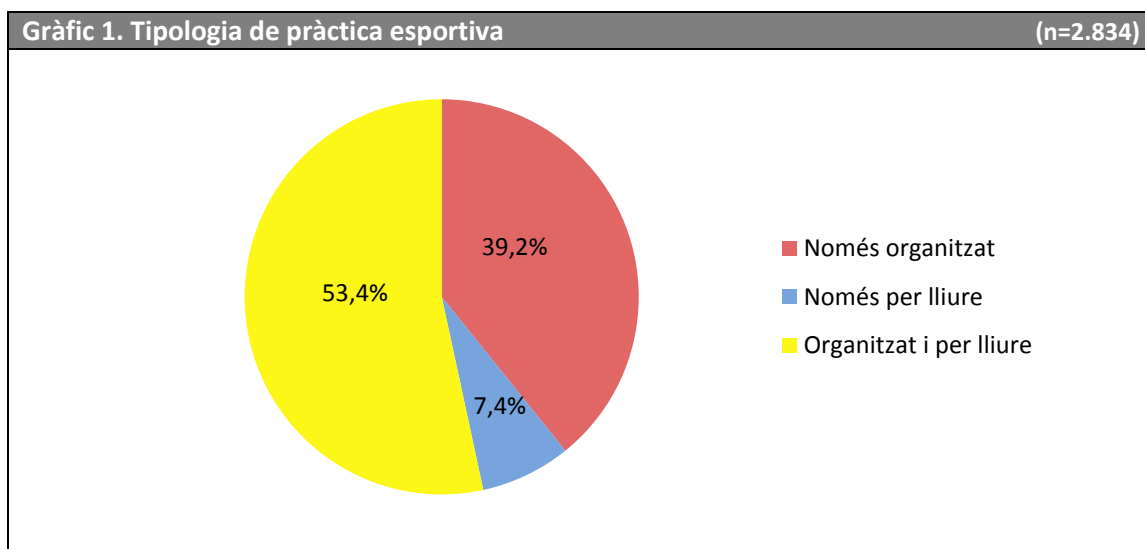
Tipologia de pràctica esportiva

El qüestionari ha permès incorporar la diferenciació de la tipologia de pràctica esportiva que fan els escolars segons si és pràctica esportiva organitzada, aquella en la qual s'està apuntat o si és pràctica esportiva per lliure, la que es realitza de forma autònoma, és a dir, sense estar subjecte a la supervisió d'una persona encarregada de conduir i dinamitzar l'activitat. En relació amb aquesta classificació, **un 70,5% del total d'escolars practica esport de manera organitzada i un 46,3% dels escolars fa pràctica esportiva per lliure**. Part dels escolars que afirma fer pràctica de forma organitzada, també en fa per lliure. Dels nois i noies que fan esport, el **Gràfic 1** mostra que un 39,2% d'aquests només practica esport organitzat, un 7,4% en realitza només per lliure i un 53,4% en fa tant de forma organitzada com per lliure. Per tant, del total d'escolars que practiquen esport fora de l'horari escolar, un 92,6% dels nois i noies fa esport organitzat, per un 60,8% que en practica per lliure.

---

³ En el present document, i seguint la definició de la Carta Europea de l'Esport (1992), les activitats de pràctica que s'inclouen en els conceptes d'activitat física, exercici físic i pràctica esportiva, s'englobaran sota un únic concepte: l'esport.

Font: elaboració pròpia, 2018.

El nivell de pràctica esportiva en els estudis anteriors varen ser d'un 76,0% l'any 2013 i d'un 66,8% l'any 2007. Així, s'observa com les dades actuals consoliden els resultats obtinguts en el darrer estudi on es va confirmar un important creixement en relació a l'estudi de 2007. Tanmateix, si s'aprofundeix en aquests nivells de pràctica i s'analitza el nivell de pràctica organitzada, s'observa que aquesta ha experimentat un notable augment, passant del 82,5% l'any 2013 al 92,6% del total de practicants en el present estudi⁴. A més, si els escolars que combinaven una pràctica esportiva tant de forma organitzada com per lliure era d'un 40,5% l'any 2013, en l'actualitat aquests han passat a ser un 53,4%, fet que suposa un increment de la freqüència de pràctica així com de la interiorització d'una pràctica variada i habitual en el temps lliure dels escolars de la ciutat. Aquesta interiorització de la pràctica esdevé fonamental per adquirir uns hàbits de pràctica esportiva que permetin mantenir aquesta activitat al llarg de la vida de les persones.

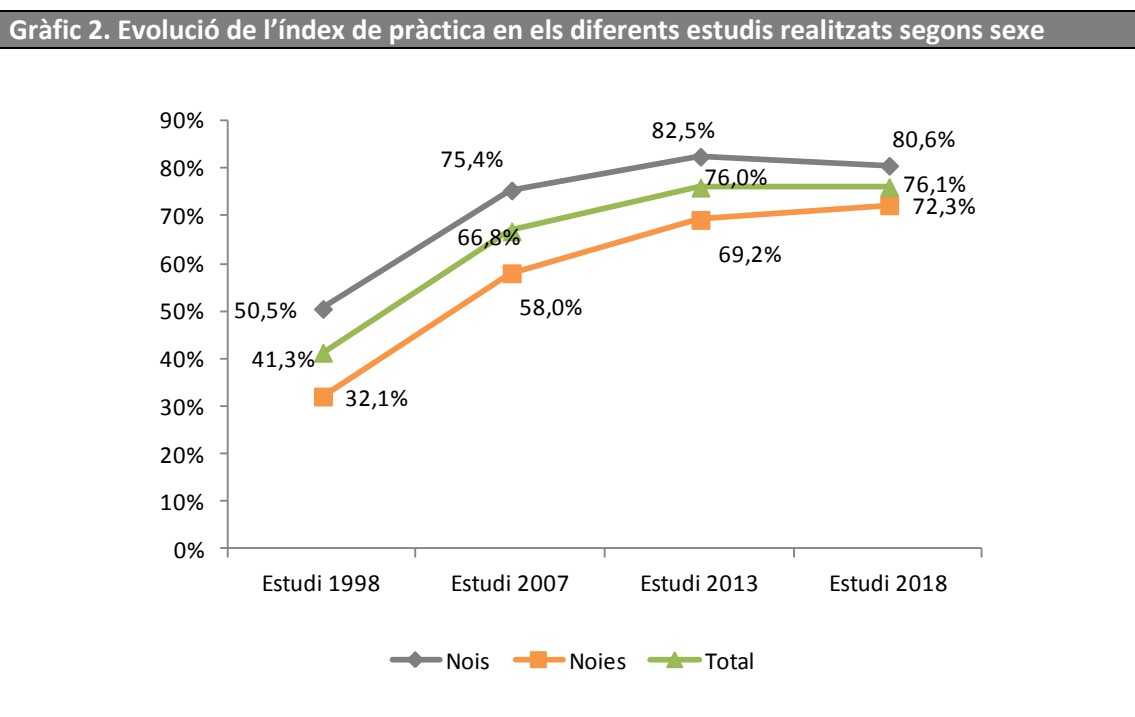
Pràctica esportiva per sexe

L'anàlisi de l'índex de pràctica segons sexe mostra diferències significatives tal i com mostra el següent **Gràfic 2**. Es destaca l'augment notable de l'índex de pràctica de les noies durant les diferents edicions amb 40,2 punts percentuals més mentre que en els nois ha estat de 30,1 punts.

⁴ En l'estudi elaborat l'any 2007 no s'havia encara incorporat la pregunta que diferencia entre pràctica esportiva organitzada i no organitzada.

4. Anàlisi dels resultats; 4.1. Pràctica esportiva fora de l'horari lectiu

També, cal assenyalar com des del 2007 fins l'actualitat, l'índex de pràctica dels nois s'ha mantingut entre uns valors de 75,4% fins al màxim de 82,5% de l'edició de 2013; en canvi en les noies els valors s'han incrementat d'un 58,0% fins a un 72,3% de l'estudi actual on s'ha donat l'índex de pràctica més alt dels darrers anys.

Font: elaboració pròpia, 2018; a partir de "Estudi dels hàbits esportius escolars a Barcelona", 2007, 2013; i de l'estudi "L'ús del temps de la població infantil i juvenil: els hàbits esportius", 1998.

Així, s'estableix un *índex de distanciament* de 8,3 punts percentuals, sensiblement inferior al de l'estudi de 2013. (Taula 6)

Taula 6. Índex de distanciament entre pràctica esportiva de nois i noies a la ciutat de Barcelona	
Any estudi	Diferències entre sexes
2018	8,3%
2013	13,3%
2007	17,4%
1998	18,4%

La comparació amb estudis anteriors de pràctica esportiva escolar a Barcelona mostra com, tot i que els nivells de pràctica esportiva general han anat augmentat tant en nois com en noies al llarg dels anys, la diferència entre ambdós sexes s'ha reduït progressivament, disminuint de 17,4 punts fins als 8,3 entre els anys 2007 i 2018.

L'estudi sobre els hàbits esportius de la població catalana de l'any 2016, identifica un nivell de pràctica esportiva del 72,8% per al total del territori català. Els nivells de pràctica per sexes en aquest estudi s'establien en un 78,0% en nois i en un 68,1% en noies. Així, l'índex de distanciament es situava en 9,9 punts percentuals entre ambdós sexes. En el marc de l'estudi d'àmbit espanyol de l'any 2011, pel que fa a les dades de Catalunya, el nivell de pràctica dels nois era del 74,2% i el de les noies el 60,9%, marcant un índex de distanciament de 13,3 punts. En l'àmbit local, en l'estudi dels hàbits esportius de la població adulta de la ciutat de Barcelona del passat any 2017, l'índex de pràctica esportiva s'estableix en el 71,6%, diferenciant-se amb un 74,4% en els homes i en un 69,2% en les dones. A nivell general, l'índex de distanciament és el més baix en comparació amb els estudis de Catalunya situant-se en 5,2 punts. Una visió longitudinal de les dades permeten confirmar que la tendència a la ciutat de Barcelona és la mateixa que en tot el territori català. D'una banda, es produeix un increment en els nivells de pràctica esportiva i, d'altra banda, l'índex de distanciament entre pràctica masculina i femenina tendeix a reduir-se.

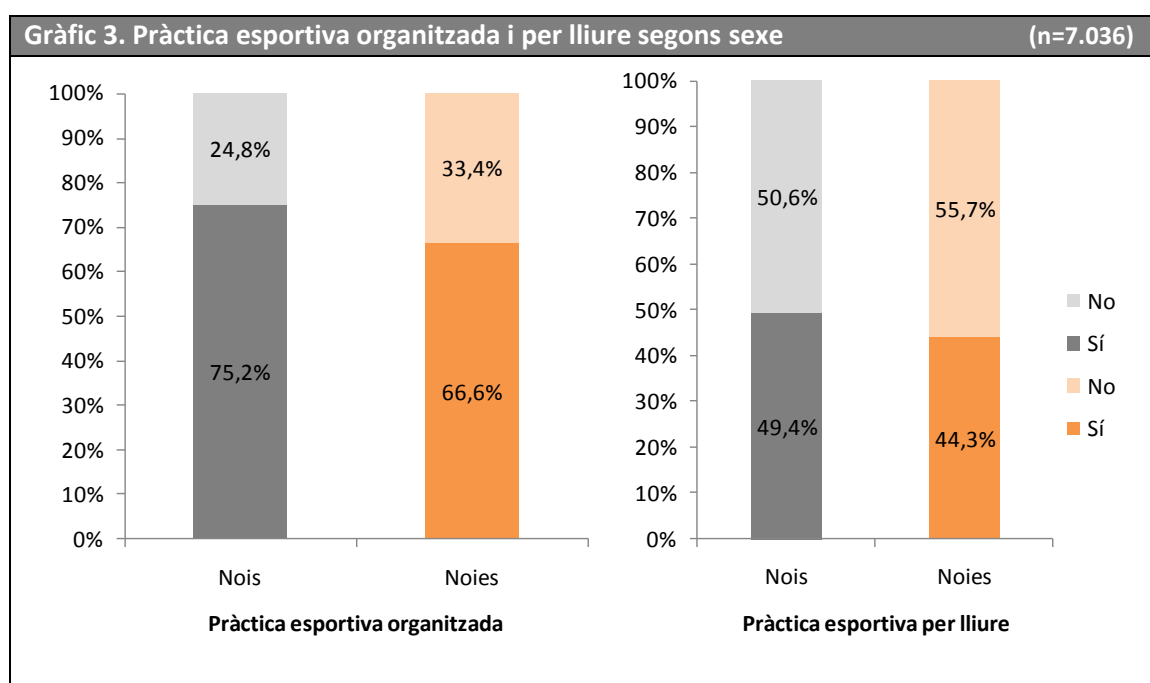
Taula 7. Índex de distanciament entre pràctica esportiva de nois i noies a Catalunya

Any estudi	Diferències entre sexes
2016	9,9%
2011	13,3%

Aprofundint en la diferenciació entre sexes, en l'estudi actual s'observa una disminució de l'índex de pràctica en els nois passant d'un 82,5% l'any 2013 a un 80,6%. El cas contrari s'ha produït en l'índex de pràctica de les noies, on s'observa un augment de 3,1 punts respecte del 2013 i fins a un 40,2 punts acumulat entre els anys 1998 i 2018.

Pràctica esportiva organitzada i pràctica per lliure

En funció de la tipologia de pràctica, el nivell de pràctica dels nois és superior al de les noies tant de forma organitzada com per lliure (**Gràfic 3**). En la pràctica esportiva organitzada l'índex de distanciament (8,6 punts percentuals) és superior al de la pràctica esportiva per lliure (5,1 punts percentuals). Tot i així, comparant els resultats amb l'estudi de l'any 2013, hi ha hagut un augment significatiu de l'índex de pràctica de les noies en la pràctica esportiva organitzada, passant d'un 54,9% a un 66,6%. Analitzant els resultats entre els dos estudis, la diferència més notable és l'augment del percentatge de practicants per lliure tant en nois com en noies.

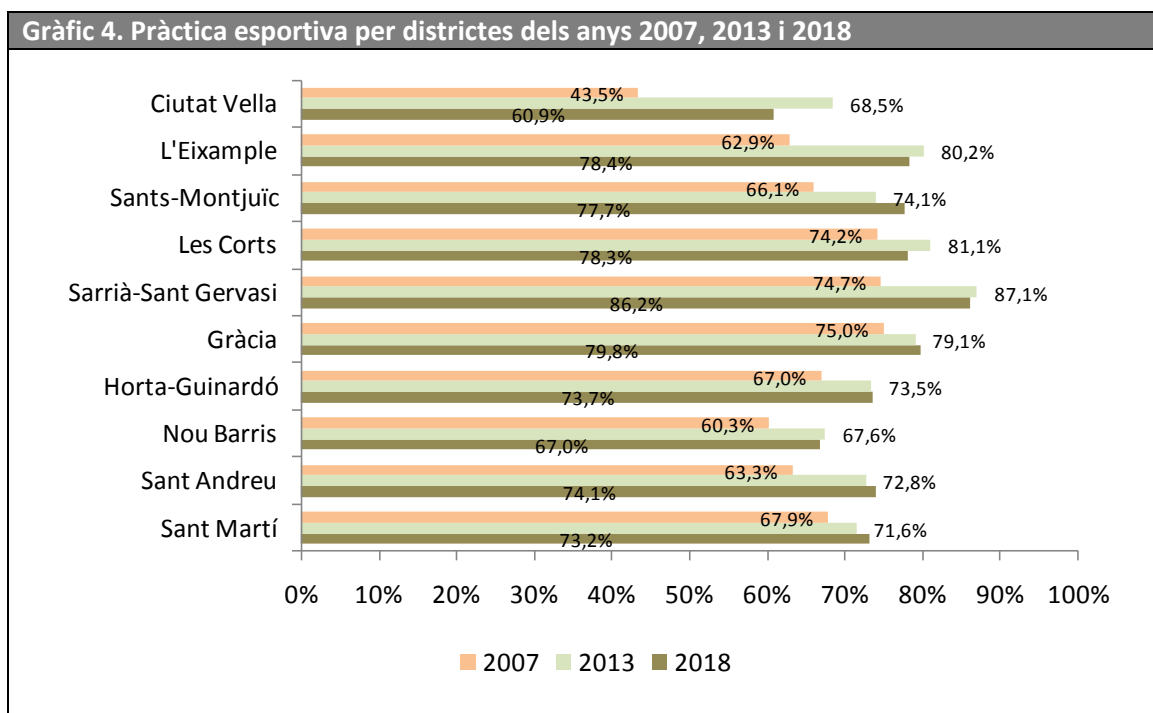
Font: elaboració pròpia, 2018.

Pràctica esportiva per districtes

La dada més rellevant d'acord amb la classificació per districtes és la diferència entre el major i menor percentatge de pràctica, Sarrià- Sant Gervasi (86,2%) i Ciutat Vella (60,9%). Entre els altres districtes els percentatges de pràctica es troben entre el 73,2% i 79,8%, exceptuant el districte de Nou Barris que és el segon amb un menor percentatge de pràctica esportiva amb un 67,0%.

4. Anàlisi dels resultats; 4.1. Pràctica esportiva fora de l'horari lectiu

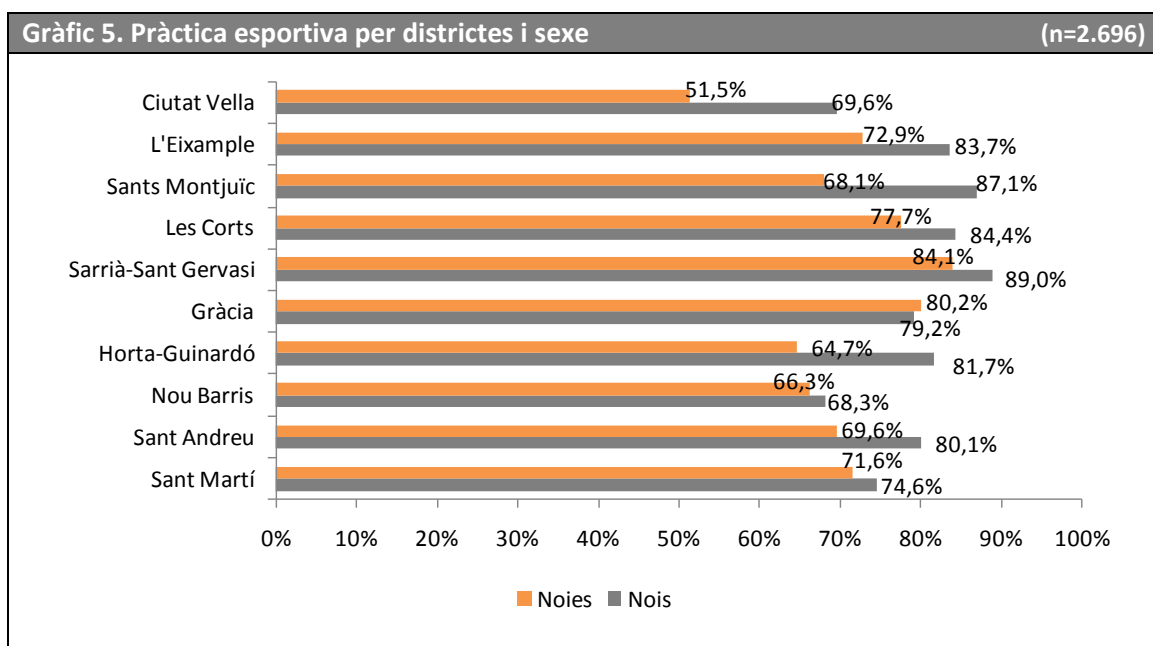
Respecte els resultats de 2007 i de 2013, el **Gràfic 4** mostra un creixement generalitzat en tots els districtes i de forma més rellevant a Ciutat Vella (17,4 punts), l'Eixample (15,5 punts) i Sants-Montjuïc (11,6 punts). Considerant l'evolució des del 2007 fins l'actualitat, quasi bé tots els districtes han mantingut l'índex de pràctica esportiva excepte en 4 Districtes en els quals ha augmentat el percentatge sent els casos de Sants-Montjuïc, Gràcia, Sant Andreu i Sant Martí.

Font: elaboració pròpia, 2018; a partir dels estudis d'hàbits esportius escolars a Barcelona 2007 i 2013.

Segmentant els resultats en funció del sexe (**Gràfic 5**), s'observa com es continuen produint diferències en l'índex de pràctica entre nois i noies, però el fet que aquest hagi augmentat en les noies, ha suposat un increment del mateix en quasi bé tots els districtes respecte el 2013 en el grup femení. El percentatge de pràctica més elevat en les noies és al districte de Sarrià-Sant Gervasi amb un 84,1%. Seguidament, el districte de Gràcia és l'únic on les noies superen l'índex de pràctica dels nois, amb un distanciament d'1,0 punt percentual.

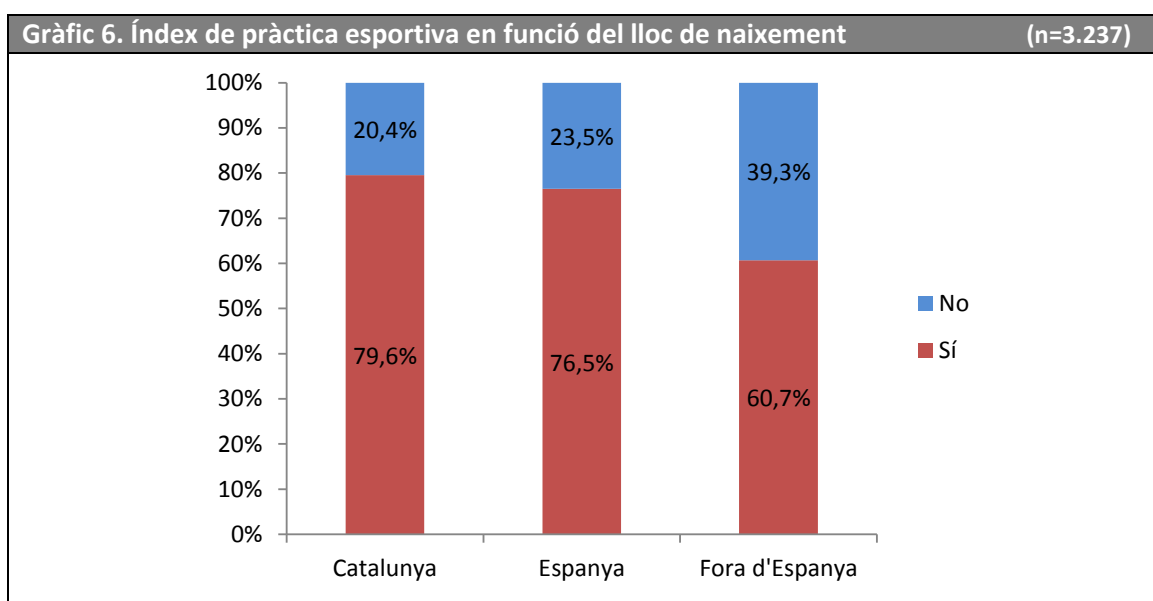
Els següents districtes són els que la diferència de pràctica esportiva en funció del sexe és la més notable: Sants-Montjuïc amb un índex de distanciament de 19,0 punts percentuals, seguit de Ciutat Vella amb 18,1, i, per últim, Horta-Guinardó amb 17,0 punts.

Font: elaboració pròpia, 2018.

Pràctica esportiva segons lloc de naixement

De l'anàlisi de l'índex de pràctica segons el lloc de naixement (**Gràfic 6**), s'observa que els nivells de pràctica entre els escolars de Catalunya (79,6%) i de la resta d'Espanya (76,5%) són força similars amb percentatges superiors al 75%. En canvi, l'índex de pràctica dels escolars de fora d'Espanya és notablement inferior a aquests darrers amb un 60,7%.

Font: elaboració pròpia, 2018.

No s'observen canvis significatius en els estudis elaborats els anys 2007 i 2013 en relació a les diferències de pràctica en funció del lloc de naixement. Així doncs, es constata que aquesta és una tendència que persevera en el temps.

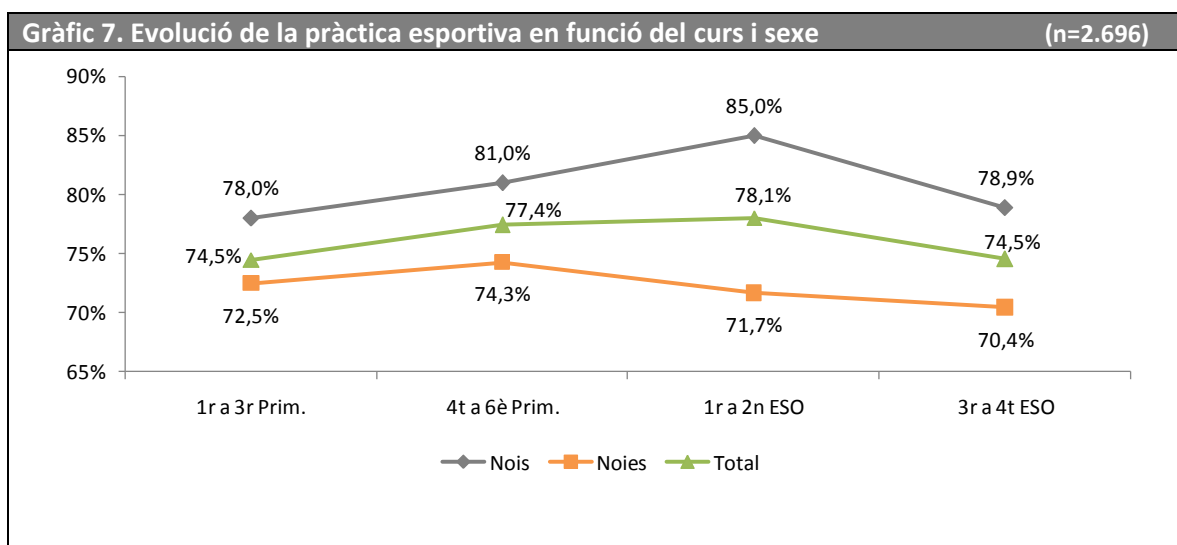
Pràctica esportiva per etapes educatives

Un aspecte clau a analitzar és la relació que s'estableix entre l'índex de pràctica i l'edat o etapa educativa. Tal i com s'ha fet en els estudis anteriors, els resultats s'han analitzat mitjançant el curs d'estudi dels enquestats i s'han agrupat les edats en quatre grans grups:

- 6-8 anys, 1r a 3r de primària
- 9-11 anys, 4t a 6è de primària
- 12-13 anys, 1r i 2n de secundària
- 14-15 anys, 3r i 4t de secundària

En el **Gràfic 7** es mostra l'evolució de la pràctica esportiva en funció del curs i el sexe. En primer lloc s'observa com la pràctica esportiva es manté prou estable al llarg dels cursos, independentment del sexe, amb valors entre el 74,5% i el 78,1%.

Destaca un lleuger increment de la pràctica en passar de 1r-3r (74,5%) als cursos de 4t-6è de primària (77,4%). L'índex de pràctica màxim es troba en els cursos de 1r-2n de secundària (78,1%), i a partir d'aquí, la dinàmica de pràctica tendeix a disminuir conforme es va avançant en els cursos escolars. Aquest patró de comportament es reproduïx en els estudis anteriors, tot i que en aquells casos es percebia una significativa disminució en la pràctica esportiva al passar de l'educació primària a l'educació secundària. Així, l'any 2013 es passava d'un 83,8% dels índex de pràctica en els cursos de 4t-6è de primària a un 71,4% a 1r i 2n de secundària.

Font: elaboració pròpia, 2018.

Les diferències entre sexes reflectides per mitjà de l'índex de distanciament (**Taula 8**), s'observen menors en les franges de primària que en les de secundària.

Taula 8. Índex de distanciament entre pràctica esportiva de nois i noies a la ciutat de Barcelona per cursos	
1r-3r de primària	5,5%
4t-6è de primària	6,7%
1r i 2n ESO	13,3%
3r i 4t ESO	8,5%

En el cas dels nois, l'índex de pràctica augmenta fins al 1r cicle de secundària i llavors decreix en el 2n cicle. En relació a les noies, els patrons de conducta es reproduïen en educació primària però es produeix una sensible reducció de la pràctica esportiva a l'inici de l'educació secundària. Aquests paràmetres, de característiques similars a les de l'estudi de 2013, porten a la necessitat de reflexionar sobre el canvi de comportament entre nois i noies en passar de

l'educació primària a l'educació secundària. En aquest cas, sembla que es reproduirien les causes ja identificades en estudis previs⁵. Aquestes són:

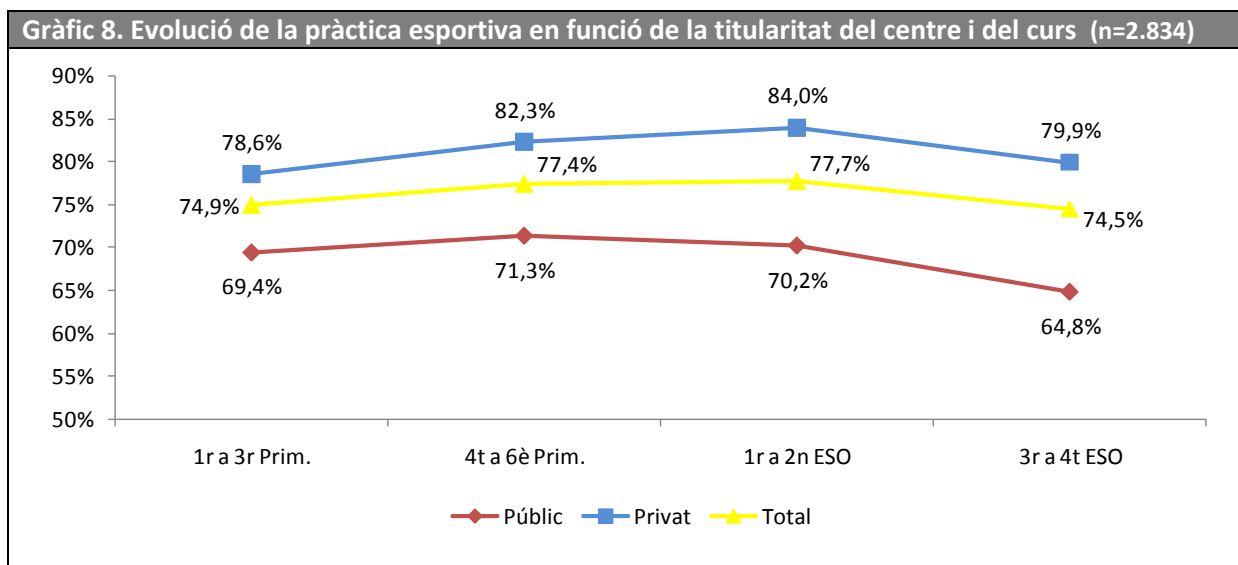
- a) Un percentatge de noies practicants durant l'etapa de primària, perden interès en l'esport de competició durant el cicle inicial de l'educació secundària.
- b) L'oferta existent en l'etapa de secundària es centra excessivament en una oferta d'esport de competició i, per tant, existeix un problema de demanda no satisfeta per l'oferta existent.

Comparant els resultats amb l'estudi de 2013, es destaquen dos elements de canvi en relació a l'anàlisi per sexe. En primer lloc, s'ha produït una disminució de pràctica per part dels nois durant l'etapa de primària, on l'índex ha disminuït en 4,2 punts en els cursos de 1r a 3r i en 7,4 punts en els cursos de 4t a 6è. I en segon lloc, el percentatge general de pràctica de les noies ha augmentat considerablement a partir de secundària, arribant a una diferència de fins a 9,8 punts percentuals en els cursos de 1r a 2n. Per tant, es destaca que les diferències de sexe entre l'estudi del 2013 i l'actual s'han reduït de manera evident. També cal afegir que l'índex de pràctica de les noies es manté regular durant el transcurs dels cursos a diferència de 2013, on en el pas de primària a secundària es va reduir en 17,5 punts.

---

⁵Estudio de los hábitos deportivos de la población escolar en España (2011) i Els hàbits esportius dels escolars de Catalunya (2016).

Pràctica esportiva per titularitat del centre

Font: elaboració pròpia, 2018.

Un altre paràmetre que influeix l'índex de pràctica esportiva és la titularitat de centre – públic o privat- on l'escolar cursa els seus estudis. Segons mostren els resultats, un 80,8% dels escolars de centres privats afirma fer activitat física i esport fora de l'horari escolar, per un 69,2% dels escolars de centres públics, reflectint una diferència d'11,6 punts percentuals entre ambdues tipologies de centre. En quant als resultats obtinguts al 2013, no hi ha hagut variació important en funció de la titularitat de centre.

Segmentant el resultat en funció del curs, el **Gràfic 8** mostra com el nivell de pràctica esportiva dels centres privats és superior al dels centres públics en totes les etapes educatives. A discordança amb l'estudi de 2013, la diferència que es dona entre ambdós tendeix a augmentar a mesura que s'avança en l'edat dels escolars. Concretament, entre els centres públics i privats, l'índex de distanciament augmenta de 9,2 punts als cursos de 1r a 3r de primària a 15,1 punts als cursos de 3r a 4t de secundària.

Respecte als resultats de 2013, es troben dues grans diferències:

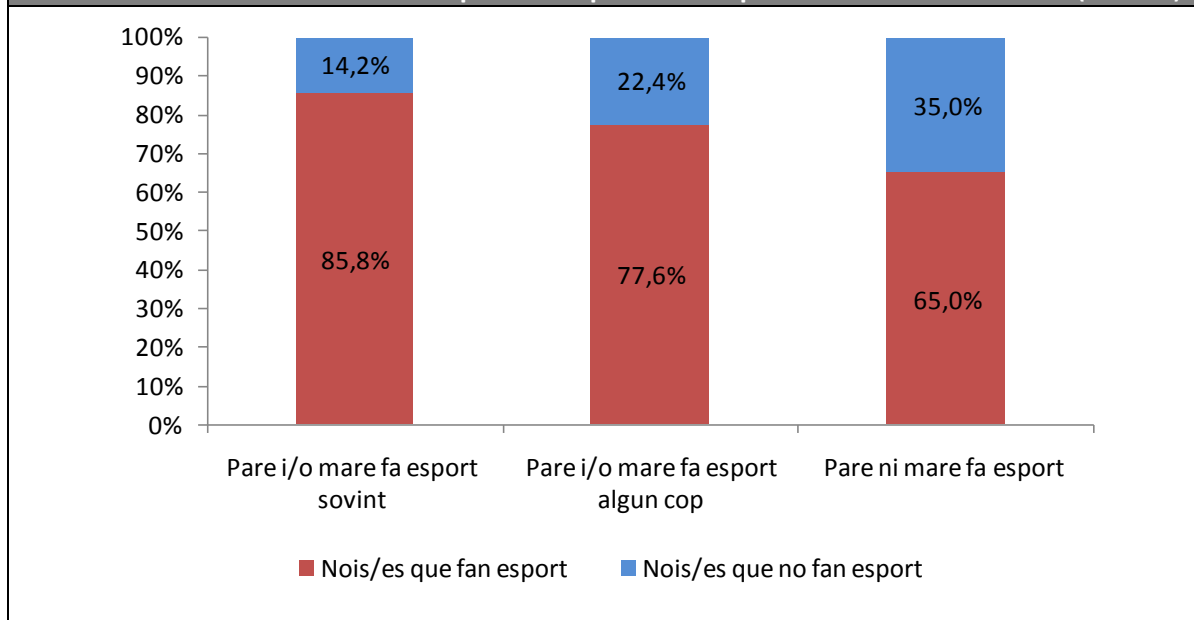
1. L'augment de la pràctica esportiva a partir de la secundària en els centres privats, concretament en els cursos de 1r i 2n -de 73,6% a un 84,0%- i en els cursos de 3r i 4t -de 73,8% a un 79,9%.

- En relació als centres de titularitat pública, s'ha produït un augment de la pràctica esportiva en els cursos de 1r a 3r de primària i en 1r i 2n de secundària, -d'un 65,6% a 69,4%, i un 67,8% a un 70,2%-, respectivament.

També s'observa l'impacte que suposa tenir pares o mares que practiquen esport amb regularitat. A diferència dels estudis anteriors, en l'estudi actual la pregunta s'ha modificat i enlloc de ser una resposta dicotòmica (si/no), s'ha donat tres opcions (mai, algun cop, sovint). El **Gràfic 9** mostra que quan el pare o mare fa esport sovint, el nivell de pràctica dels nois i noies és del 85,8% i quan en fa alguna vegada, és del 77,6%; en canvi quan ni el pare ni la mare practica esport, el percentatge dels escolars practicants és del 65,0%.

En relació amb l'estudi de 2013, no es presenta cap variació important perquè els valors tant de pràctica com de no pràctica esportiva del pare o mare en relació amb els escolars és similar. En l'estudi actual, si el pare o mare practica esport –ajuntant les dues categories 'sovint' i 'algun cop'- un 81,5% dels escolars fan esport per un 18,5% que no en fan.

Gràfic 9. Relació entre els nivells de pràctica esportiva dels pares o tutors i els escolars (n=6.603)

Font: elaboració pròpia, 2018.

L'anàlisi estadística indica que les variables del model –sexe, districte, lloc de naixement, curs, titularitat de centre i pràctica esportiva dels pares- són estadísticament significatives per explicar i analitzar la pràctica esportiva dels i les escolars.

4.2. Modalitats de pràctica esportiva

Un dels aspectes importants per aprofundir en els hàbits esportius és determinar el tipus de pràctica realitzada. Analitzar quins són els esports més practicats, la distribució de pràctica durant la setmana, el nivell de pràctica i el tipus de competició, entre d'altres, ajuden a definir aquest aspecte. Primerament, es fa una anàlisi del tipus de pràctica segons sigui pràctica organitzada o pràctica esportiva per lliure.

A la **Taula 9** es mostren els esports de caràcter organitzat més practicats entre la població escolar enquestada. Aquests són el futbol i futbol sala amb un 31,4%, seguits de les danses (17,0%), el bàsquet (16,0%) i la natació (12,1%). A continuació, els escolars es decanten per pràctiques esportives com els esports de lluita (judo, karate, taekwondo, lluita i les noves especialitats que han anat apareixent) amb un 10,0%, el patinatge (5,8%), el voleibol (4,7%), i el tennis (3,9%).

Taula 9. Esports més practicats (n=6.193)			
Pràctica organitzada		Pràctica per lliure	
Futbol i Futbol sala	31,4%	Futbol i Futbol sala	27,9%
Danses	17,0%	Ciclisme/Anar en bicicleta	25,8%
Bàsquet	16,0%	Caminar	23,6%
Natació	12,1%	Córrer	22,2%
Esports de lluita	10,0%	Patinar (patins, skate, patinets, etc.)	19,6%
Patinatge	5,8%	Gimnàs/Fitness	15,0%
Voleibol	4,7%	Natació	9,6%
Tennis	3,9%	Bàsquet	5,6%
Gimnàstica rítmica	3,2%	Ballar	2,0%
Gimnàstica artística - esportiva	2,6%	Tennis	1,4%

Font: elaboració pròpia, 2018.

Pel que fa a les pràctiques esportives no organitzades –per lliure–, la **Taula 9** mostra com les més realitzades entre la població escolar són el futbol/futbol sala (27,9%), seguit del ciclisme/anar en bici (25,8%), caminar (23,6%) i córrer (22,2%). En segon lloc quedarien les activitats de patinar (patins, skate, patinets, etc.) (19,6%) i les activitats de gimnàs/fitness (15,0%).

Les dues darreres opcions de pràctica per lliure serien la natació (9,6%) i el bàsquet (5,6%) que conjuntament amb el futbol, el patinatge i el tennis serien els cinc esports dels deu més practicats que es trobarien en les dues categories; tant de pràctica organitzada com per lliure.

A nivell general, en la pràctica esportiva per lliure s'observen diferències percentuals entre l'estudi de l'any 2013 i l'estudi actual. Les activitats de gimnàs/fitness han disminuït el percentatge de 15,7% a 15,0% deixant pas a activitats relacionades amb el patinatge que augmenten en 8,6 punts. Altres tipus d'activitat que no requereixen cap tipus de material com caminar o sortir a córrer es situen com a activitats principals amb un 23,6% i 22,2%, respectivament.

Modalitats esportives de la pràctica organitzada

Analitzant l'evolució de la pràctica esportiva, la **Taula 10** mostra que els 4 esports més practicats s'han mantingut com els més destacats al llarg dels anys, però han variat en el seu percentatge de pràctica. El futbol segueix com a primer esport practicat degut a la seva tradicional implantació al territori, però les danses han passat del quart lloc a ocupar el segon lloc en quant a esport més practicat, això pot ser degut al increment de noies que fan pràctica esportiva.

S'ha produït un canvi també amb el patinatge i el voleibol que han augmentat el percentatge de pràctica deixant les activitats de gimnàs/fitness en un segon pla. La pràctica del tennis ha quedat en l'estudi actual amb un 3,9% baixant el seu percentatge en comparació amb els resultats de 2007⁶ i 2013.

---

⁶En l'Estudi dels hàbits esportius escolars a Barcelona (2007) es preguntava, principalment, per la pràctica esportiva organitzada.

Taula 10. Evolució esports més practicats anys 2007 fins 2018					
Pràctica organitzada Estudi 2018		Pràctica organitzada Estudi 2013		Pràctica total Estudi 2007	
Futbol i Futbol sala	31,4%	Futbol i Futbol sala	34,3%	Futbol i Futbol sala	28,3%
Dances	17,0%	Bàsquet	16,0%	Bàsquet	20,7%
Bàsquet	16,0%	Natació	15,3%	Natació	18,8%
Natació	12,1%	Dances	15,2%	Dances	11,4%
Esports de lluita	10,0%	Esports de lluita	8,9%	Tennis	8,3%
Patinatge	5,8%	Tennis	5,9%	Gimnàs/Fitness	8,0%
Voleibol	4,7%	Gimnàs/Fitness	4,2%	Esports de lluita	6,8%

Font: elaboració pròpia, 2018; a partir dels estudis d'hàbits esportius escolars a Barcelona 2007 i 2013.

L'anàlisi dels percentatges de pràctica indica que la pràctica esportiva ha tendit a diversificar-se ja que hi ha hagut variacions notables entre els diferents esports durant els anys, donant peu a que apareguin noves pràctiques esportives que en anys anteriors no eren de les més practicades, exceptuant el futbol com a esport predominant en quant al percentatge de pràctica.

Modalitats esportives per sexe

La **Taula 11** mostra com els esports més practicats pels nois són el futbol i futbol sala amb un 54,7%, el bàsquet (17,2%), els esports de lluita (12,4%), la natació (10,5%) i el tennis (4,4%). En canvi, les noies es decanten per pràctiques esportives com la dansa (34,4%), el bàsquet (14,0%), la natació (14,0%), el patinatge (11,8%) i el voleibol (8,2%).

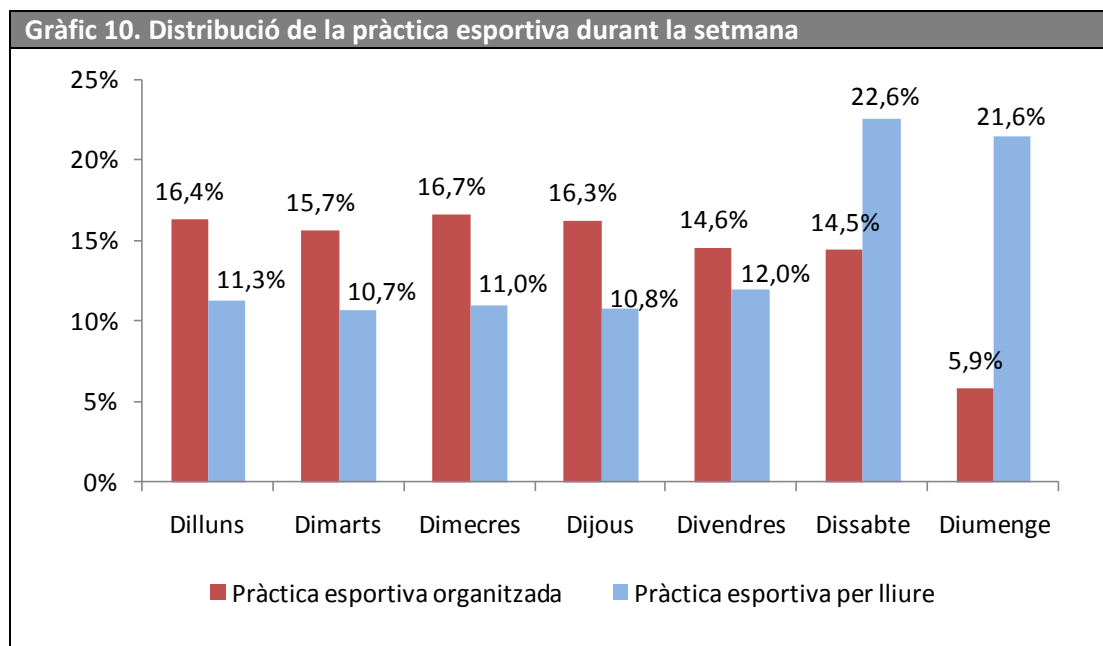
L'anàlisi dels resultats indica que els esports més practicats entre els nois corresponen a activitats més relacionades amb l'estereotip masculí, activitats esportives col·lectives com el futbol i el bàsquet i activitats de força com els esports de lluita. En canvi, els esports més practicats per les noies coincideixen més amb activitats associades a la música o suport musical com són les danses i el patinatge. Tot i així, els esports col·lectius, com el bàsquet o el voleibol, han augmentat el seu nivell de pràctica en aquest col·lectiu.

Taula 11. Esports de caràcter organitzat més practicats segons sexe (n=3.190)					
NOIS			NOIES		
Esports	n	%	Esports	n	%
Futbol i Futbol sala	715	54,7%	Dances	392	34,4%
Bàsquet	233	17,2%	Bàsquet	160	14,0%
Esports de lluita	168	12,4%	Natació	160	14,0%
Natació	142	10,5%	Patinatge	134	11,8%
Tennis	60	4,4%	Voleibol	93	8,2%

Font: elaboració pròpia, 2018.

Distribució setmanal de la pràctica esportiva

Per entrar en detall en el tipus de pràctica esportiva, el **Gràfic 10** mostra la distribució setmanal de les activitats esportives practicades, tant de forma organitzada com no organitzada. Pel que fa a la pràctica esportiva organitzada durant la setmana s'observa com la distribució és bastant uniforme de dilluns a dissabte amb resultats compresos entre 14,5% i 16,7%, disminuint notablement diumenge a un valor de 5,9%. Per contra, la distribució setmanal de la pràctica per lliure es concentra principalment en el cap de setmana on es registra la major part d'aquest tipus de pràctica. Aquest fet és característic per la tipologia d'esports que es practiquen en el temps d'oci i per lliure que són ciclisme/anar en bici, sortir a córrer, caminar i/o patinar, entre d'altres. Entre setmana el percentatge de la pràctica esportiva per lliure segueix un comportament homogeni, realitzant un lleuger augment el divendres per ser el dia més proper al cap de setmana.

Font: elaboració pròpia, 2018.

En comparació a l'estudi de 2013, els percentatges segueixen el model explicat anteriorment però l'augment de 2,8 punts percentuals de la pràctica esportiva per lliure durant la setmana mostra com aquesta tipologia de pràctica s'ha fet extensiva de dilluns a divendres també, traient el focus només dels caps de setmana, com passava en edicions anteriors.

Freqüència de pràctica esportiva

Analitzant la freqüència de pràctica des d'una altra perspectiva, es pot valorar el número de vegades per setmana que els escolars practiquen esport, comptant tant esport organitzat com per lliure. A continuació (**Taula 12**) es mostren els resultats obtinguts:

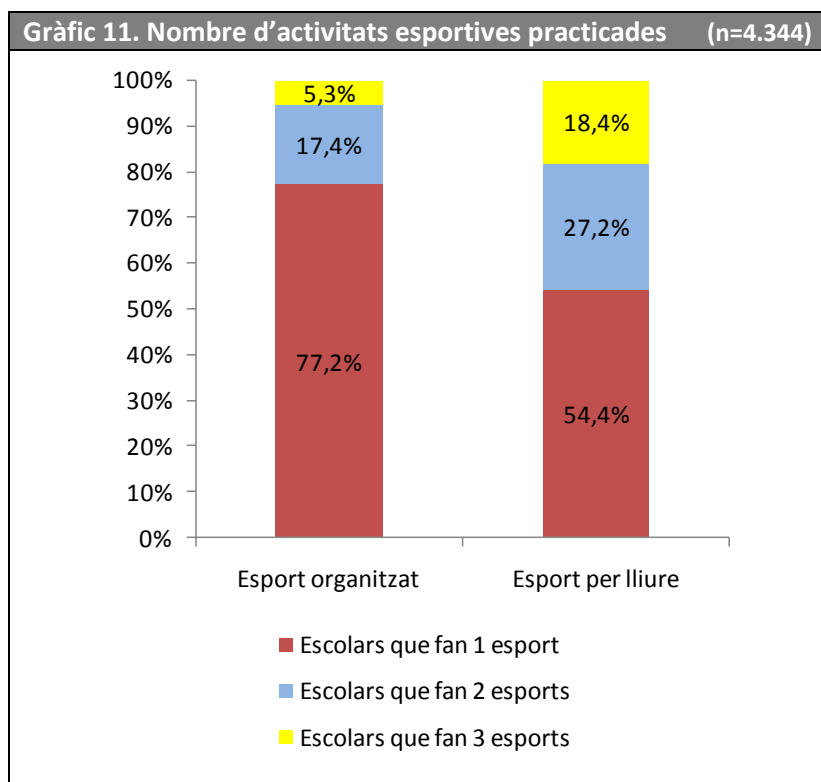
Taula 12. Freqüència setmanal de pràctica	
1 sessió	6,6%
2-3 sessions	39,2%
4-5 sessions	34,4%
Més de 5 sessions	19,8%

La majoria dels escolars practiquen esport de 2 a 3 vegades per setmana i, també, amb poca diferència hi ha escolars que practiquen esport quasi tots els dies de la setmana. Segons l'Organització Mundial de la Salut (OMS), la recomanació diària d'exercici físic es calcula en 60 minuts d'activitat física i/o esportiva moderada o intensa al dia. Tot i no ser la mateixa escala de valors, es podria concloure que el volum de població escolar que compleix amb les recomanacions de l'OMS és del 54,2% de la població. Aquest percentatge sortiria de les persones que fan 4 o més sessions setmanals a les que se'ls afegiria l'educació física obligatòria en el currículum educatiu. El càlcul elaborat per al total de la població catalana en edat escolar d'acord a l'esmentat estudi realitzat l'any 2016 es situava en el 41,5% de la població escolar.

Nombre d'activitats esportives practicades

Un factor a tenir en compte a l'hora d'analitzar el tipus de pràctica esportiva és el número d'esports que practiquen els escolars. Segons les dades que aporta el **Gràfic 11**, el 77,2% dels escolars practicants fan un únic esport organitzat, per un 17,4% que en practica dos i un 5,3% que en practica tres. Pel que fa a les activitats esportives per lliure, els escolars que fan una única pràctica esportiva representen el 54,4%, un 27,2% els que fan dos esports i un 18,4% els que practiquen tres esports. S'ha de tenir en compte que en aquest gràfic es comptabilitzen, d'una banda, els escolars que practiquen esport organitzat, i d'altra banda, els escolars que fan esport per lliure, atenent que els escolars que practiquen ambdues modalitats es troben reflectits en les dues columnes del gràfic.

Comparant les dues modalitats esportives, els escolars tendeixen a practicar més d'un esport quan és per lliure perquè no depèn de cap organització ni col·lectiu específic. En canvi, els escolars que practiquen esport organitzat, assenyalen amb més proporcionalitat practicar només un esport perquè requereix més dies d'entrenament durant la setmana i més nivell de compromís i responsabilitat.

En comparació amb l'estudi de 2013, els percentatges de practicar un i tres esports han augmentat lleugerament en les dues tipologies, en canvi, els escolars que practiquen dos esports tant per esport organitzat com per lliure han disminuït.

Anys de durada de la pràctica esportiva

Un altre aspecte a l'hora d'analitzar la tipologia de pràctica esportiva són els anys de durada de la pràctica d'un mateix esport. A l'anàlisi de l'informe de 2013, es van seleccionar únicament els escolars de secundària per tal d'evitar falses conclusions de la població de menor edat i

amb menor historial esportiu. A la següent **Taula 13 però** es mostren totes les franges d'edat per poder realitzar l'anàlisi complet.

A partir de 4t de primària, la franja més representativa és de 6 a 10 anys de durada, fet que indica que l'esport que practiquen actualment, en la majoria dels casos, és el que van començar quan eren petits i es van iniciar en l'esport. En canvi si es posa el focus en l'etapa educativa, per als cursos de 1r a 3r de primària, una gran part dels escolars porten entre menys d'1 any i 2 anys fent esport, és a dir, quan van començar l'etapa escolar de primària també van començar a practicar esport.

	1r a 3r Prim.	4t a 6è Prim.	1r a 2n ESO	3r a 4t ESO
Menys d'1 any	18,4%	4,0%	4,1%	2,9%
1 any	20,4%	8,0%	6,7%	6,7%
2 anys	18,9%	9,2%	4,8%	7,3%
3 anys	15,1%	14,1%	7,2%	6,5%
4 anys	13,3%	13,7%	8,2%	6,4%
5 anys	9,1%	15,5%	8,1%	6,4%
de 6 a 10 anys	4,7%	35,3%	57,6%	48,2%
més de 10 anys	0,0%	0,3%	3,3%	15,6%

Font: elaboració pròpia, 2018.

Les pràctiques esportives a les quals els escolars tenen més fidelitat són els esports de caràcter organitzat, reduint lleugerament el seu percentatge respecte l'estudi anterior: futbol i futbol sala (19,9%), bàsquet (8,6%), danses (8,2%), natació (6,4%) i esports de lluita (4,5%). A part dels aspectes descrits, també és important caracteritzar la tipologia de pràctica esportiva valorant el nivell de pràctica de competició.

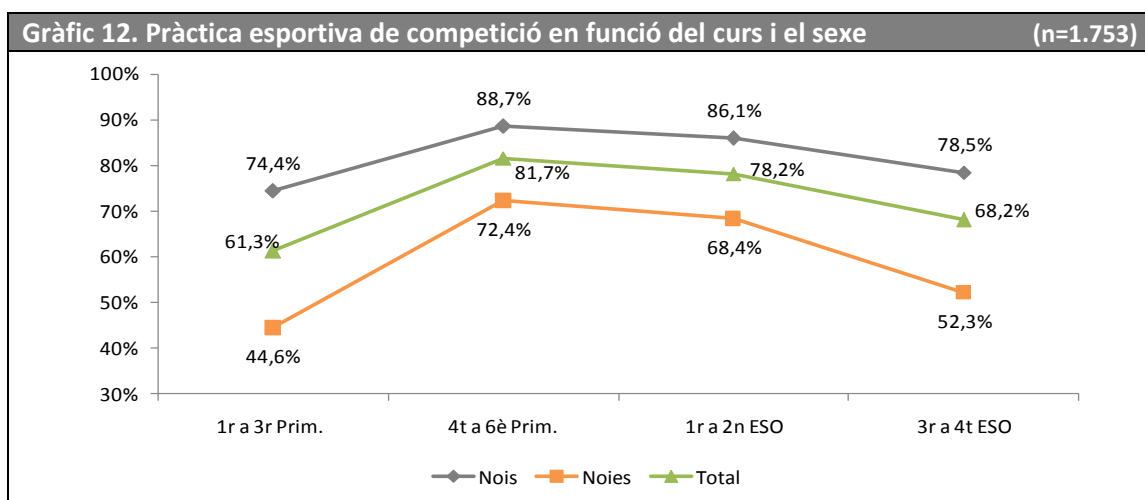
Pràctica esportiva de competició

Un 65,6% dels escolars practicants afirma fer competicions o partits de l'esport que realitza, mentre que un 37,9% d'aquests fan alguna activitat sense competició. D'altra banda, un 57,3% dels escolars practiquen esport tant sigui de competició com sense competició. Segons els resultats obtinguts per a la present edició en l'àmbit competitiu, la participació en competicions ha augmentat respecte l'estudi del 2013 en 10,1 punts percentuals.

Aprofundint en l'anàlisi d'aquests resultats en funció del sexe, s'observen diferències significatives entre nois i noies, sent el percentatge de nois que participa en competicions del 82,4% mentre que el de noies del 59,8%. Comparant les dades amb l'estudi de 2013, s'observa com les noies progressivament 'accepten' més la vessant d'esport de competició. A la **Taula 14** es reflecteix l'evolució de la pràctica competitiva de l'estudi anterior a l'actual:

Taula 14. Pràctica esportiva de competició		
	2013	2018
Nois	76,8%	82,4%
Noies	45,9%	59,8%

Al **Gràfic 12** es mostra l'evolució de la pràctica esportiva de competició en funció del curs i el sexe. A nivell general el moment de major pràctica competitiva (81,7%) s'assoleix en els cursos de 4t a 6è de primària, a partir dels quals tendeix a disminuir progressivament fins al 68,2% als cursos de 3r i 4t de secundària. En funció del sexe s'observa que la pràctica competitiva dels nois és superior a la de les noies en totes les etapes educatives. La diferència entre ambdós sexes és pròxima al 20%, excepte en els cursos de 1r a 3r de primària i en 3r i 4t de secundària on la diferència s'amplia fins aproximadament el 30%. Cal destacar l'augment de la pràctica competitiva de les noies respecte els estudis anteriors. Al 2013 destacaven valors pròxims al 50% de presència de les noies en la competició en els cursos de 4t a 6è de primària i 1r i 2n de secundària enfront a valors entorn el 70% en l'estudi actual.

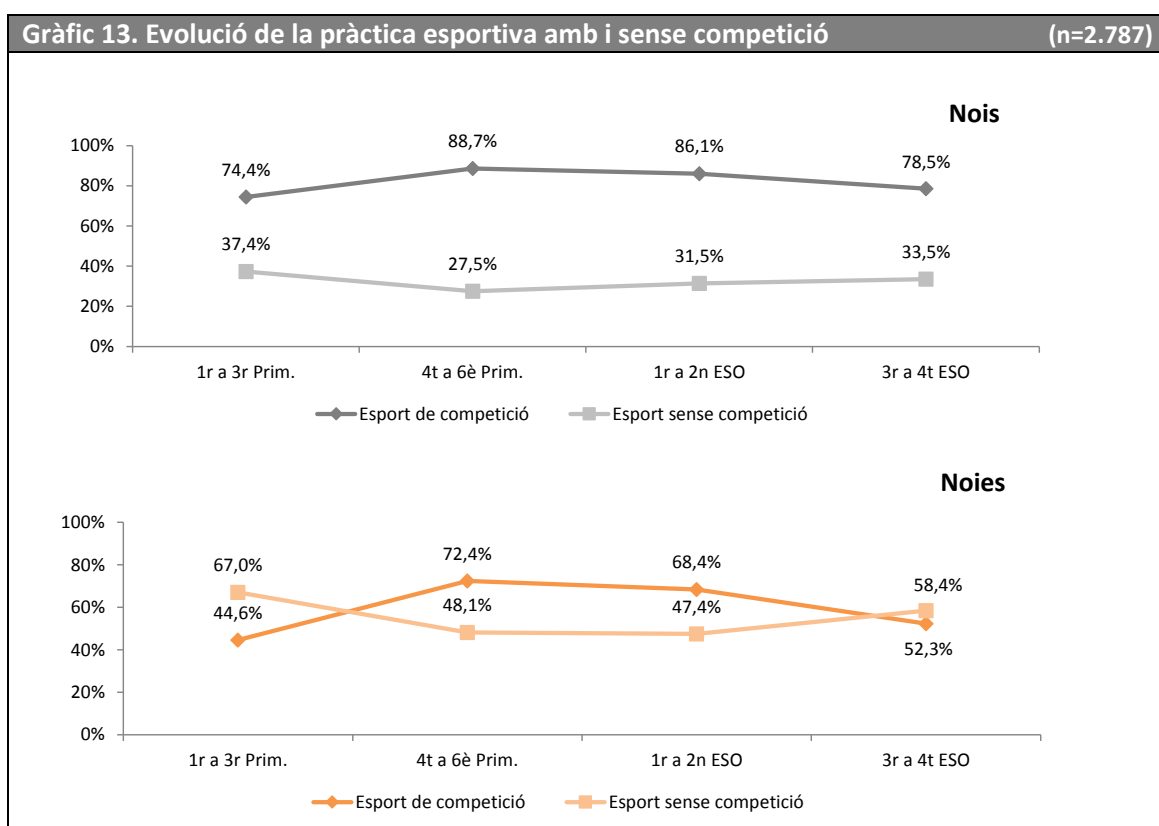

Font: elaboració pròpia, 2018.

4. Anàlisi dels resultats; 4.2. Modalitats de pràctica esportiva

És important assenyalar l'augment d'11,0 punts percentuals de pràctica de competició en les noies en els cursos de 3r i 4t de secundària entre l'estudi de 2013 i l'actual. També, en el cas dels nois, la dinàmica de pràctica competitiva segueix el mateix comportament que al 2013, assolint el màxim en els cursos de 4t i 6è de primària (88,7%) amb una disminució progressiva conforme s'avança en els cursos fins arribar a un 78,5%.

D'acord amb la titularitat de centre, els resultats mostren com hi ha un percentatge de pràctica competitiva superior en centres privats (62,6%) en comparació amb els centres públics (65,0%). Aprofundint en l'anàlisi de l'evolució de la pràctica competitiva, el **Gràfic 13** indica l'índex de pràctica esportiva amb i sense competició distribuït per cursos i sexe. En la comparació entre sexes, la pràctica esportiva de competició sempre és superior a la pràctica no competitiva en el cas dels nois, mentre que en les noies hi ha fluctuacions entre la competició i la no competitiva dependent dels cursos. El gràfic mostra que en els cursos de 1r a 3r de primària i en 3r i 4t de secundària la pràctica sense competició supera a la pràctica esportiva de competició en les noies.

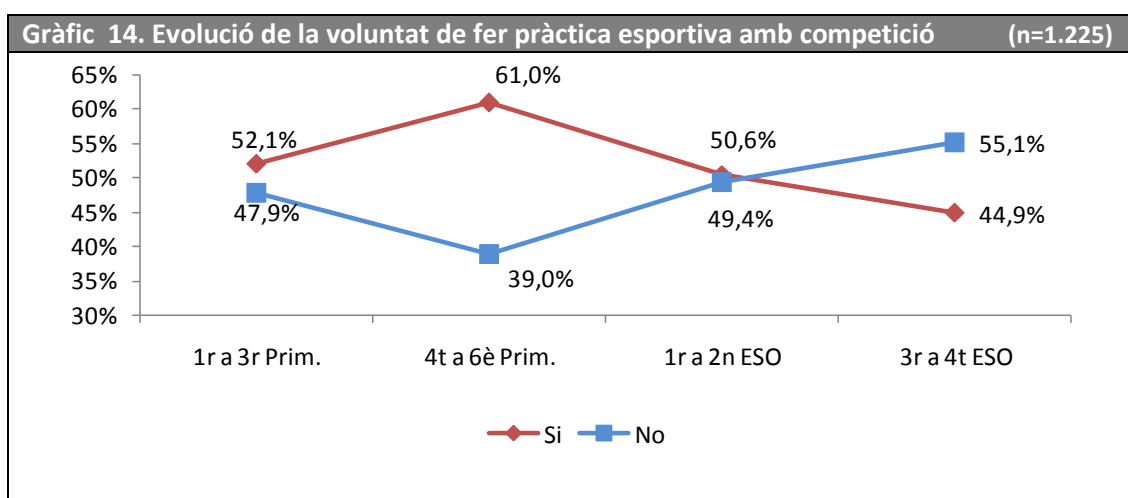
Font: elaboració pròpia, 2018

Respecte els resultats obtinguts en l'estudi de 2013, es detecta un augment dels percentatges en tots els aspectes. L'índex de pràctica competitiva de les noies en 2013 era prop del 45,0%, mentre que en 2018 s'apropa al 70,0% en els cursos compresos entre 4t de primària i 2n de secundària. En quant als nois, hi ha hagut un augment en l'esport sense competició, passant de nivells propers al 20,5% fins al 35,0%. Cada vegada més, la pràctica no competitiva està més present entre els escolars tant nois com noies.

Voluntat de realitzar pràctica esportiva de competició

Pel que fa a l'esport sense competició, el 54,8% dels escolars que indica no practicar esport de competició, li agradaria fer competicions i/o partits. En comparació amb el resultat extret de l'estudi de 2013, hi ha hagut un augment de 6,7 punts percentuals de voluntat de fer pràctica esportiva de competició. El **Gràfic 14** mostra com la voluntat de realitzar pràctica esportiva augmenta en els primers cursos de primària i conforme s'avança en edat, els escolars que no competeixen perden la motivació per competir. Aquest fet es dona en iniciar l'etapa de secundària on els dos eixos es creuen i la voluntat de practicar esport de competició disminueix notablement d'un 61,0% a un 50,6%; en canvi el percentatge d'escolars que no tenen la voluntat de practicar esport de competició augmenta en 10,4 punts percentuals en passar de primària a secundària accentuant-se amb un 55,1% a 3r i 4t de secundària.

Els resultats de 2013 indiquen un comportament semblant en relació a la voluntat de fer pràctica esportiva amb competició. La inexistència de motivació per competir creix progressivament fins situar-se com a opció predominant entre els escolars de més edat amb un 41,5%.

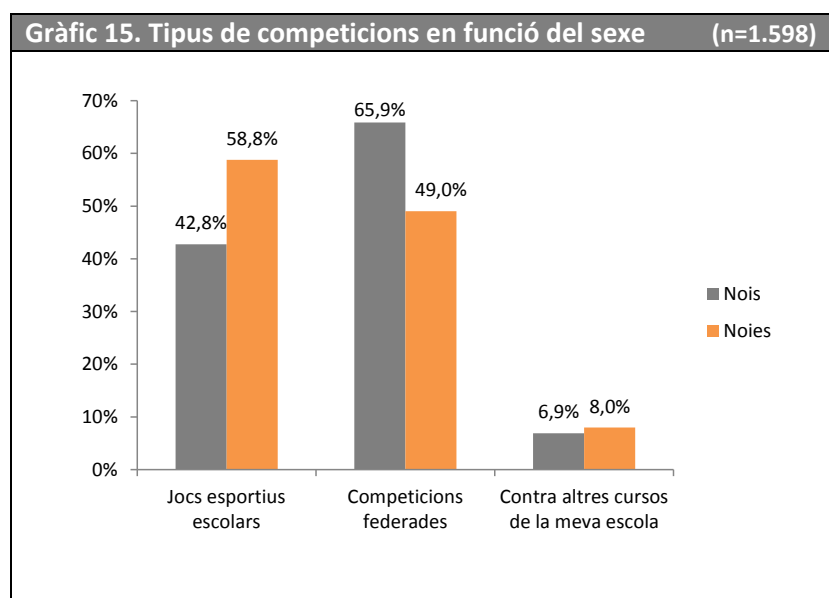
Font: elaboració pròpia, 2018.

Tipus de competició per sexe

Un 49,1% dels escolars que competeixen ho fan en el marc dels Jocs Esportius Escolars, mentre que el 59,3% afirma fer-ho en competicions esportives federades. Un 7,4% competeix contra altres cursos de la seva pròpia escola.

Classificant els tipus de competició en funció del sexe, (**Gràfic 15**⁷), s'observen dues grans diferències:

- En les noies apareix un cert equilibri entre les dues tipologies de competició, un 49,0% en competicions federades i un 58,8% en competició escolar, mentre que en els nois hi ha una predominança de participació en la competició federada (65,9%) en detriment de la competició escolar (42,8%).
- Els practicants en competicions federades en els nois ha augmentat en 12,8 punts respecte l'estudi de 2013. Les noies, per la seva banda, també han seguit aquesta dinàmica i la dada a destacar seria l'augment de 5,5 punts percentuals en competicions federades respecte l'estudi de 2013.

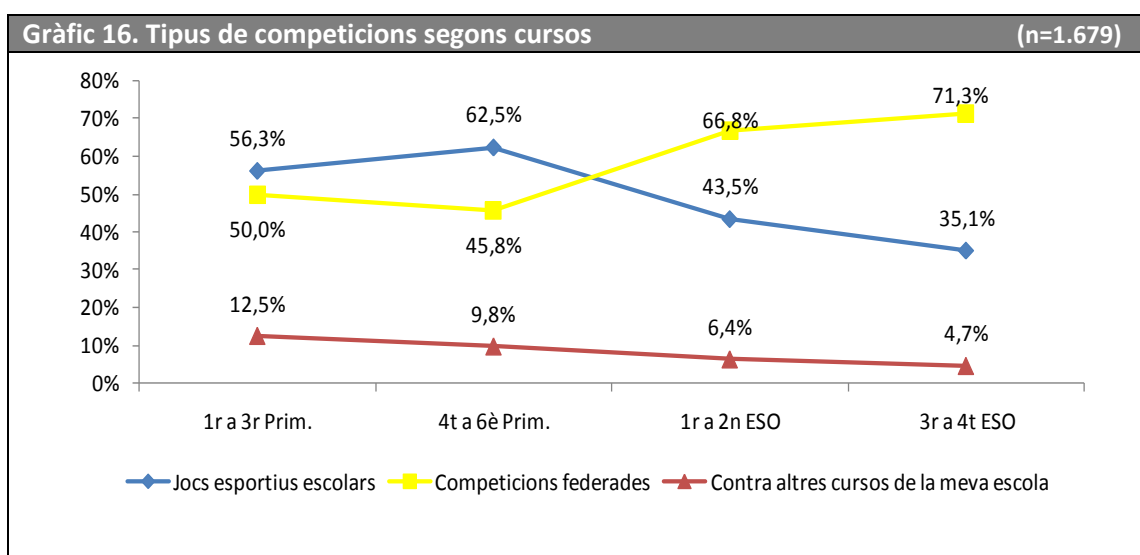

Font: elaboració pròpia, 2018.

⁷ Els i les escolars de 1r i 2n de primària no van respondre a aquesta pregunta.

Tipus de competició per etapa educativa

En darrer lloc, s'analitza el tipus de competició practicada en funció del curs escolar que mostra diferències importants entre les etapes educatives. El **Gràfic 16** indica que la competició federada està més present en els cursos de secundària, a mesura que augmenta l'edat dels escolars, passant d'un 50,0% a un 71,3%. En canvi, en la participació en Jocs Esportius Escolars succeeix el contrari, en els cursos de primària té major predominança i conforme s'avança en edat, la pràctica disminueix d'un 56,3% a un 35,1%. Per tant, a primària freqüenta la competició escolar mentre que a secundària predomina la de caràcter federat.

Font: elaboració pròpia, 2018.

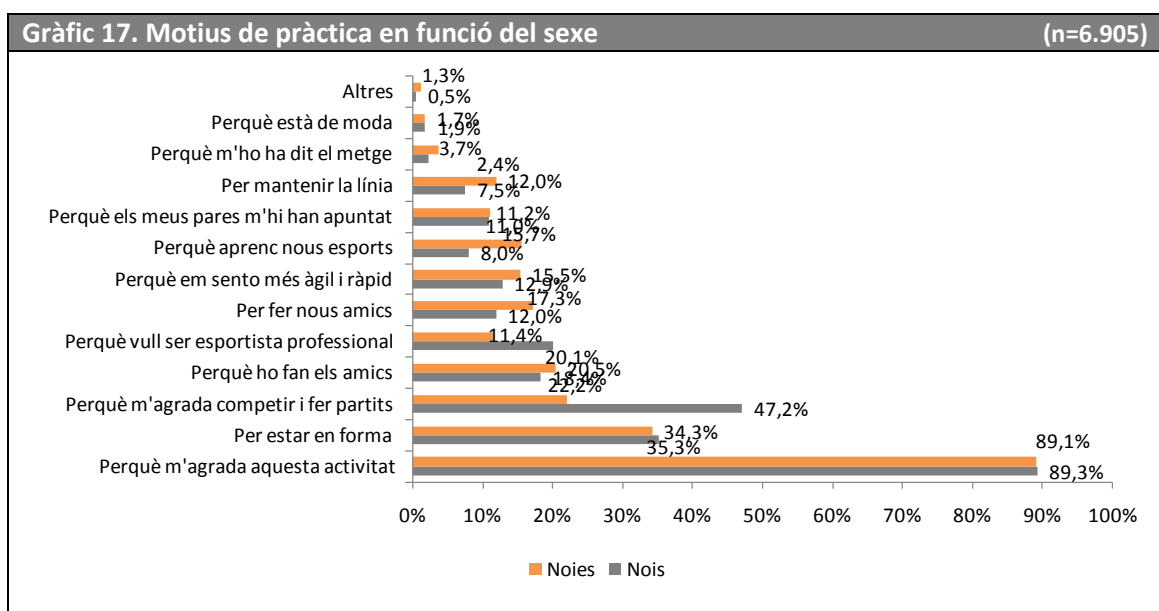

4.3. Motius de pràctica

El principal motiu dels i les escolars per fer esport és la pròpia satisfacció de practicar l'activitat que realitzen (89,1%). En segon lloc es troba el 'poder competir i fer partits' (36,1%) i en tercer lloc el 'poder estar en forma' (34,4%). En els estudis anteriors de 2007 i 2013 hi ha hagut una variació en quant a l'ordre d'aquestes motivacions, coincidint en els tres estudis que el motiu principal dels escolars és perquè 'li agrada practicar l'esport', però mentre que en els estudis anteriors els segon i tercer motiu era 'poder estar en forma' i 'poder competir i fer partits' - 48,3% i 42,6%- i -40,9% i 34,8%, respectivament. Tenint en compte l'anàlisi del punt anterior i l'augment de la pràctica esportiva de competició, es pot entendre el perquè el motiu de pràctica de poder competir i fer partits ha assolit major importància. El motiu de practicar esport 'perquè ho fan els amics' és el que té un creixement més gran.

Motius de pràctica per sexe

El **Gràfic 17** mostra els motius de pràctica dels escolars classificats per sexe. Les dues principals motivacions coincideixen en ambdós sexes: 'perquè m'agrada aquesta activitat' i 'perquè vull estar en forma', obtenint resultats similars.

Font: elaboració pròpia, 2018.

Seguint amb l'anàlisi es troben diferències significatives entre nois i noies que són les següents:

- Els motius de pràctica de les noies estan més associats a la socialització: 'per fer nous amics' en un 17,3% o 'perquè ho fan els amics' en un 20,5%, i a la estètica 'per mantenir la línia', en un 12,0%. Les noies també s'interessen per motius associats a la pràctica com 'perquè aprenc nous esports' amb un 15,7%.
- Els nois mostren un resultat elevat del 47,2% en el motiu 'perquè m'agrada competir i fer partits' i, en segon lloc, un motiu associat a la aprovació social 'perquè vull ser esportista professional' amb un 20,1%.

En general els resultats segmentats per sexe no representen grans variacions respecte els estudis anteriors. L'estudi d'àmbit espanyol de 2011 utilitza la classificació Castillo i Balaguer (2001)⁸, que proposa agrupar els motius de pràctica esportiva escolar mitjançant les següents dimensions (**Taula 15**⁹):

Taula 15. Motius de pràctica classificats per dimensions	
Dimensió	Motius de pràctica
Motius d'afiliació	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Perquè m'agrada aquesta activitat ▪ Perquè ho fan els amics ▪ Perquè els meus pares m'hi han apuntat ▪ Per fer nous amics
Motius de salut	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Perquè m'ho ha dit el metge ▪ Per estar en forma ▪ Perquè em sento més àgil i ràpid
Motius d'aprovació social i demostració de capacitat	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Perquè està de moda ▪ Per mantenir la línia ▪ Perquè vull ser esportista professional
Motius associats a la pràctica esportiva	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Perquè m'agrada competir i fer partits ▪ Perquè aprenc nous esports

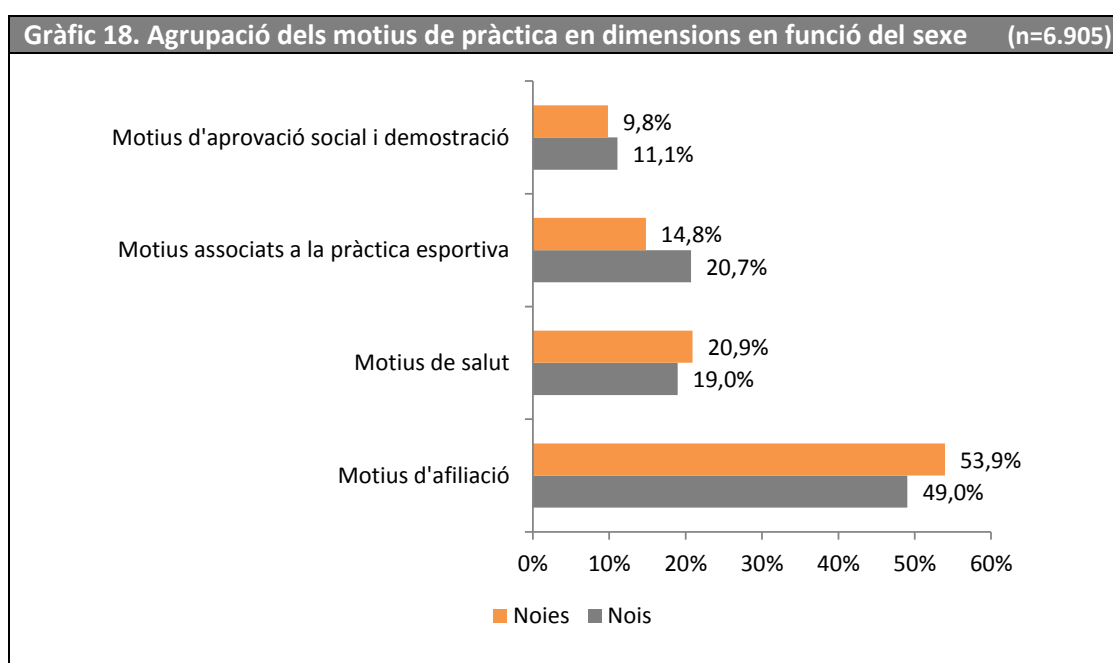
Font: elaboració pròpia, 2018; a partir de Castillo i Balaguer, 2001 i Estudio de los hábitos deportivos de la población escolar en España, 2011.

⁸ Article "Dimensions dels motius de pràctica esportiva dels adolescents valencians escolaritzats", publicat per Isabel Castillo i Isabel Balaguer a la revista *Apunts Educació Física i Esports*, 2001, número 63, pàgines 22 a 29.

⁹ Adaptació de la classificació de Castillo i Balaguer mitjançant la incorporació de la dimensió "Motius associats a la pràctica esportiva" i dels motius de pràctica "perquè em sento més àgil i ràpid" i "perquè està de moda" a les dimensions "Motius de salut" i "Motius d'aprovació social i demostració" respectivament.

D'acord amb aquesta classificació, l'estudi reflecteix que aquelles motivacions associades a l'afiliació són les més valorades entre els escolars (56,6%), seguides les associades a la salut (21,9%) i a l'aprovació social i demostració (11,6%). En darrer lloc, es situarien les motivacions associades a la pròpia pràctica esportiva (9,5%).

En el **Gràfic 18** es mostra l'anàlisi per sexes segons les dimensions. Els motius d'afiliació són els principals en ambdós sexes, mentre que les noies amb un 20,9% practiquen esports per motius de salut com a segona motivació i els nois, amb un 20,7%, equilibren la segona opció amb motius associats a la pràctica esportiva.

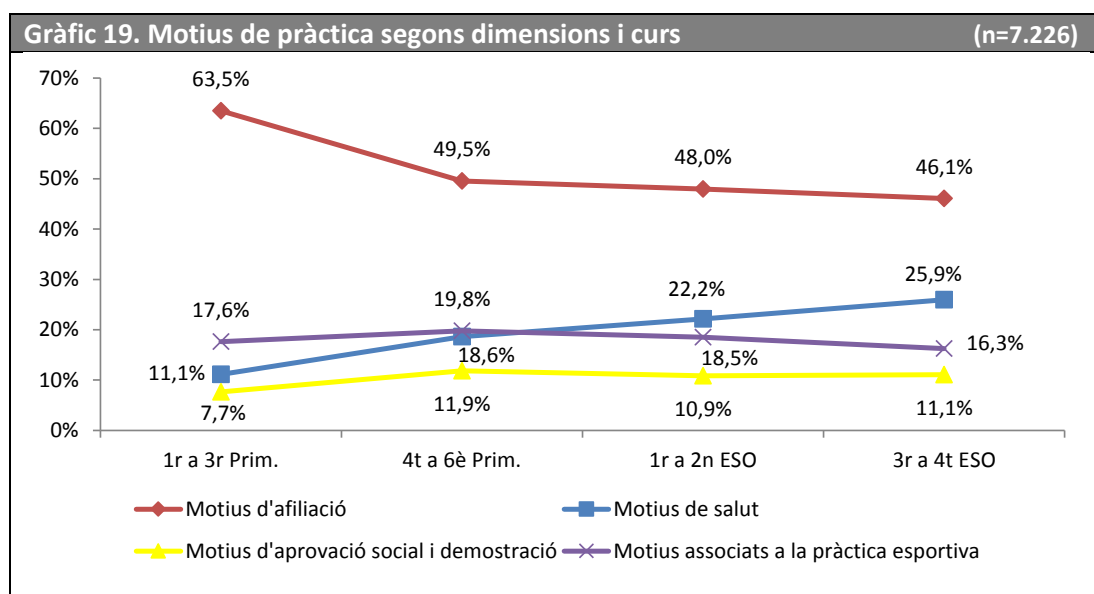
Font: elaboració pròpia, 2018.

Motius de pràctica per etapes educatives

Un altre paràmetre a tenir en compte és analitzar els motius de pràctica en funció del curs, del **Gràfic 19** s'extreu que els motius d'afiliació són els més importants en qualsevol etapa educativa. A mesura que augmenta l'edat escolar, els motius d'afiliació tendeixen a disminuir en detriment de les motivacions associades a la salut. Tot i així, hi ha una diferència de 20,2 punts percentuals entre el primer i el segon motiu a 3r i 4t de secundària.

Els motius d'aprovació social i demostració es mostren estables en totes les edats, mentre que els motius associats a la pràctica esportiva es redueixen lleugerament en l'etapa de secundària.

En comparació amb els resultats de 2013, es segueix la mateixa evolució dels motius en funció del curs escolar.

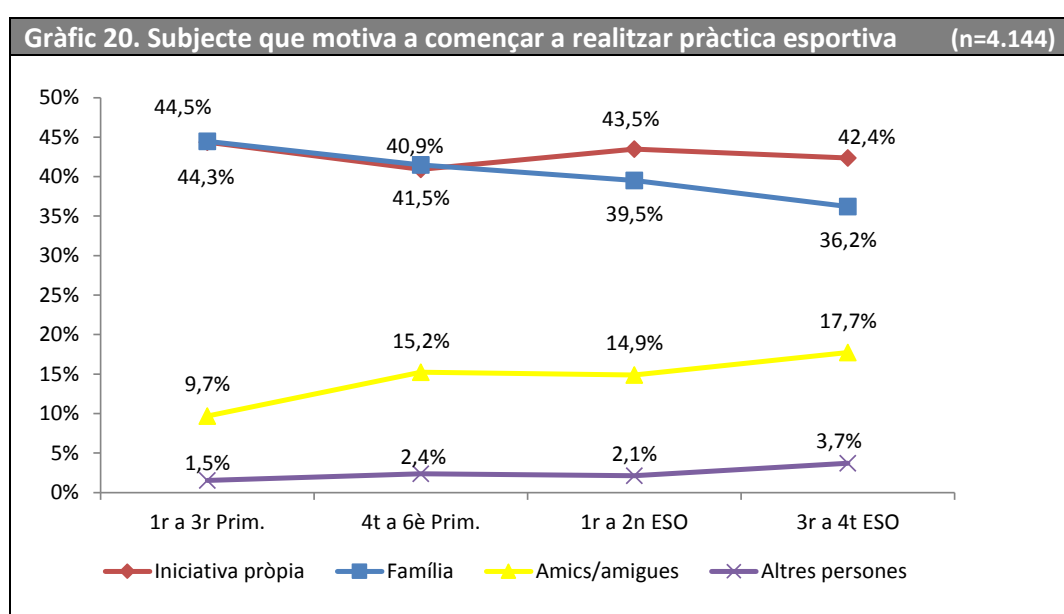
Font: elaboració pròpia, 2018.

Persona que va animar a realitzar pràctica esportiva

Complementàriament a conèixer les motivacions de pràctica, resulta interessant saber la persona que va animar al noi o noia a començar a practicar esport fora de l'horari escolar. Per tant, s'ha incorporat la pregunta: 'Qui et va animar a començar a practicar l'esport o l'activitat esportiva que fas?'. Un 63,6% dels escolars afirma que va començar a practicar esport per iniciativa pròpia. A continuació, indiquen haver estat animats pel seu pare/mare (tutor/a) un 45,3% i pels amics i amigues un 21,7%. En segon pla, quedarien les opcions de gràcies als germans/es amb un 9,1% i d'altres familiars amb un 5,9%. Unint les referències a la família – pare i mare, germans/es i altres familiars-, el resultat és del 40,4%, arribant a valors similars als de començar a realitzar pràctica esportiva per iniciativa pròpia que és d'un 42,6%.

Les diferències entre resultats s'observen quan es fa l'anàlisi segons l'etapa educativa. Com s'indica en el **Gràfic 20**, a mesura que els i les escolars entren en l'etapa de secundària, la influència de la família tendeix a disminuir, en passar d'un 44,5% als cursos de 1r a 3r de primària fins a un 36,2% als cursos de 3r i 4t de secundària. D'altra banda, la tendència a practicar esport per iniciativa pròpia, que representa els percentatges més alts del gràfic, tendeix a mantenir-se durant tota l'etapa educativa. En comparació amb els resultats de 2013,

el factor d'iniciativa pròpia era el major impulsor de la pràctica esportiva en les etapes de secundària amb gran diferència, establint valors de fins a 69,0% en 3r i 4t de secundària. En aquest sentit, es podria dir que els agents que motiven a iniciar-se en la pràctica esportiva s'han diversificat. En relació a la motivació de pràctica per part dels amics o amigues i per part d'altres persones, es manté similar en quasi totes les etapes educatives, obtenint un valor més elevat en els darrers cursos de secundària. El pas de primària a secundària representa el punt d'inflexió on la iniciativa pròpia passa a tenir més importància que la influència de la família.

Font: elaboració pròpia, 2018.

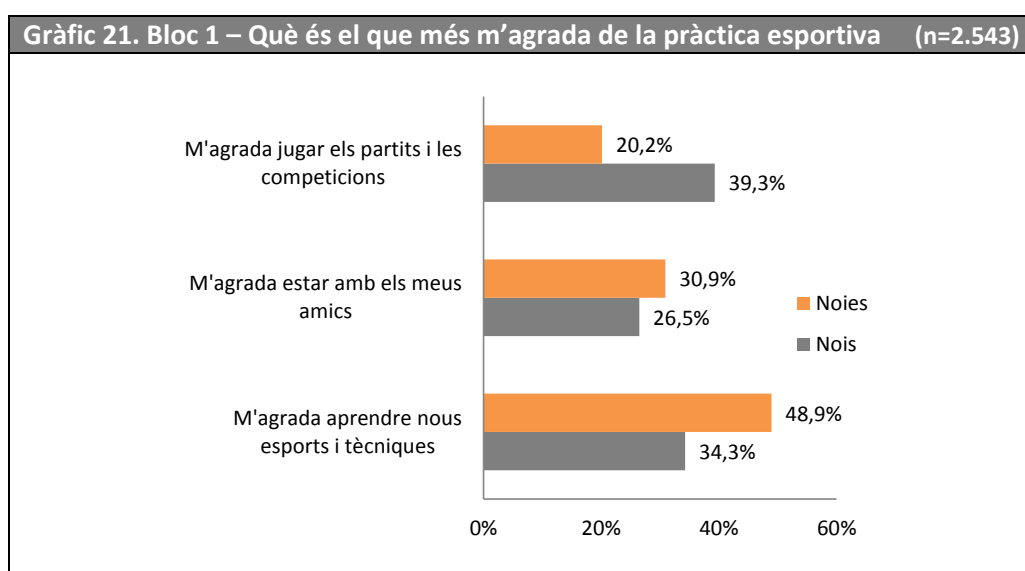
Valors i aptituds associats a l'esport

Seguidament, es demanava als i les escolars que valoressin l'opció que consideraven més important de cadascun dels quatre blocs d'afirmacions formulats. La pregunta barreja els motius de pràctica relacionats amb valors i aptituds associats a l'esport. Cada bloc planteja preguntes que permeten prioritzar els motius pels quals es practica esport:

- Bloc 1 – Què és el que més m'agrada de la pràctica esportiva
- Bloc 2 – Què és el que es considera més important al practicar esport
- Bloc 3 – Motivació per la qual faig esport
- Bloc 4 – Què és el que més m'agrada dels entrenaments

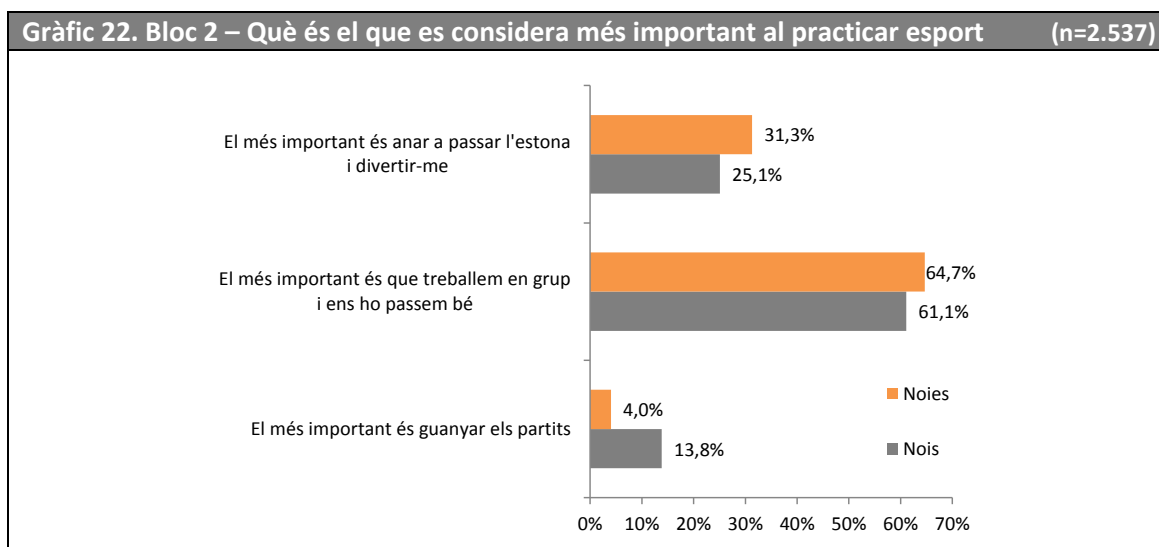
Del Bloc 1, un 41,1% ha indicat que el més important és aprendre nous esports i tècniques, un 30,3% és jugar els partits i les competicions, i un 28,5% estar amb els amics i amigues. En comparació amb 2013 s'ha de tenir en compte que l'opció més valorada era de la jugar els partits i les competicions i la primera opció ocupava la darrera posició, en canvi, s'ha tornat als valors obtinguts al 2007 donant més importància a l'aprenentatge de tècniques i esports i no a competir ni al component social de l'esport.

Segmentant en funció del sexe (**Gràfic 21**), els nois prioritzen jugar els partits i les competicions (39,3%) i les noies aprendre nous esports i tècniques (48,9%). L'opció de 'm'agrada estar amb els meus amics' és igualada en ambdós sexes.

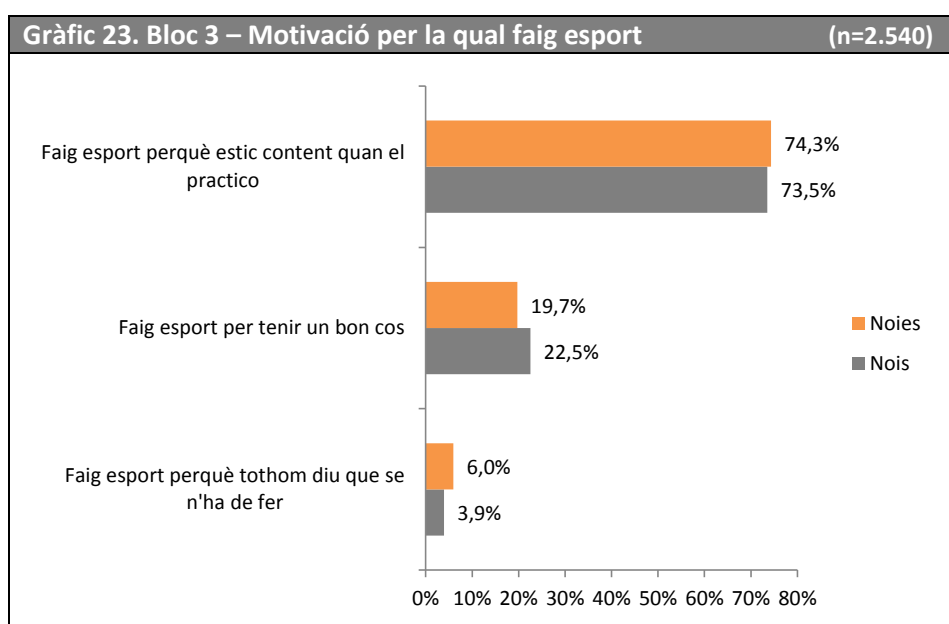
Font: elaboració pròpia, 2018.

Al Bloc 2 de preguntes, l'opció més triada ha estat 'el més important és que treballem en grup i ens ho passem bé', amb un 62,8%. En segon lloc, ha estat escollida l'opció de 'és important anar a passar l'estona i divertir-me' (27,9%), i per últim 'el més important és guanyar partits' (9,2%). En l'opció 'el més important és que treballem en grup i ens ho passem bé', no representa grans diferències entre sexes (**Gràfic 22**). Amb un percentatge del 13,8%, els nois donen major importància a guanyar els partits que les noies (4,0%); mentre que les noies valoren més l'opció de passar l'estona i divertir-se (31,3%) que els nois (25,1%).

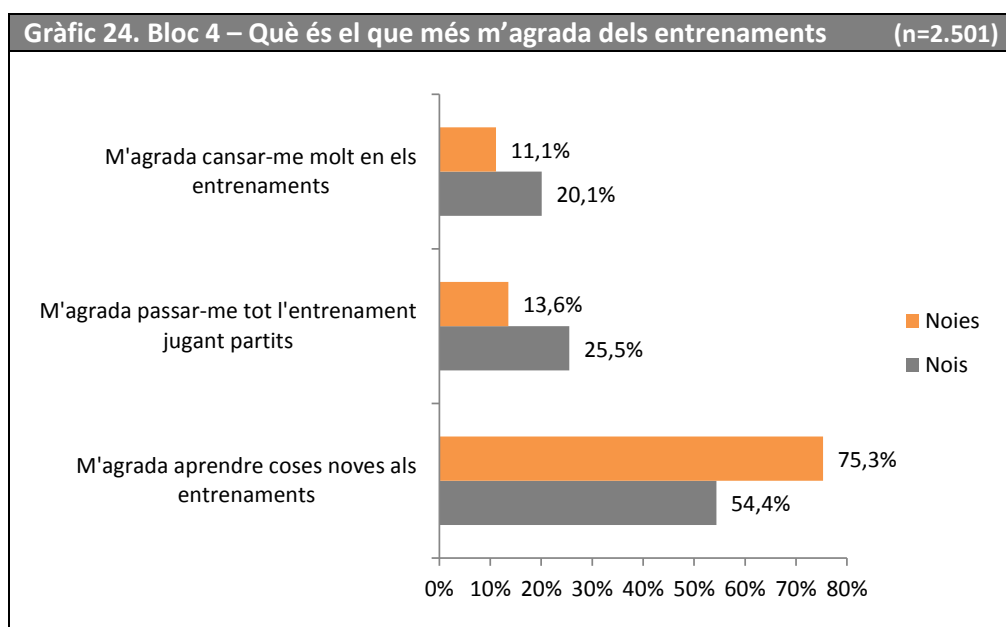
Font: elaboració pròpia, 2018.

Del Bloc 3 de preguntes, un 73,6% afirma que fa esport perquè està content quan el practica, un 21,5% que fa esport per tenir un bon cos i, en darrer lloc, un 4,9% que fa esport perquè tothom diu que se n'ha de fer. Respecte els resultats de 2013, a nivell general, s'observa com els percentatges han augmentat considerablement, sobretot, en la primera opció, d'un 62,7% a un 73,6%. En funció del sexe (**Gràfic 23**), no s'aprecien diferències notables en cap de les tres respostes.

Font: elaboració pròpia, 2018.

Al darrer bloc de preguntes, el Bloc 4, l'aspecte més valorat és 'aprendre coses noves als entrenaments' amb 64,3%, seguit de 'passar tot l'entrenament jugant partits' (19,9%) i de 'cansar-se molt en els entrenaments' (15,8%). El **Gràfic 24** mostra diferències significatives entre sexes entre totes les afirmacions, sent l'afirmació "m'agrada aprendre coses noves als entrenaments" l'opció més valorada entre les noies (75,3%) respecte un 54,4% en els nois. En canvi, els nois donen més importància a "passar-me tot l'entrenament jugant partits", amb un 25,5% contra un 13,6% de les noies, i amb un 20,1% "m'agrada cansar-me molt en els entrenaments" enfront un 11,1% de les noies. Respecte l'estudi de 2013 no es mostren diferències notables amb l'actualitat perquè tant nois com noies segueixen les tendències actuals en relació a l'ordre d'importància de les afirmacions.

Font: elaboració pròpia, 2018.

Aprofundint en la pràctica esportiva de competició, un 90,4% dels escolars indica que li agrada competir i/o fer partits dels esports que practiquen i sense haver-hi grans diferències entre sexes (5,1%). Participar en competicions i/o partits no és un requeriment per practicar esport perquè un 79,1% dels escolars afirma que practicarien igualment encara que no hi haguessin competicions i/o partits. Respecte la diferència entre sexes i l'evolució dels tres estudis, el valor tant de les nois com els dels noies ha anat disminuint durant els anys, en els nois del 77,9% al 77,1% i en les noies del 84,4% al 82,7%.

Motivacions de si pràctica esportiva

L'aspecte final per tancar l'apartat de l'anàlisi de les motivacions que suposa la competició pels escolars es mostra a la **Taula 16** que agrupa els aspectes més valorats pels nois i noies vers la competició. En primer lloc, els i les escolars es decanten pel concepte de superació personal (esforç, aprendre, millorar, ser capaç de posar en pràctica tècniques, etc.) amb 1.012 referències (22,3%). En segon lloc opten pel concepte de diversió (passar-ho bé, estar content, etc.) amb 945 referències, que representen el 20,8% del total de respostes. En tercer lloc, es troba el concepte de guanyar (puntuar, obtenir un trofeu, quedar primer, etc.) amb 652 referències, un 14,3%.

Taula 16. Principals aspectes que més m'agraden vers la competició				
Principals aspectes que més agraden	2018		2013	
	Referències	%	Referències	%
Superació, esforç, aprendre, posar en pràctica...	1.012	22,3%	563	12,9%
Divertir-me, passar-ho bé, estar content...	945	20,8%	752	20,1%
Guanyar, puntuar, obtenir trofeu...	652	14,3%	881	17,2%
Bon ambient, companys...	573	12,6%	310	10,1%
Sensacions: adrenalina, nervis, emoció...	444	9,8%	151	3,5%
Competitivitat, rivalitat,...	278	6,1%	264	7,1%
Jugar, ser titular	275	6,0%	518	11,8%
Que et vegin els pares, demostrar, ànims públic...	209	4,6%	129	2,9%
Conèixer gent nova	160	3,5%	160	6,0%
Treballar en grup	-	-	204	4,7%
Altres	-	-	443	10,1%
Total	4.548	100%	4.375	100%

Font: elaboració pròpia, 2018.

Comparant els resultats amb els dos estudis anteriors s'observa que els tres conceptes més indicats segueixen sent els mateixos, però s'ha produït un canvi de posicions del concepte de guanyar que en 2007 com a 2013 estava en primera posició i en 2018 ha passat a tercera posició, disminuint 8,4 punts percentuals. D'altra banda, el concepte de superació que estava l'últim en els dos estudis anteriors, en l'actualitat ha passat a guanyar importància augmentant en 10,7 punts.

El concepte de diversió ha anat fluctuant durant els anys sent en 2007 el més important amb un 22,3% i actualment a situar-se en segona posició amb un 20,8%. En les altres afirmacions caldria destacar la disminució del concepte de jugar (ser titular, etc.) que ha disminuït del

11,8% al 6,0%. En l'estudi actual es va eliminar l'opció de treballar en grup, però tampoc s'extreu cap dada rellevant d'aquest concepte. Així, la comparativa de resultats indica que els conceptes que tenen a veure amb la pràctica esportiva i la superació personal han agafat més importància entre els escolars que no la pròpia competició i les ganes de guanyar.

Motivacions de la no pràctica esportiva

A la **Taula 17** es mostra que el concepte de joc brut, faltes i trampes és el més mencionat amb 774 referències i un 17,6% de les respostes totals. El segueixen el mal ambient i insults amb 698 referències (15,9%), i per últim, el concepte de perdre amb un 14,4% i 631 referències.

Cal destacar en comparació amb els anteriors estudis, el descens de respostes associades al concepte perdre (del 32,2% fins al 14,4%) i situant-se en tercera posició en comptes de primera. És important l'augment de respostes del concepte de joc brut –de 8,9% a 17,6%- i de mal ambient –de 6,6% a 15,9%- perquè els escolars no toleren aquestes actituds negatives envers la competició. En l'estudi actual hi ha hagut tres variables que no s'han analitzat, com el cansament, l'excés de competitivitat i l'opció altres.

Principals aspectes que més agraden	2018		2013	
	Referències	%	Referències	%
Joc brut, faltes, trampes...	774	17,6%	326	9,2%
Mal ambient, insults, tracte entrenador/a...	698	15,9%	430	12,0%
Perdre	631	14,4%	658	18,6%
Risc de lesionar-se	607	13,8%	377	10,6%
No fer-ho bé, equivocar-se, mal partit...	583	13,3%	301	8,3%
Mal arbitratge, favoritismes...	410	9,3%	132	3,7%
No jugar, estar a la banqueta...	303	6,9%	156	4,4%
Sensacions: nervis, vergonya, estrès...	232	5,3%	275	7,6%
Horaris, obligació, no tenir temps lliure...	155	3,5%	227	6,4%
Cansament, suor...	-	-	126	3,5%
Excés de competitivitat dels rivals	-	-	69	1,9%
Altres	-	-	531	15,6%
Total	4.393	100%	3608	100%

Font: elaboració pròpia, 2018.

4.4. Actituds vers la pràctica esportiva competitiva

El món de l'esport involucra a un gran col·lectiu de persones, ja sigui de manera directa (esportistes, àrbitres, entrenadors/es, etc.) o indirecta (públic, familiars, etc.) i l'actitud d'aquestes persones vers la pràctica esportiva competitiva és un element determinant en l'esport escolar, donats els aprenentatges educatius i socialitzadors que comporta la seva pràctica. D'aquesta manera, és interessant analitzar aquelles actituds, tant positives com negatives, que poden influenciar els valors intrínsecs en l'esport. D'acord a la proposta d'anàlisi de l'estudi d'àmbit espanyol de 2011, les situacions plantejades –directes o indirectes– poden diferenciar-se, alhora, siguin situacions positives o negatives. (Taula 18). En el present estudi s'ha afegit l'opció 'Els àrbitres expliquen les seves decisions durant el joc', que no constava en els estudis anteriors.

Taula 18. Actituds vers la pràctica esportiva competitiva		
Tipus de situació	Persones involucrades	Situacions
Positives	Directa	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Els jugadors/es ens donem ànims entre nosaltres malgrat ens equivoquem ▪ Els jugadors/es dels diferents equips ens felicitem entre nosaltres al final del partit/competició ▪ L'entrenador/a ens anima malgrat ens equivoquem
	Indirecta	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Els àrbitres expliquen les seves decisions durant el joc ▪ Els familiars ens feliciten tant si guanyem o perdem si hem jugat bé
Negatives	Directa	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Els jugadors/es d'un mateix equip ens discutim entre nosaltres ▪ Els jugadors/es cridem i diem insults als jugadors/es de l'altre equip ▪ L'entrenador/a s'enfada si perden el partit/competició o ens equivoquem ▪ Els familiars i l'entrenador/a donen les culpes a l'àrbitre si perdem el partit/competició
	Indirecta	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Els familiars/públic critiquen i criden a l'àrbitre

Font: elaboració pròpia, 2018.

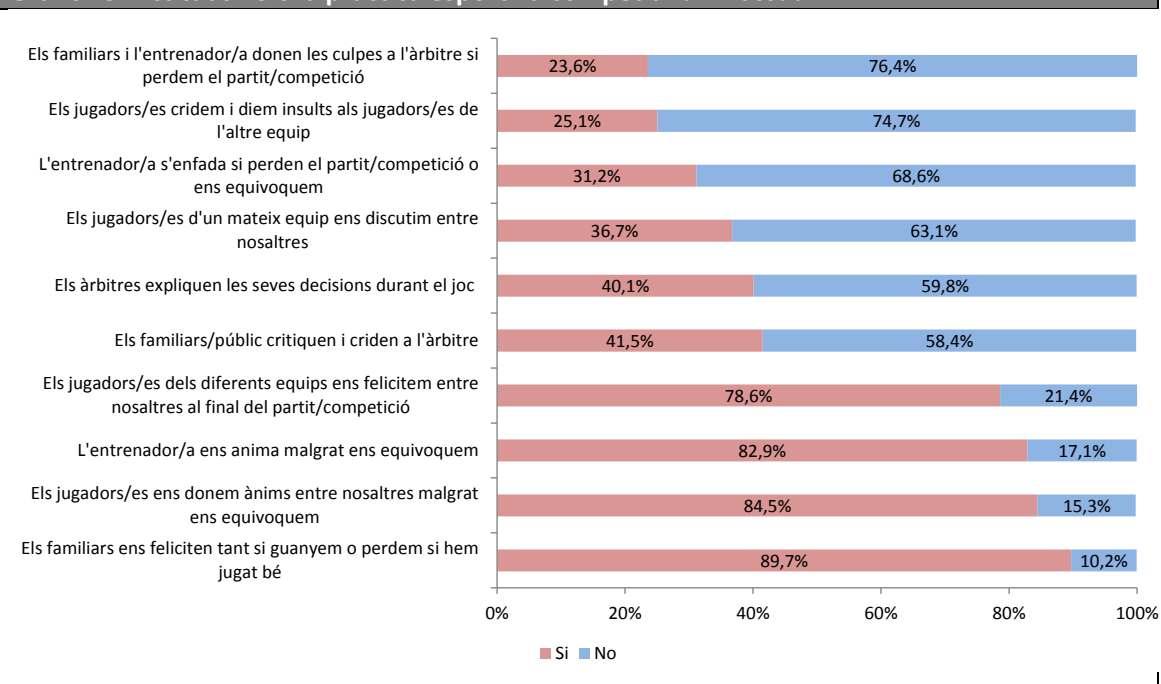
El **Gràfic 25** mostra la importància que les actituds vers la pràctica esportiva competitiva tenen entre els i les escolars. Les respostes es divideixen en funció del col·lectiu de pràctica que afecti. En referència a les actituds dels jugadors/es, un 78,6% dels escolars afirma felicitar als oponents al final de la competició o partit i alhora, un 25,1% dels escolars crida i insulta als jugadors/es de l'altre equip. Dins del propi equip, un 84,5% assenyala donar-se ànims entre els companys malgrat equivocar-se, però al mateix temps un 36,7% dels escolars afirma que es discuteix amb els jugadors/es del mateix equip.

L'entrenador/a és una figura clau en transmetre i ensenyar valors als nois i noies perquè obté la figura de guia i líder de l'esportista. Respecte a la seva actitud, un 82,9% dels escolars afirma que l'entrenador/a els anima malgrat s'equivoquin, però a la vegada un 31,2% expressen que l'entrenador/a s'enfada si s'equivoquen o si es perd el partit o competició.

En relació a les actituds de les persones involucrades indirectament en la pràctica esportiva, hi ha un 89,7% dels escolars que indica que els familiars els feliciten tant si guanyen, perden o si han jugat bé. Per altre costat, un 41,5% dels escolars admet que els familiars/públic critiquen i criden a l'àrbitre per un 23,6% que assenyala que l'entrenador/a i els familiars donen les culpes a l'àrbitre si perden el partit o competició. Els escolars veuen com positiu que l'àrbitre expliqui les seves decisions durant el joc amb un 40,1%. En aquest aspecte, els familiars i entrenadors/es haurien de mostrar una actitud neutral i respectuosa amb l'àrbitre perquè és la màxima figura de responsabilitat de les accions durant el transcurs dels partits o competicions.

A nivell general, comparant els resultats amb els obtinguts l'any 2013, no es registren grans diferències. Es podria destacar com les actituds negatives han disminuït del 40,0% fins a prop del 35%. Valorant les actituds de caràcter positiu, s'observa com s'han diversificat les opinions entre les diferents opcions perquè totes tenen un percentatge similar que ronda el 85%. La nova opció incorporada que assenyala la figura de l'àrbitre com a positiva, els escolars han afirmat que els hi agrada que l'àrbitre expliqui les situacions durant el joc fet que pot afavorir a que les actituds negatives envers a les persones no involucrades a la pràctica esportiva es redueixin.

Gràfic 25. Actituds vers la pràctica esportiva competitiva – Passa?

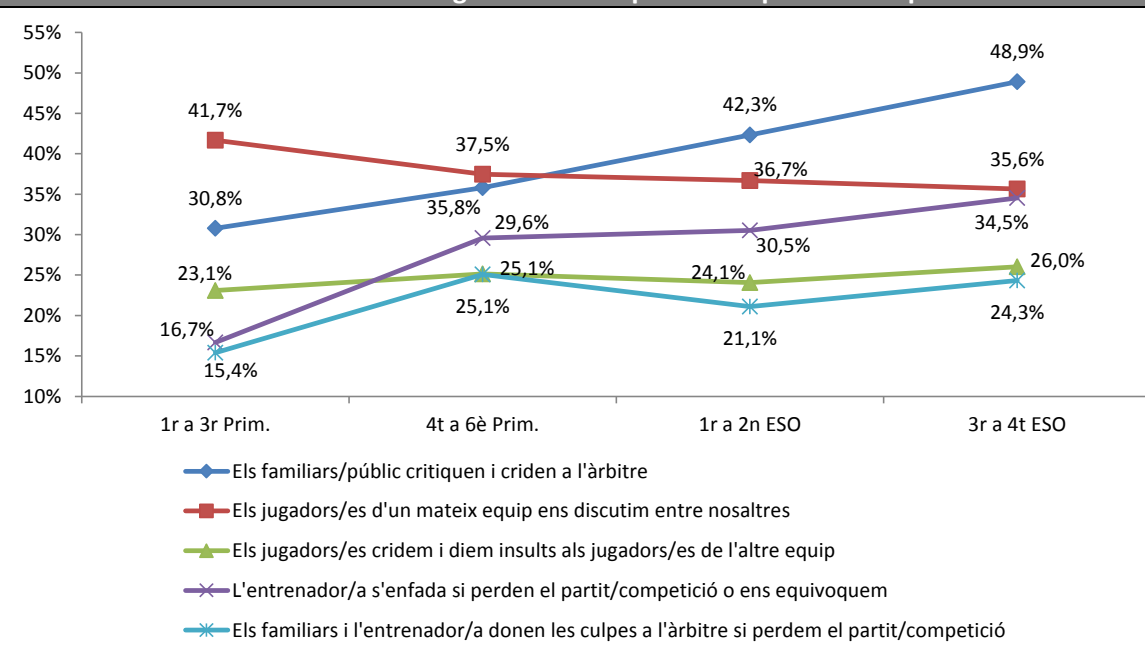
Font: elaboració pròpia, 2018.

Actituds negatives vers la pràctica esportiva per etapes educatives

Segmentant els resultats de les actituds negatives en funció del curs (**Gràfic 26**¹⁰), assenyalava que quasi totes les actituds tendeixen a augmentar a mesura que s'incrementa el curs escolar. Cal destacar com l'actitud 'els jugadors/es d'un mateix equip ens discutim entre nosaltres' és l'única que disminueix al llarg dels cursos, tenint un 41,7% en els cursos de 1r i 3r de primària a un 35,6% en els cursos de 1r i 2n de secundària. D'altra banda, succeeix el comportament contrari amb l'actitud 'els familiars/públic critiquen i criden a l'àrbitre' que es produeix un augment del 30,8% fins a un 48,9%. En comparació amb els resultats de 2013, assenyalava que l'entrenador/a s'enfada si es perd el partit/competició i si s'equivoquen, estava amb la segona posició amb un percentatge en els cursos de secundària de 47,5%, en canvi, en l'estudi actual se situa amb un 34,5%. Les altres actituds es mantenen estables al llarg dels cursos en els dos estudis. A nivell general, els percentatges de les actituds negatives han disminuït considerablement en 16,5 punts percentuals.

¹⁰ Els i les escolars de 1r i 2n de primària no van respondre a aquesta pregunta.

Gràfic 26. Evolució de les actituds negatives vers la pràctica esportiva competitiva – Passa?

Font: elaboració pròpia, 2018.

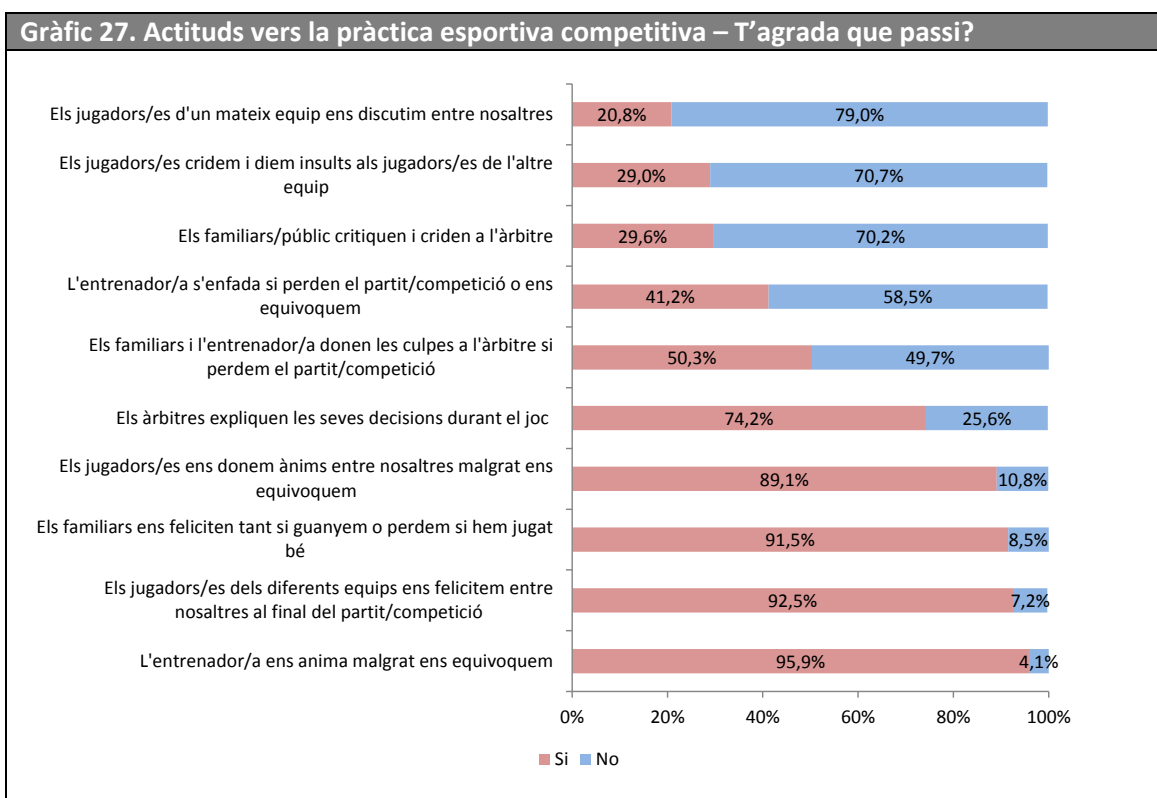
Grau d'acceptació de les actituds vers la pràctica esportiva competitiva

S'ha pogut esbrinar si les situacions esmentades anteriorment agraden o no als escolars –quan succeeixen- (Gràfic 27¹¹). D'acord amb les actituds positives, s'observa que els escolars els hi agraden totes de manera molt notable perquè el grau d'acceptació se situa entre un 74,5% i un 95,9%. És preocupant el percentatge que és dona en dues de les actituds negatives, els hi agrada que els familiars i l'entrenador/a donin les culpes a l'àrbitre si perden el partit o competició en un 50,3% mentre que uns altres afirmen que els hi agrada que l'entrenador/a s'enfadi si s'equivoquen o perden el partit o competició amb un 41,2%. Comparant els resultats amb l'estudi de 2013, les actituds negatives vinculades a l'àrbitre són les més assenyalades per part dels escolars, però en l'estudi actual han augmentat els percentatges dels escolars en 19,4 punts percentuals, fet que indica que hi ha una part dels escolars que veuen bé aquests tipus d'actituds.

¹¹ Els escolars de 1r i 2n de primària no van respondre aquesta pregunta.

4. Anàlisi dels resultats; 4.4. Actituds vers la pràctica esportiva competitiva

Pel que fa a les actituds positives, hi ha hagut un canvi en la posició on la figura de l'entrenador en animar a l'equip ha estat la més valorada (95,9%) per un 93,5% en 2013. Valorant l'opció afegida en l'enquesta actual, l'alumnat valora molt positivament (74,2%) que els àrbitres expliquin les situacions durant el joc.

Font: elaboració pròpia, 2018.

4.5. Historial de pràctica i abandonament

L'historial esportiu d'una persona passa per diverses etapes al llarg del recorregut de la pràctica esportiva. L'última etapa és l'abandonament de l'activitat física o esport, tot i que no sempre, aquest abandonament és definitiu. A vegades, pot ser momentani depenent de l'edat o per substitució d'una activitat física o esportiva per una altra de nova. En aquest apartat s'analitzen les motivacions que impulsen als escolars a abandonar una activitat.

El procés d'abandonament de l'esport és un període difícil per l'esportista on experimenta quatre fases de canvis¹² amb aparició de pensaments i emocions negatives. En la primera fase, s'experimenta un canvi d'entrenador/a, barreja dels membres de l'equip amb un altre, augmenta la demanada física de les habilitats i el temps de feina de l'escola. En la segona fase apareixen pensaments negatius qüestionant els avantatges i desavantatges de la pràctica esportiva i de les habilitats físiques. En la tercera fase, l'esportista pren la decisió d'abandonar independentment de les experiències positives i la fa pública, però aquest procés pot durar des d'uns mesos fins a 2 anys. En la quarta fase, hi ha un temps en què l'esportista sent un mix d'emocions positives i negatives, troba a faltar l'esperit d'equip i als seus companys/es però no vol cap contacte amb el club.

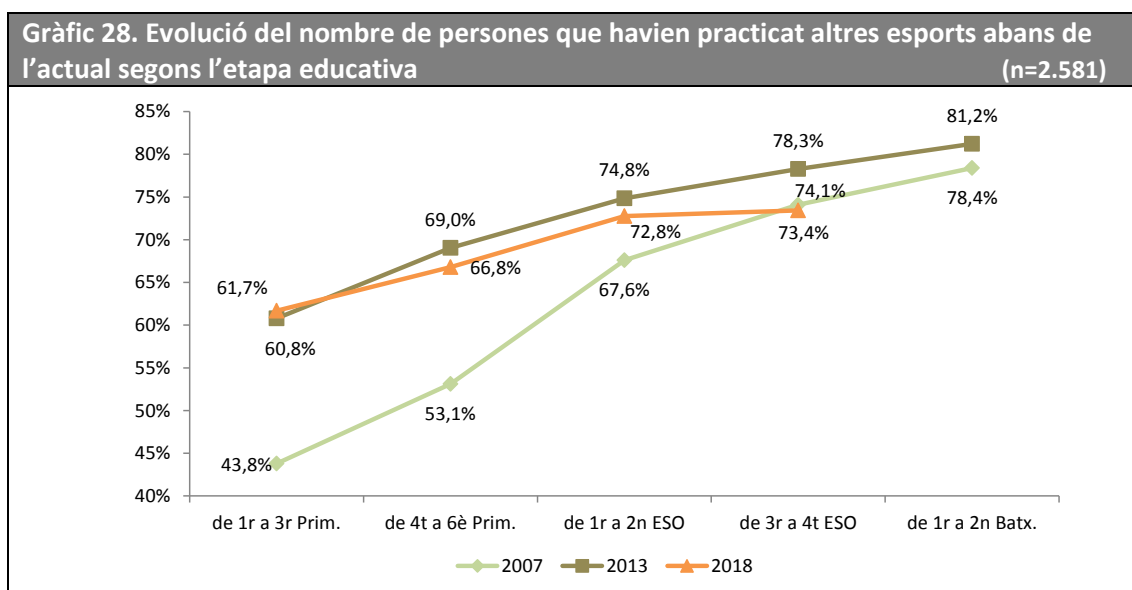
Evolució de les persones practicants d'esports abans de l'actual

Del total d'escolars enquestats que han afirmat practicar esport fora de l'horari lectiu, un 68,7% diu haver practicat algun altre esport o activitat física que va abandonar, un percentatge similar al registrat en 2013 i superior l'any 2007 (62,4%), fet que representa el creixement del nombre de persones que dins del seu historial esportiu han canviat d'esport en algun moment. El nombre de noies (76,4%) és notablement superior al de nois (62,5%) com ja es mostra en anteriors estudis.

---

¹²Eliasson, I. i Johansson, A. (2014).

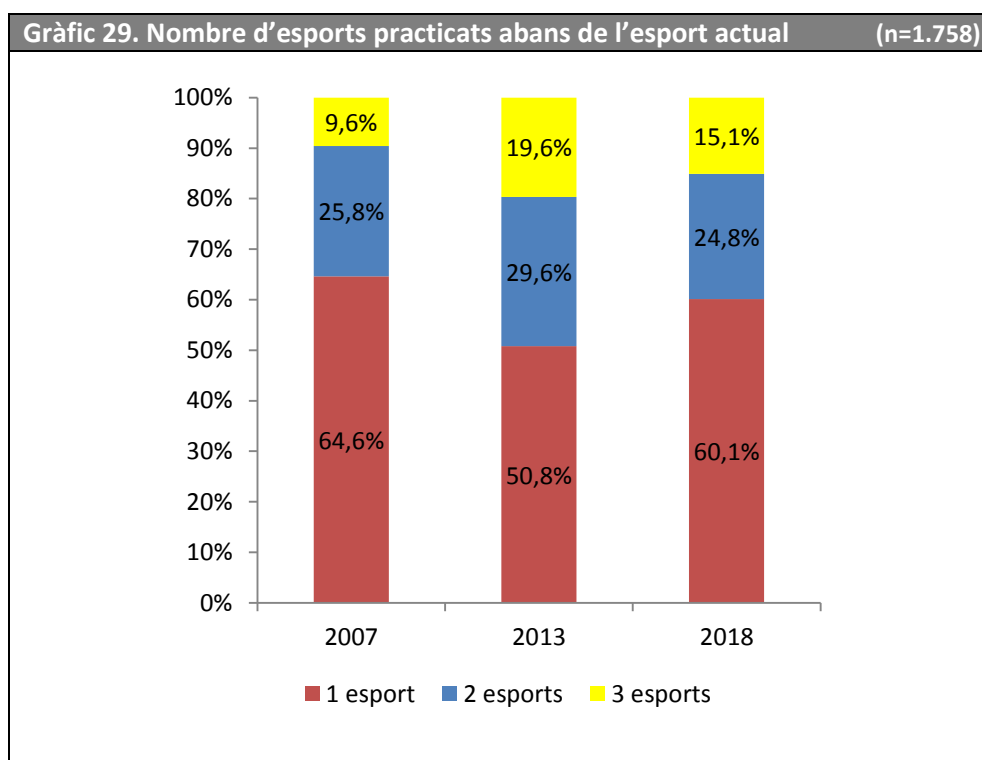

Font: elaboració pròpia, 2018.

La segmentació dels resultats en funció del curs (**Gràfic 28**) mostra que a partir de la franja escolar de 4t a 6è de primària, el número de nois i noies que ha practicat altres esports abans de l'actual creix de forma progressiva i es tendeix a estabilitzar. Abans d'iniciar l'educació secundària, més del 65% dels escolars ja ha abandonat un esport per iniciar-se en la pràctica esportiva d'un altre.

Nombre d'esports practicats abans de l'actual

Tal com s'observa al **Gràfic 29**, abans d'iniciar la pràctica de l'esport actual, un 60,1% dels escolars ha practicat un altre esport, un 24,8% n'ha practicat dos i un 15,1% n'ha practicat tres. En comparació amb les dades dels estudis anteriors, es fa evident que els i les escolars proven altres esports abans de trobar l'esport amb què es senten més còmodes.

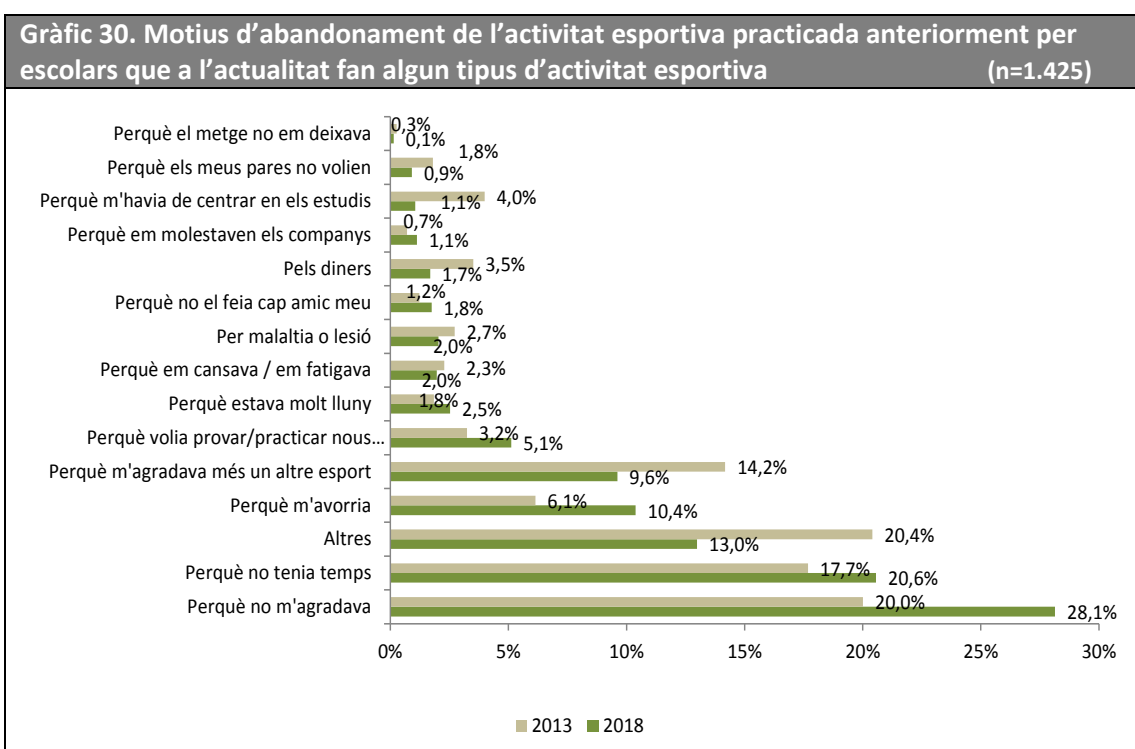
Les principals pràctiques esportives que els escolars indiquen haver abandonat abans de començar a practicar l'esport actual coincideixen en gran part amb les de caràcter organitzat. A nivell general, la natació és l'esport que més han abandonat (21,6%), seguit de les danses (14,0%), el futbol i futbol sala (11,1%), el bàsquet (10,9%) i els esports de lluita (8,6%).

Segmentant el resultat en funció del sexe, els esports més abandonats pels nois són el futbol i futbol sala (19,1%), la natació (18,8%), el bàsquet (15,7%) i els esports de lluita (12,0%), en canvi en les noies són les danses (24,3%), la natació (22,1%), el patinatge (10,2%) i el bàsquet (7,2%). En els dos casos es pot veure com els esports més abandonats també segueixen els estereotips tradicionals de sexe, en el cas dels nois amb el futbol i els esports de lluita i en les noies amb les danses i el patinatge. Aquest fet es pot explicar perquè les famílies són les encarregades d'apuntar als seus fills/es quan aquests són petits i se segueixen les tradicions de la societat quant a la pràctica esportiva.

Motius d'abandonament de l'activitat esportiva anterior

El **Gràfic 30** mostra els principals motius d'abandonament de l'activitat esportiva practicada anteriorment per escolars que en l'actualitat fan algun tipus d'activitat. Seguint l'exemple de l'estudi de 2013, la pregunta es va deixar oberta per obtenir una millora en els resultats i, posteriorment, s'ha codificat a través de les respostes donades.

Les tres principals respostes han estat perquè no m'agradava amb un 28,1%, perquè no tenia temps (20,6%) i perquè m'avorria (10,4%). Deixant de banda l'opció d'altres amb un 13,0% que engloba respostes com per canvi d'escola o de ciutat, perquè l'activitat ja no s'ofereix, perquè ja no en tenia ganes, per culpa de l'entrenador/a, perquè m'avorria o no m'interessava o pels horaris, entre d'altres. En comparació amb els resultats de 2013, els principals motius d'abandonament coincideixen amb els esmentats en l'estudi actual.

Font: elaboració pròpia, 2018.

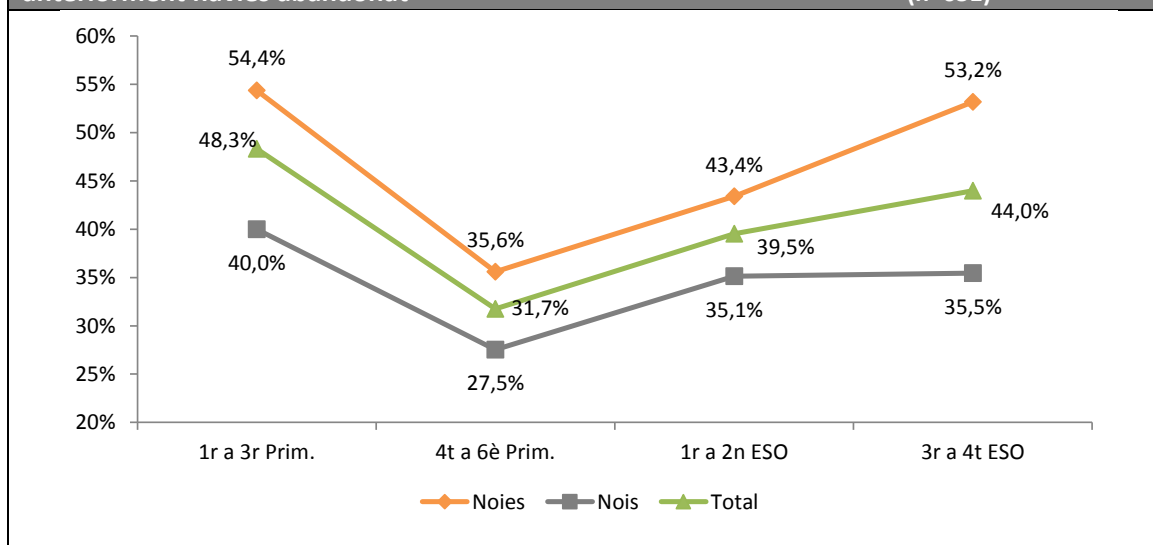
Del total d'escolars que han practicat algun esport o activitat física que han abandonat, a un 40,1% li agradaria poder tornar-lo a practicar, per un 31,7% que no ho voldria i un 28,2% que no ho sap. Respecte al 2013, el percentatge d'escolars que voldria tornar a practicar esports

que ha abandonat disminueix en 13,0 punts. S'observa que el valor d'escolars que tornarien a practicar l'esport és molt baix i això ve relacionat amb el motiu d'abandonament principal que és 'perquè no m'agradava' amb un 28,1%. Des d'una perspectiva externa, segons Eliasson, I & Johansson, A (2014), l'actitud dels clubs juga un paper important en el procés de decisió de l'esportista en abandonar un esport. Per lluitar contra aquest acció, tant els clubs esportius com les escoles haurien de desenvolupar estratègies que facilitessin el treball proactiu per adonar-se de la situació i poder encarar-la d'una manera encertada i detallada tot oferint als i les esportistes més del que l'esport professional pot aportar.

Voluntat de tornar a practicar un esport que s'havia abandonat per sexe i etapa educativa

En funció del sexe no hi ha diferències significatives quant a voler tornar a practicar esports abandonats, on nois (33,8%) i noies (26,7%) responen de forma similar. Al **Gràfic 31** es mostren les diferències en funció del sexe i edat, en totes les etapes educatives les noies tenen més voluntat de tornar a practicar esports que havien abandonat. En els cursos de 4t i 6è de primària es produeix un punt d'inflexió tant en nois com en noies –de 40,0% a 27,5% i –de 54,4% a 35,6%-, respectivament. En les etapes de secundària la voluntat dels nois es manté estable al llarg dels cursos mentre que la de les noies augmenta en 9,8 punts de 3r i 4t a 1r i 2n de secundària.

Gràfic 31. Evolució de la voluntat de tornar a practicar un esport o activitat que anteriorment havies abandonat (n=651)

Font: elaboració pròpia, 2018.

Continuar amb la pràctica esportiva de gran

En la pregunta de si voldrien continuar fent esport o activitat quan fossin grans, un 90,1% dels escolars afirma que sí, per un 2,5% que diu que no i un 7,4% que diu no ho sap. Comparant els resultats amb l'estudi de 2013, no es veuen diferències entre les respostes dels escolars. En funció del sexe, els resultats són semblants entre ambdós, els nois amb un 89,6% mentre que les noies es troben en un 90,6%. En relació amb l'estudi de 2013, es produeix un canvi entre nois i noies on, actualment les noies reben un percentatge més alt, de ser un 89,2% a un 90,6% i als nois els hi passa el contrari, d'un 91,0% a un 89,6%. El canvi no és gens significatiu però mostra com les noies estan interessades en la pràctica esportiva.

Hi ha una àmplia gama de respostes per part dels escolars però agrupant els motius per àmbits es poden destacar cinc principals que són els següents, -perquè m'agrada fer esport amb un 43,5%, per estar en forma amb un 21,8%, perquè m'ho passo bé o em diverteixo (20,6%), perquè és bo per la salut amb un 7,7% o per desconnectar i controlar l'estrès (3,1%). Respecte als resultats de 2013, els motius són els mateixos tot i que en el present estudi hi ha hagut major diversitat en les respostes.

4.6. Motius de no pràctica

De la mateixa manera que s'analitzen els motius que porten als i les escolars a practicar esport, també s'estudien les motivacions que porten als nois i noies a no fer cap tipus de pràctica esportiva fora de l'horari lectiu. El principal motiu de no pràctica esportiva indicat pels escolars és no tenir suficient temps lliure i fer altres activitats (18,7%). En segon lloc perquè s'han de centrar en els estudis (13,3%) i en tercer lloc pels diners que costa practicar l'esport (11,8%).

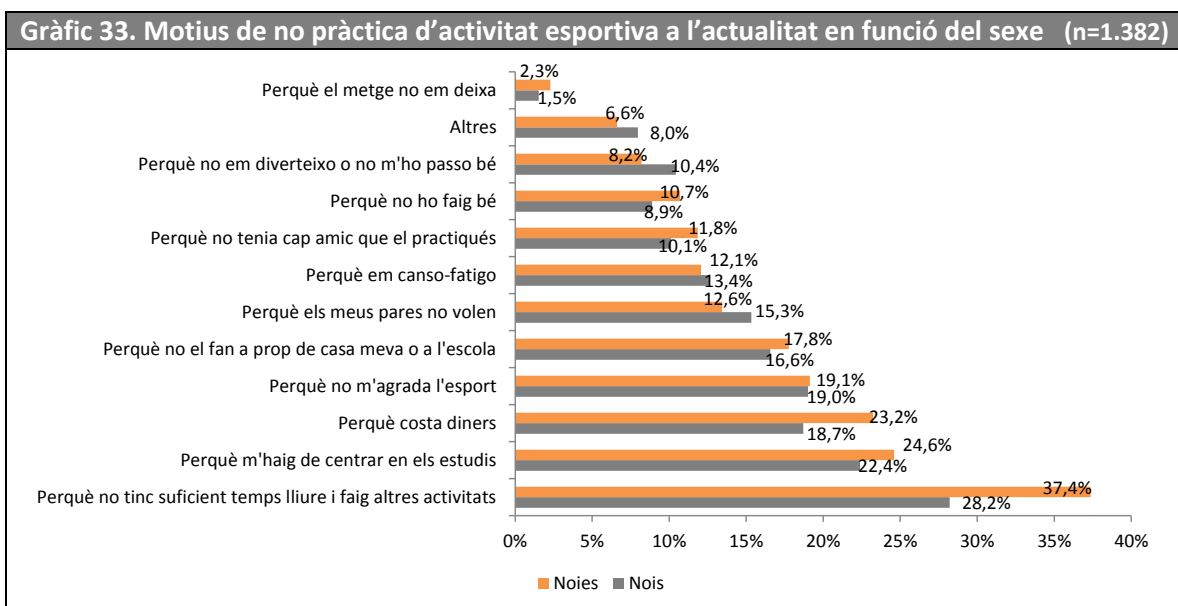
Comparant aquests resultats amb els obtinguts en anteriors estudis, al **Gràfic 32** s'observa que els principals motius de no pràctica dels escolars són els mateixos, tot i que hi ha hagut una disminució en els percentatges que esdevé per una major diversificació de les respostes. El principal motiu de no pràctica en els estudis de 2007, 2013 i l'actual és el mateix, -36,4%, 21,3% i 18,7%-, respectivament. A diferència de 2013, el motiu de no pràctica per motius econòmics ha passat de segona a tercera posició en l'estudi actual, de 15,9% a 11,8%. En els altres motius no hi ha grans variacions respecte al 2013 tot i que es pot comentar que l'opció 'perquè no m'agrada l'esport' ha anat augmentat al llarg dels anys en 2,2 punts percentuals.

Font: elaboració pròpia, 2018.

Motius de no pràctica per sexe

D'acord amb les dades presentades al **Gràfic 33**, s'observa que només hi ha diferències entre sexes en el principal motiu de no pràctica: un 37,4% de noies afirma que no practica esport perquè no té suficient temps lliure i fa d'altres activitats, per un 28,2% dels nois.

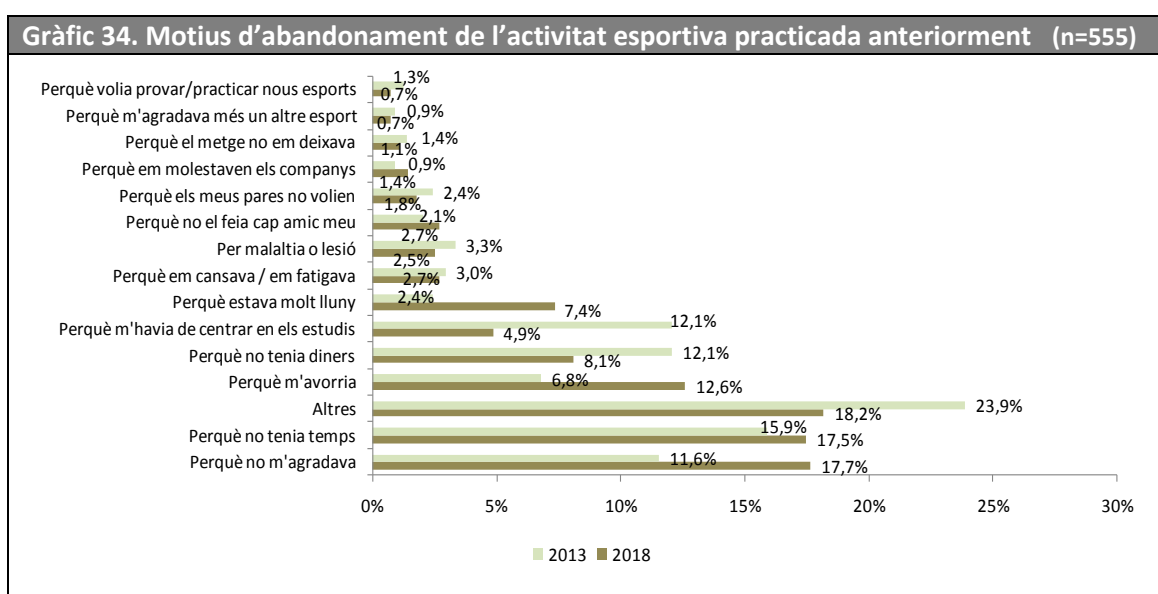
Font: elaboració pròpia, 2018.

Aprofundint en l'anàlisi dels i les escolars que no practiquen cap esport, les dades mostren que el 68,9% d'aquests havia practicat esport amb anterioritat. Es veu com hi ha un descens de la dada respecte als anteriors estudis de 4,8 punts percentuals. En funció del sexe, nois (67,5%) i noies (70,9%), obtenen percentatges similars de pràctica que no indiquen grans diferències entre ambdós. En referència als esports practicats amb anterioritat pels escolars que actualment no realitzen cap mena de pràctica esportiva coincideixen, en gran mesura, amb els esports més practicats de forma organitzada: natació, futbol i futbol sala, danses, bàsquet i patinatge.

Es segueix mantenint la segmentació dels resultats en funció del sexe, on els esports més abandonats pels nois són futbol i futbol sala (43,4%), natació (21,6%), bàsquet (15,9%), esports de lluita (12,9%) i tennis (6,3%), mentre que en les noies són les danses (32,1%), la natació (27,3%), el patinatge (18,1%), bàsquet (14,5%) i el futbol i futbol sala (8,0%).

Motius d'abandonament de l'activitat esportiva i actualment no practiquen

El **Gràfic 34** mostra els principals motius d'abandonament de l'activitat esportiva per part dels escolars que actualment no practiquen cap esport. El motiu principal d'abandonament és perquè no m'agradava (17,7%), seguit de perquè no tenia temps (17,5%) i altres (18,2%). Cal destacar el descens del motiu perquè no tenia diners del 12,1% al 8,1% i l'augment d'altres motius secundaris que han fet diversificar les respostes dels escolars, com perquè m'avorria (12,6%) o perquè estava molt lluny (7,4%).

Font: elaboració pròpia, 2018.

Entre els principals motius tampoc s'observen grans diferències entre sexes, exceptuant dos motius, el primer d'ells, perquè no tenia temps, on els nois representa un 15,0% i les noies un 19,5% i el segon motiu, perquè m'avorria amb un 13,6% dels nois contra un 11,8% de les noies.

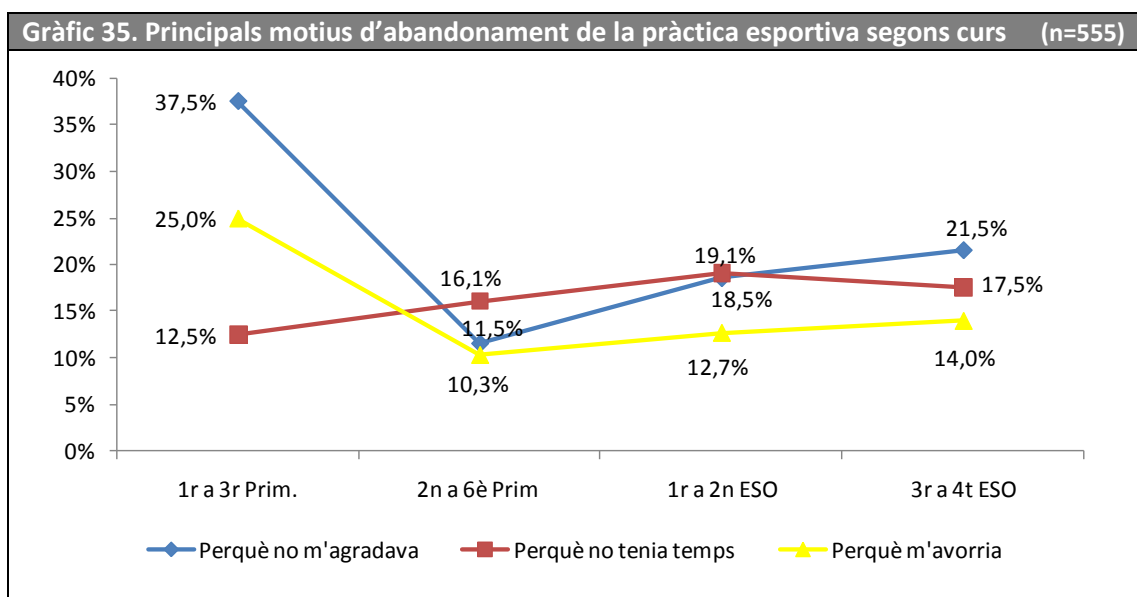
Motius d'abandonament segons etapa educativa

A diferència d'estudis anteriors, al **Gràfic 35** s'assenyalen els tres motius més representatius pels escolars i la seva evolució durant l'etapa educativa. Si bé l'únic motiu esmentat en altres estudis –perquè no tenia temps– és l'únic que es manté mentre que els altres dos han aparegut com a predominants en l'estudi actual. A mesura que els escolars avancen al llarg dels cursos, tendeixen a tenir més responsabilitats i menys temps lliure per practicar esport.

4. Anàlisi dels resultats; 4.6. Motius de no pràctica

D'altra banda, a mesura que avancen els anys, els escolars adquireixen un major poder de decisió en escollir l'esport que volen practicar.

Font: elaboració pròpia, 2018.

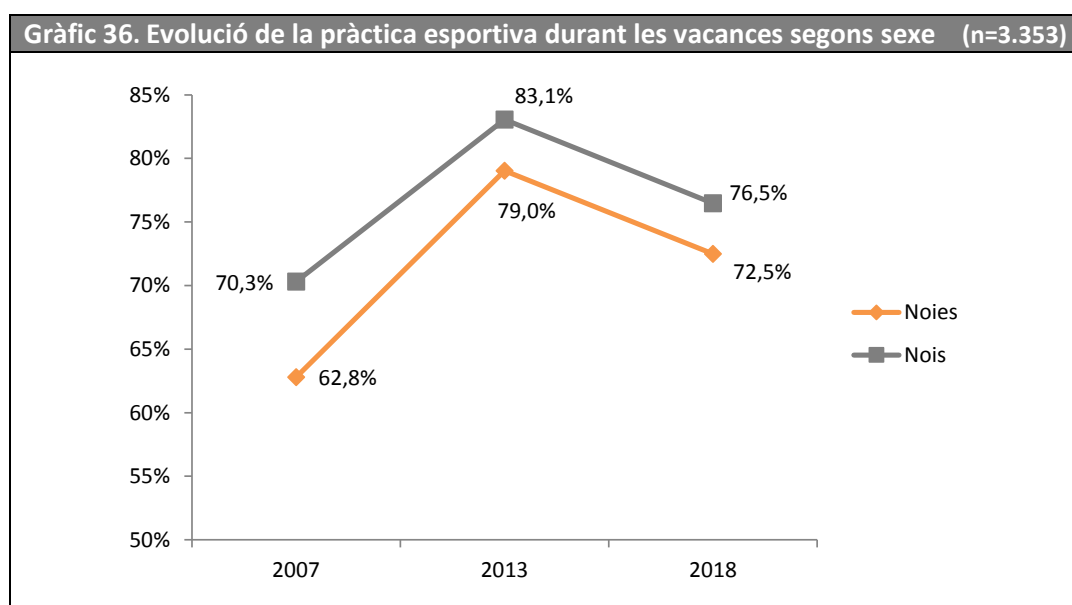
Finalment, un 53,6% dels escolars afirma que voldria tornar a practicar esports que van abandonar per un 20,2% que no i un 26,2% que no ho sap. D'acord amb l'estudi de 2013, el percentatge ha disminuït en 12,2 punts i això pot ser perquè hi ha un 28,1% dels escolars que no li agradava l'esport que practicaven i un 10,4% que s'avorrien en practicar-lo, motius els quals obtenien un índex de resposta més baix en l'estudi de 2013.

4.7. Pràctica puntual

La pràctica puntual es defineix en l'estudi com aquella que els escolars practiquen fora del calendari escolar, és a dir, durant les vacances de Nadal, Setmana Santa i estiu. Un 74,4% dels escolars afirma practicar esport o activitat física en aquest període, per tant, és una pràctica estesa entre els i les escolars. Del percentatge de practicants, un 82,8% fa pràctica esportiva regularment durant l'any, mentre que un 17,2% no en fa. El nivell de pràctica esportiva durant les vacances no varia excessivament respecte l'any 2013, però sí que ha augmentat el volum de practicants que practiquen esport regularment i durant les vacances. Si s'observen els resultats des d'una altra perspectiva, un 80,5% dels escolars que practica esport en horari no lectiu durant el curs escolar, també en practica durant els períodes de vacances, fet que indica la interiorització dels hàbits de vida actius i saludables.

Pràctica esportiva puntual per sexe

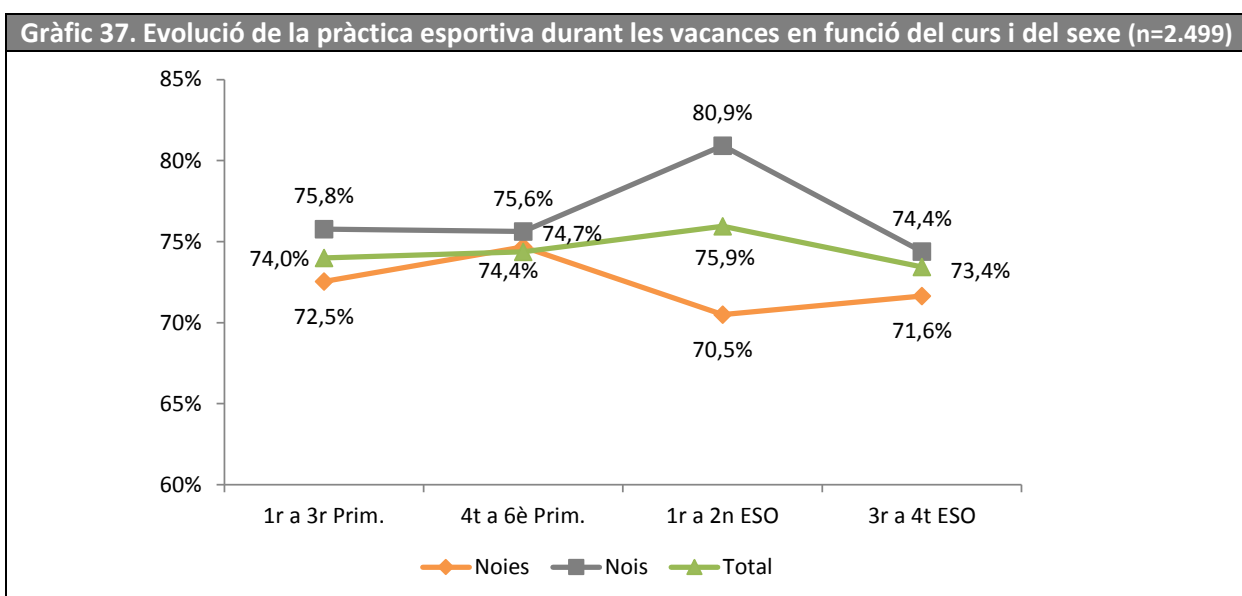
D'acord amb les dades del **Gràfic 36** segmentat segons sexe, s'observa que els nois (76,5%) realitzen tal com succeeix en la pràctica esportiva en horari extraescolar durant el curs, més esport que les noies (72,5%). Respecte al 2013, hi ha hagut un descens de pràctica esportiva durant les vacances en 6,6 punts en els nois i en un 6,5 punts en les noies i la diferència entre sexes es manté igualada en l'estudi anterior i l'actual en un 4,0%.

Font: elaboració pròpia, 2018; a partir dels estudis dels hàbits esportius escolars a Barcelona", 2007; 2013.

Tal com es veu al **Gràfic 37**, les diferències entre sexes són més grans al primer cicle de secundària mentre que a l'etapa de primària són mínimes. El nivell de pràctica dels nois és semblant en tots els cursos, excepte a 1r i 2n de secundària on es produeix un màxim de 80,9% mentre que en les noies, en la mateixa franja d'edat, s'obté un valor mínim de 70,5%.

A diferència de la pràctica esportiva regular, l'activitat esportiva durant les vacances es manté estable durant tots els cursos i no disminueix a mesura que els escolars tenen més edat.

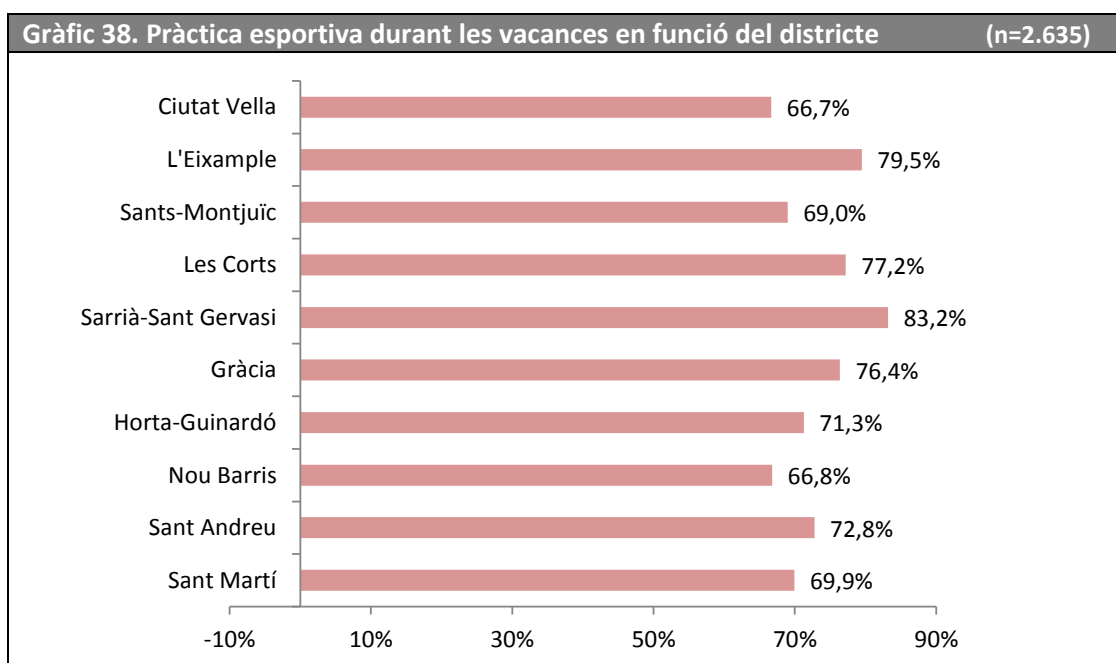
Font: elaboració pròpia, 2018.

D'acord amb el tipus de centre educatiu en el qual estudien els escolars, els resultats de l'índex de pràctica esportiva durant les vacances mostren una gran diferència entre els centres públics (68,8%) i els centres privats (78,0%), establint-se un augment de 4,4 punts percentuals de diferència respecte a l'estudi de 2013.

Pràctica esportiva puntual per districte

Analitzant amb més detall els resultats obtinguts en funció del districte (**Gràfic 38**), s'identifica que quatre districtes tenen un percentatge per sota del 70,0%, dos districtes per sobre del 70,0% i els quatre restants, es troben en una franja del 75,0% al 80,0%. Concretament, destacar que els districtes amb menor percentatge de pràctica esportiva durant les vacances són Ciutat Vella (66,7%) i Nou Barris (66,8%), mentre el que presenta uns resultats més elevats és Sarrià-Sant Gervasi (83,2%).

Respecte als resultats de 2013, s'observa que hi ha hagut una disminució dels percentatges en tots els districtes amb molta més representació en els districtes de Les Corts, Sant Andreu i Horta-Guinardó, amb un índex de diferència de -9,7 ,10,4 i 11,4 punts percentuals-, respectivament.

Font: elaboració pròpia, 2018.

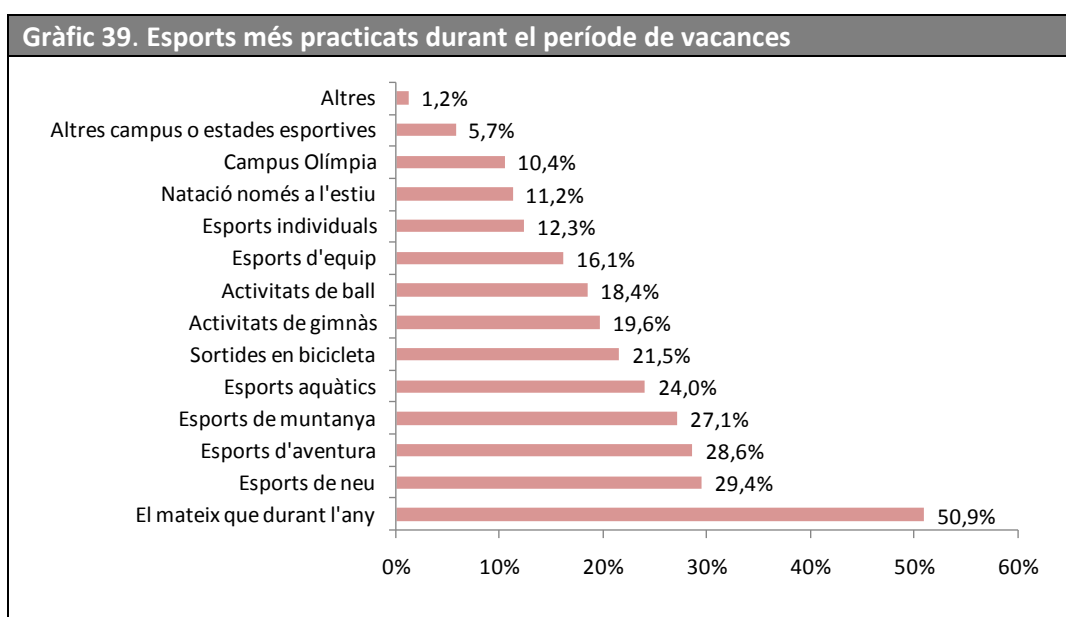
L'anàlisi de resultats en funció del lloc de naixement reflecteix diferències entre els escolars que han nascut a Catalunya (76,6%), a Espanya (78,0%) o a fora d'Espanya (61,7%). El percentatge d'escolars que han nascut a Espanya ha augmentat en 3,4 punts respecte al 2013.

Esports més practicats durant les vacances

Al **Gràfic 39** s'observa que el 50,9% dels esports més practicats pels escolars durant el període de vacances són els mateixos que durant l'any, fet que podria indicar que la meitat dels escolars practica un mínim d'un esport de forma regular durant tot l'any. A més, ha experimentat un augment de 8,0 punts percentuals respecte l'any 2013. Seguidament, els escolars opten pels esports de neu en un 29,4%, els esports d'aventura en un 28,6% i els esports de muntanya en un 27,1%. En comparació amb els resultats de 2013, s'ha experimentat un canvi en les preferències dels escolars perquè els esports més practicats eren

les sortides en bicicleta (39,0%) i els esports d'equip (37,5%), que en l'estudi actual, aquestes opcions s'han quedat amb un 21,5% i un 16,1%, respectivament.

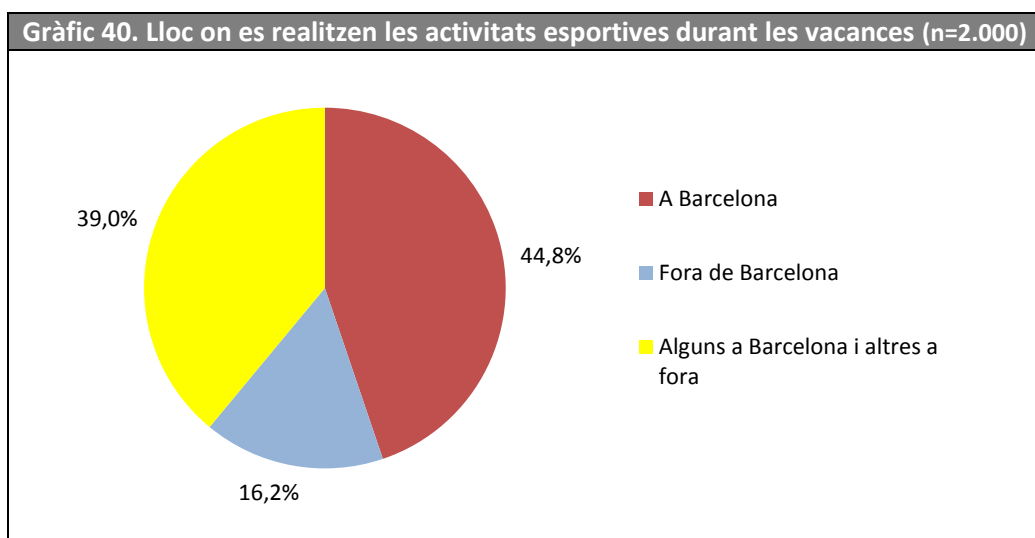
Aquest fet assenyala que els escolars comencen a practicar més esports a l'aire lliure i pot indicar que el motiu de les famílies en marxar de vacances sigui amb un objectiu de fer esport com succeeix amb els esports de neu, de muntanya i els aquàtics.

Font: elaboració pròpia, 2018.

Lloc de pràctica de les activitats esportives en les vacances

El **Gràfic 40** mostra principalment que un 44,8% dels escolars participa en activitats a Barcelona, i un 39,0% a Barcelona i a fora de Barcelona. En menor mesura, un 16,2% dels escolars realitza activitats només fora de la ciutat. Durant les vacances un 83,8% dels escolars realitza algun tipus d'activitat esportiva a Barcelona, mentre que un 55,2% practica algun esport fora de la ciutat. D'altra banda, el percentatge de pràctica, únicament a la ciutat de Barcelona, ha augmentat 4,8 punts percentuals respecte a l'estudi anterior. Aquest fet indica com els agents encarregats de l'oferta esportiva municipal han ampliat l'oferta d'activitat en les vacances a la ciutat de Barcelona durant el pas dels anys.

Font: elaboració pròpia, 2018.

Continuant amb l'anàlisi, un 72,7% dels escolars que practica esport durant les vacances afirma que li agradaria poder practicar-los durant la resta de l'any, per un 7,1% que no ho voldria i un 20,1% que no ho sap.

Activitats puntuals durant el curs

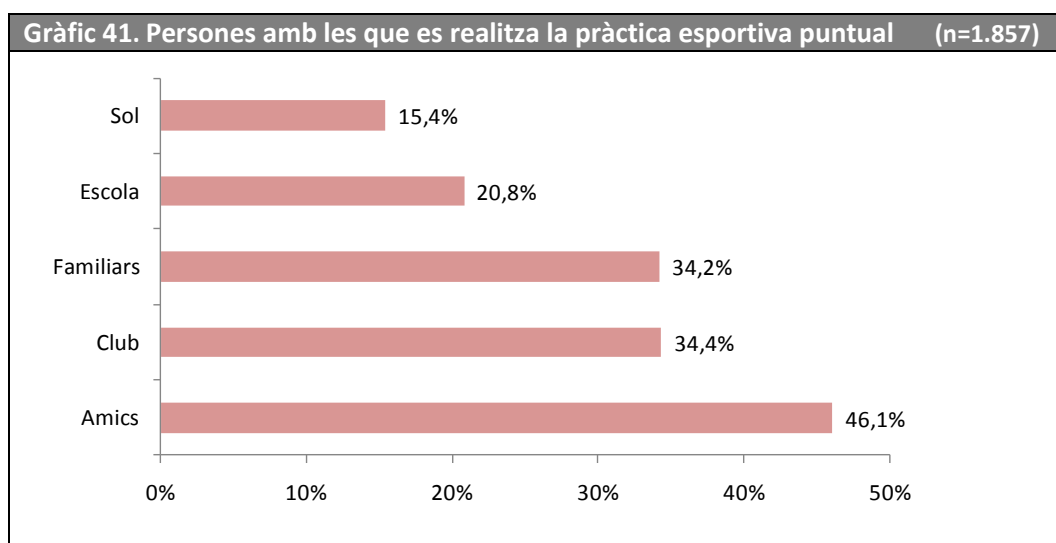
A part de les activitats desenvolupades durant el període de vacances, els escolars poden participar en altres activitats de caràcter puntual durant el transcurs de l'any com ara diades, jornades esportives o curses populars. Segons els resultats, un 45,5% dels escolars afirma participar en activitats de tipus puntual, per un 43,7% que indica no formar part i un 10,8% que no ho sap si realitza. El percentatge d'activitats ha incrementat respecte a l'any 2013 en 4,2 punts percentuals. S'observen diferències entre nois i noies, ja que obtenen un índex de participació del 50,3% i del 40,2% respectivament. El percentatge d'escolars participants en aquest tipus d'activitat també presenta diferències en funció del curs, perquè de manera progressiva, a mesura que s'avança en l'etapa educativa, disminueix d'un 55,0% a un 38,9%, dels cursos de 1r a 3r de primària fins a 3r i 4t de secundària, establint una diferència de 16,1 punts percentuals.

Activitats puntuals durant el curs per titularitat de centre i districte

Segons la titularitat del centre es poden trobar diferències en l'índex de participació en activitats puntuals, amb un 48,5% en centres privats per un 40,7% en centres públics. Respecte al lloc de naixement, s'observa que, dels escolars que participen en aquestes activitats, un 48,1% són nascuts a Catalunya, un 37,5% són nascuts a Espanya i un 30,1% són nascuts a fora de l'estat espanyol. L'anàlisi en funció dels districtes mostra poques diferències perquè la gran majoria registren uns índexs de participació situats entre el 40,5% i el 48,5%, exceptuant el districte de Nou Barris amb un índex de 39,6% i els districtes de Sarrià-Sant Gervasi (49,7%) i Les Corts (49,8%) que presenten els índexs més elevats de participació.

Participació amb altres persones en les activitats puntuals

Per finalitzar, el **Gràfic 41** mostra els resultats per saber amb qui realitzen les activitats puntuals els escolars i un 46,1% dels escolars hi participa amb els amics. A continuació, un 34,4% amb el club i un 34,2% amb les famílies. La representativitat de les opcions és la mateixa respecte al 2013 però en l'estudi actual es va afegir l'opció de practicar amb un club i ha estat la segona més predominant. Com a darreres opcions, un 20,8% participa amb l'escola i un 15,4% dels escolars opta per participar-hi sol.

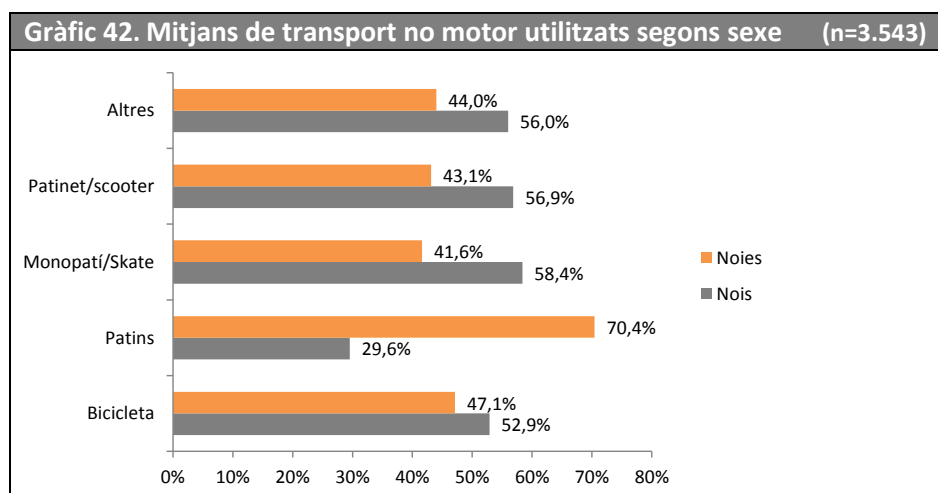
Font: elaboració pròpia, 2018.

4.8. Altres activitats esportives

Les preguntes incorporades en el qüestionari basades en l'ús de diferents mitjans de transport no motoritzat i les activitats que es practiquen a l'hora del pati, dona informació referent a la pràctica esportiva del dia a dia dels escolars. Primerament, s'ha preguntat per la utilització de mitjans de transport no motor –bicicleta, patins, monopatí i patinet- que els nois i noies utilitzen de manera habitual entre setmana –de dilluns a divendres-. Segons les respostes obtingudes, es donen dos mitjans de transport no motor principals utilitzats entre setmana: un 33,8% utilitza la bicicleta i un 30,8% utilitza el patinet. En menor mesura, els escolars utilitzen els patins (21,7%) i el monopatí (15,6%), mentre que un 5,3% afirmen utilitzar altres mitjans de transport. En comparació amb 2013, tots els percentatges han augmentat lleugerament destacant en 5,9 punts percentuals l'augment de l'ús del patinet.

Mitjans de transport no motor segons sexe

Segmentant el resultat en funció del sexe, al **Gràfic 42** s'observen diferències significatives en l'ús dels patins amb un major percentatge per part de les noies (70,4%) per un 29,6% dels nois. En la resta de motius, els nois presenten percentatges més elevats que les noies. No hi ha cap diferència significativa respecte als resultats obtinguts en l'estudi de 2013.

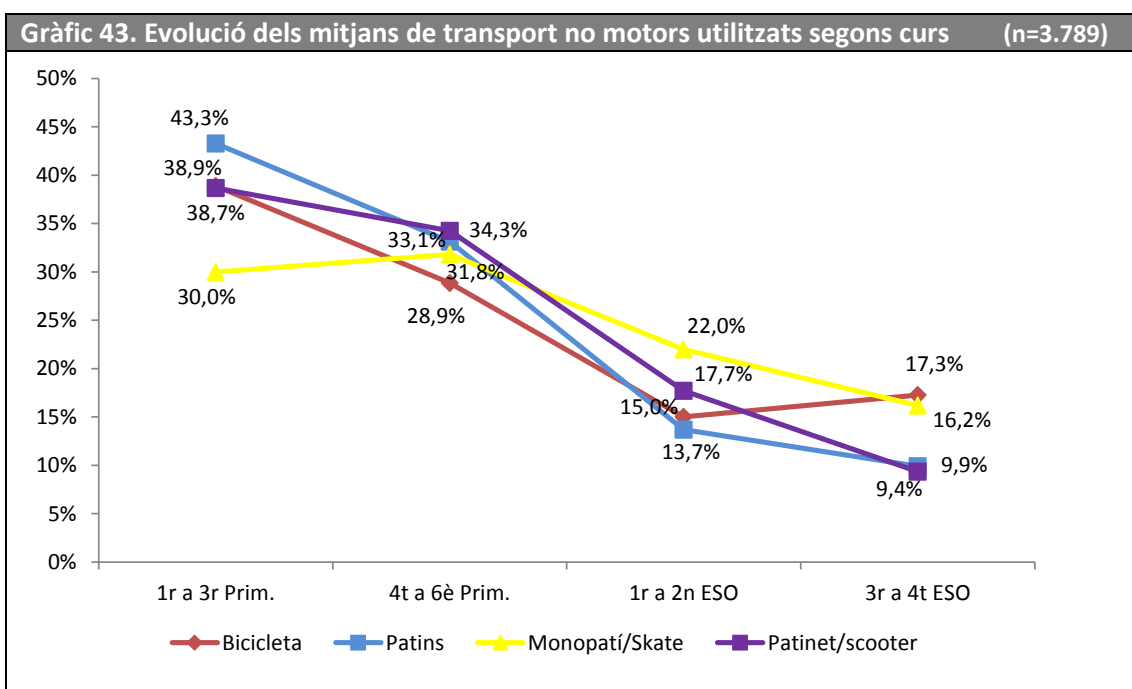

Font: elaboració pròpia, 2018.

Mitjans de transport no motor segons etapa educativa

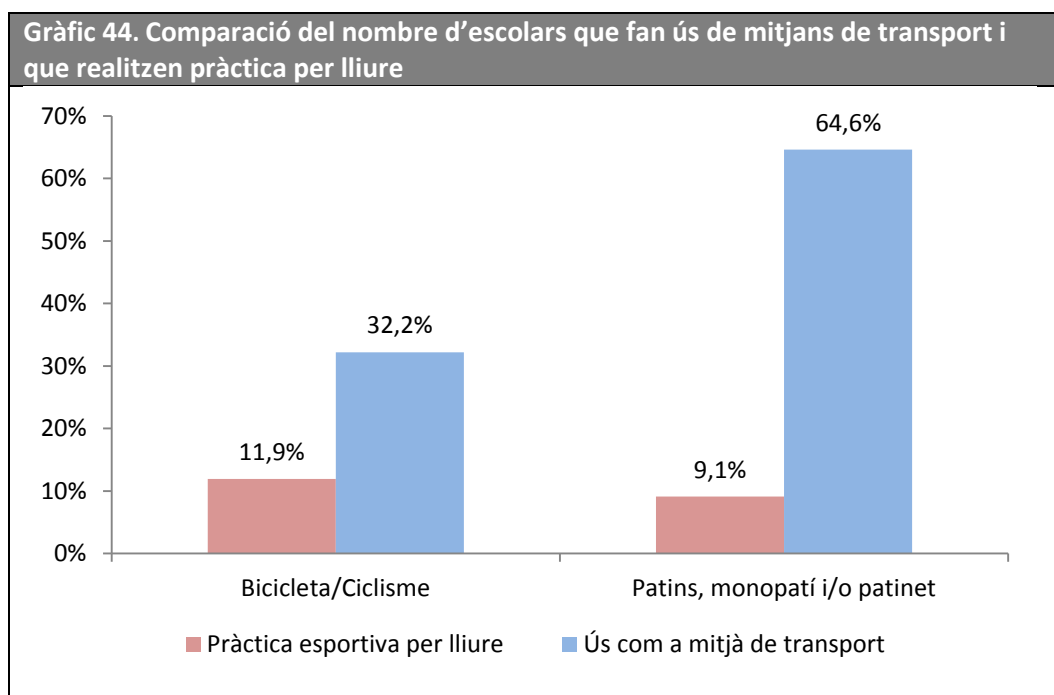
A mesura que els i les escolars s'aproximen a l'adolescència, tendeixen a deixar d'utilitzar els mitjans de transport esmenats (**Gràfic 43**). Tanmateix, es destaquen diferències segons els cursos com que a l'educació primària els transports més utilitzats són el patinet i els patins, mentre que a secundària passen a ser el monopatí i la bicicleta.

Font: elaboració pròpia, 2018.

Ús mitja de transport no motor i pràctica per lliure

El **Gràfic 44** compara els resultats d'ús dels mitjans de transport citats amb la pràctica esportiva per lliure que els i les escolars indiquen practicar –descrita a l'apartat 4.2.-. La comparació del nombre total d'escolars usuaris dels mitjans i practicants d'aquestes activitats corroborà que l'ús de la bicicleta, els patins, el monopatí o el patinet va més enllà de la pràctica per lliure que realitzen. Durant els darrers anys, les tendències de moda i esportives han aproximat als escolars als esports de lliscament, concretament s'ha produït un creixement de l'ús del monopatí.

Font: elaboració pròpia, 2018.

Activitats dels escolars durant l'hora del pati

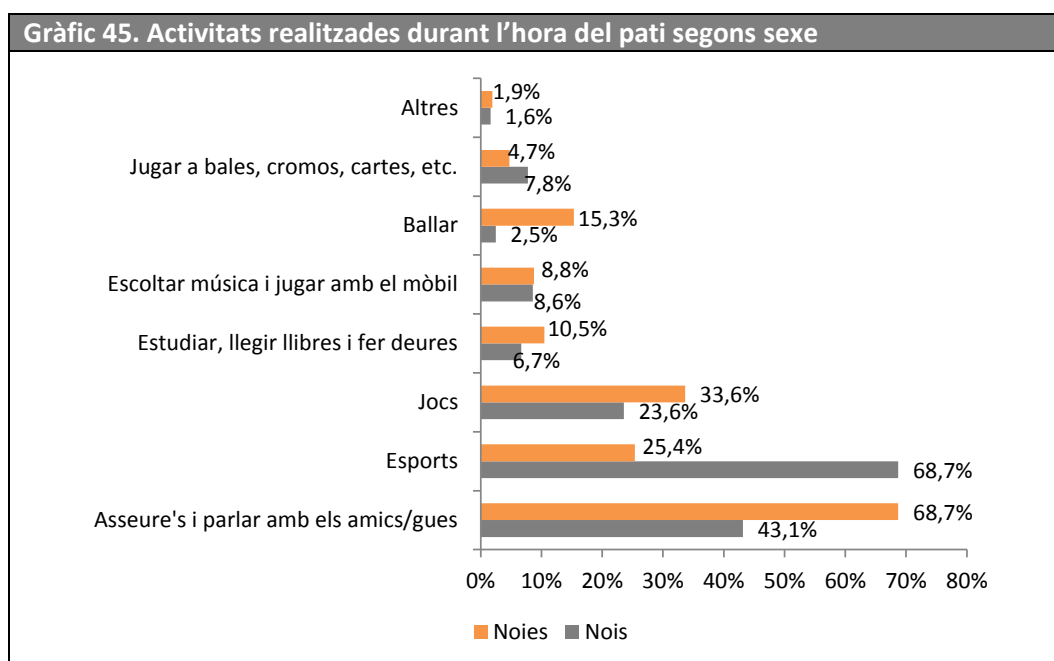
En l'estudi s'ha separat les opcions de realitzar esports i jocs que en l'estudi de 2013 estaven incloses dins d'una mateixa categoria. El 55,1% dels escolars assenyalen que l'activitat principal que realitza durant l'hora del pati és asseure's i parlar amb els amics i amigues, seguit amb un 47,4% de practicar esports i amb un 28,8% realitzar jocs. En menor mesura, els escolars ballen (9,1%), escolten música i juguen amb el mòbil (8,6%) i aprofiten el temps per estudiar i llegir llibres (8,6%).

Activitats dels escolars durant l'hora del pati per sexe

El **Gràfic 45** mostra els resultats segmentats en funció del sexe i a nivell general, s'observa com els nois prefereixen practicar esports (68,7%) per un 25,4% de les noies. En canvi, les noies es decanten per asseure's i parlar amb els amics i amigues (68,7%) per un 43,1% dels nois.

A causa de la segmentació entre practicar esports i realitzar jocs durant l'hora del pati, s'ha pogut veure com la pràctica d'esports és majoritàriament dels nois però l'opció de realitzar jocs obté un percentatge més alt en les noies que en els nois, -33,6% i 23,6%-, respectivament.

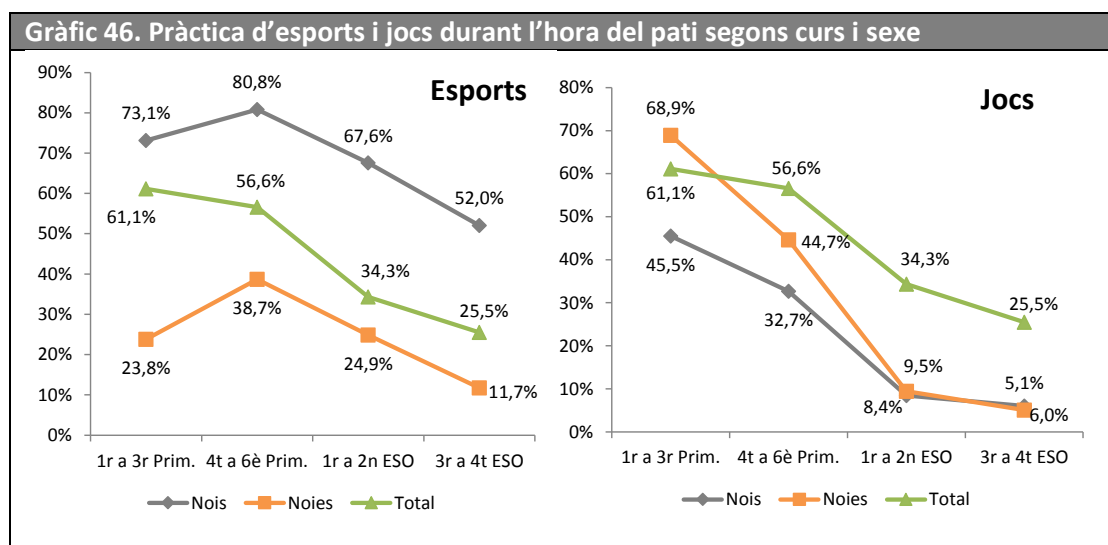
Una dada a destacar respecte al 2013, és el percentatge d'escolars que escolta música i juga amb el mòbil s'ha mantingut estable en els nois i ha disminuït en 5,8 punts percentuals en les noies tot i que, actualment l'ús del telèfon mòbil està molt estès en la població escolar.

Font: elaboració pròpia, 2018.

Activitats dels escolars durant l'hora del pati per etapes educatives i sexe

Prioritzant les opcions de pràctica d'esports i jocs durant l'hora del pati en funció del curs i del sexe es poden observar diferències significatives (**Gràfic 46**). La pràctica d'esports és dona durant tota l'etapa educativa però amb major participació en nois que en noies amb un índex de distanciament entre el 40,3% i el 49,3%. En canvi, pel que fa a la pràctica de jocs, els resultats varien i les noies són les que realitzen, amb major predominança, aquesta activitat durant l'hora del pati en tots els cursos. En funció del curs, la dinàmica és semblant en les dues categories, on amb el pas de primària a secundària es produeix un descens molt significatiu d'aquest tipus d'activitat tant en nois com en noies.

Font: elaboració pròpia, 2018.

4.9. Altres activitats no esportives

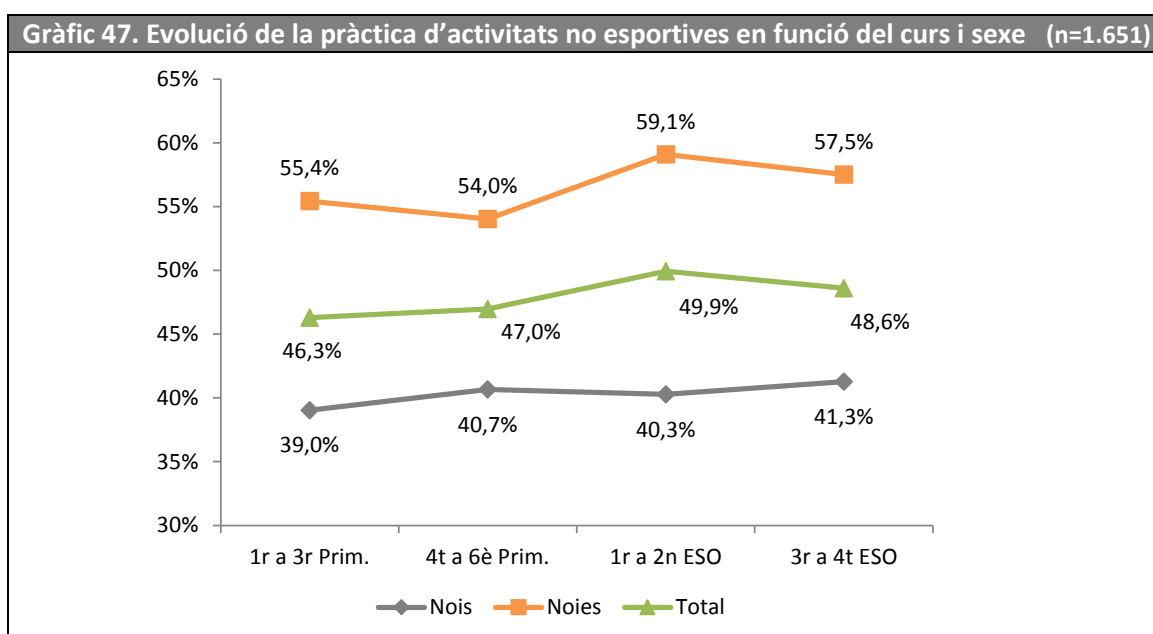
En l'horari extraescolar, els i les escolars tenen un gran ventall d'activitats a escollir, tant si són esportives com no esportives. Aquest apartat es centra en les activitats extraescolars no esportives. El 47,8% dels i les escolars afirma realitzar activitats no esportives fora de l'horari lectiu, per un 50,2% que no en fa. Aquest índex és 28,3 punts percentuals inferior al de les activitats esportives (76,1%), fet que accentua la importància de les activitats esportives fora de l'horari escolar. La realització d'activitats no esportives ha sofert un creixement de 7,3 punts des del 2007 fins a l'estudi actual.

Del percentatge d'escolars que realitzen activitats no esportives, un 78,3% fa algun tipus d'activitat esportiva en horari no lectiu durant el curs, per un 21,7% que no en realitza cap. Des del punt de vista de la pràctica esportiva, el 49,1% dels escolars que fa esport també participa en activitats no esportives, mentre que el percentatge de nois i noies que no realitzen cap mena d'activitat ni esportiva ni no esportiva és del 54,5%. L'índex de practicants d'ambdues modalitats ha augmentat 5,8 punts percentuals respecte al 2013.

Segmentant els resultats en funció del sexe, s'observa l'existència de diferències significatives entre nois i noies que realitzen activitats no esportives en un 42,7% i un 57,3% respectivament.

Activitats no esportives segons etapes educatives i sexe

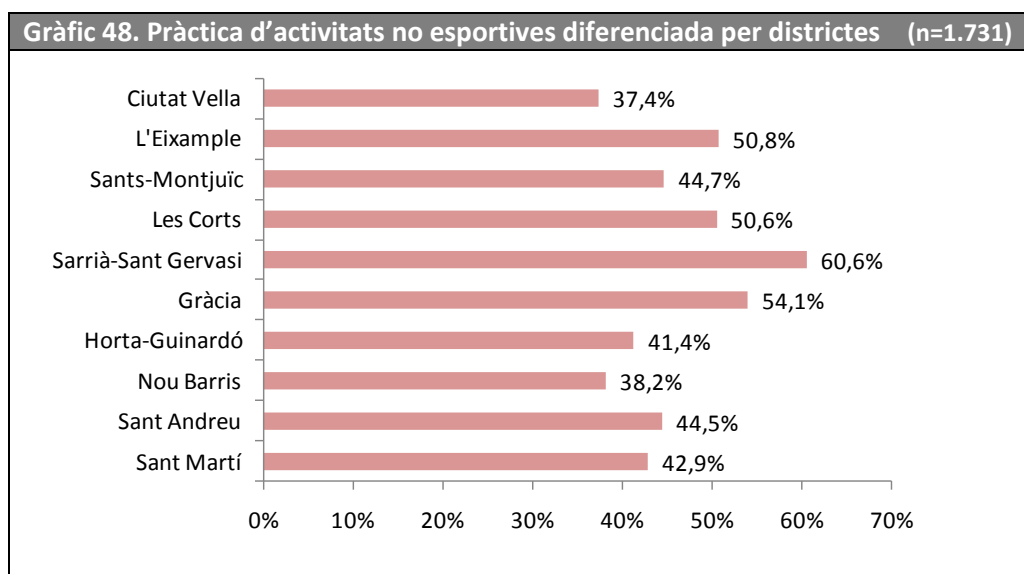
A nivell general (**Gràfic 47**), la diferència entre ambdós sexes es manté durant totes les etapes educatives, amb una franja entre el 13,3% i el 16,4%, arribant a un màxim d'un 18,8% en els cursos de 1r i 2n de secundària. Els percentatges de pràctica es mantenen bastant constants al llarg dels cursos, establint-se una diferència de 2,1 punts en les noies i de 2,3 punts percentuals en els nois.

Font: elaboració pròpia, 2018.

Activitats no esportives segons titularitat de centre i districte

Segons la titularitat del centre, els resultats mostren diferències on els centres privats l'índex de participació d'activitats no esportives es troba en un 50,0% i en els públics d'un 44,5%. En funció del districte (**Gràfic 48**), els percentatges es troben entre el 41,4% i el 54,1% en la majoria de districtes excepte en tres. Hi ha dos districtes amb l'índex de participació més baix que són Ciutat Vella (37,4%) i Nou Barris (38,2%), en contra el districte amb el percentatge més elevat en participació d'activitats no esportives és Sarrià-Sant Gervasi amb un 60,6%.

Font: elaboració pròpia, 2018.

En funció del lloc de naixement, s'observa com la participació dels nois i noies nascuts a Catalunya (49,6%) és superior als nascuts a Espanya (38,5%) i fora de l'estat espanyol (38,4%).

Nombre d'hores dedicades a les activitats no esportives

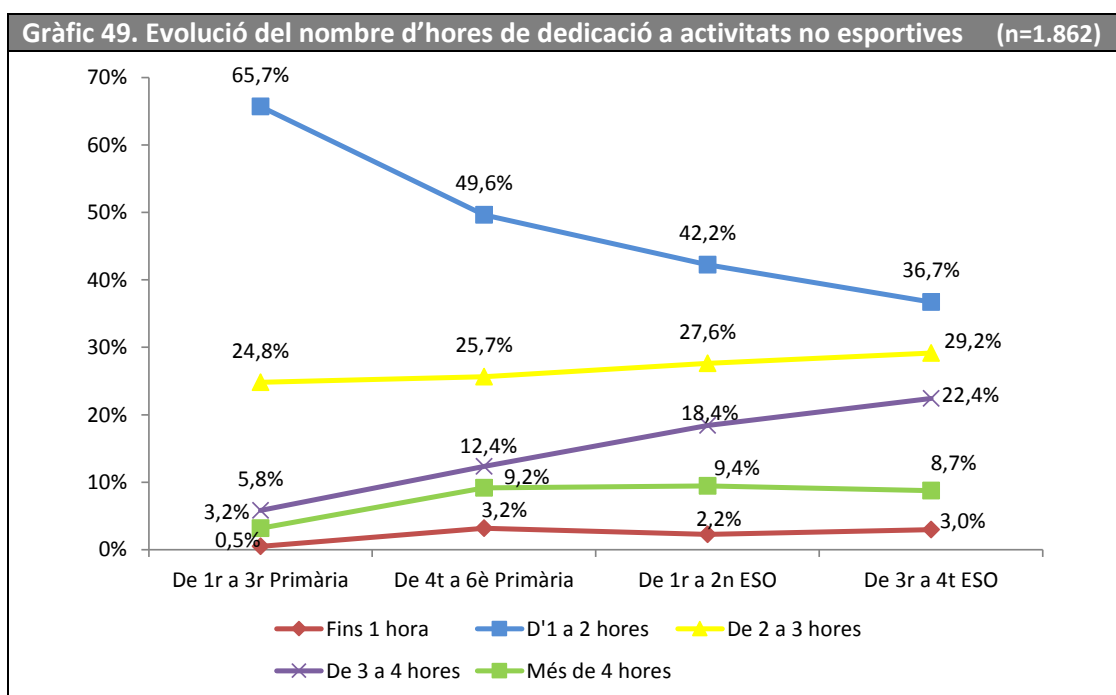
El 47,6% dels escolars que practica activitats no esportives hi dedica d'1 a 2 hores per un 26,9% que inverteix de 2 a 3 hores. Seguidament, el percentatge de pràctica del 15,2% se situa en la dedicació de 3 a 4 hores, en un 7,9% els que dediquen més de 4 hores i, per últim, un 2,4% dels escolars dedica fins a 1 hora. La **Taula 19** mostra les dades segmentades en funció del curs i a nivell general s'observa com el nombre d'hores dedicades augmenta segons avancen els cursos, exceptuant la modalitat d'1 a 2 hores que és l'única franja on es desenvolupa un decreixement de la dedicació de 29,0 punts percentuals.

Taula 19. Evolució del nombre d'hores de dedicació a activitats no esportives

	De 1r a 3r Primària	De 4t a 6è Primària	De 1r a 2n ESO	De 3r a 4t ESO
Fins 1 hora	0,5%	3,2%	2,2%	3,0%
D'1 a 2 hores	65,7%	49,6%	42,2%	36,7%
De 2 a 3 hores	24,8%	25,7%	27,6%	29,2%
De 3 a 4 hores	5,8%	12,4%	18,4%	22,4%
Més de 4 hores	3,2%	9,2%	9,4%	8,7%

Font: elaboració pròpia, 2018.

De manera més visual, al **Gràfic 49** s'observa com a mesura que avancen els cursos s'indica un augment d'escolars que dedica de 3 a 4 hores a la pràctica no esportiva i també dels que hi dediquen de 2 a 3 hores.

Font: elaboració pròpia, 2018.

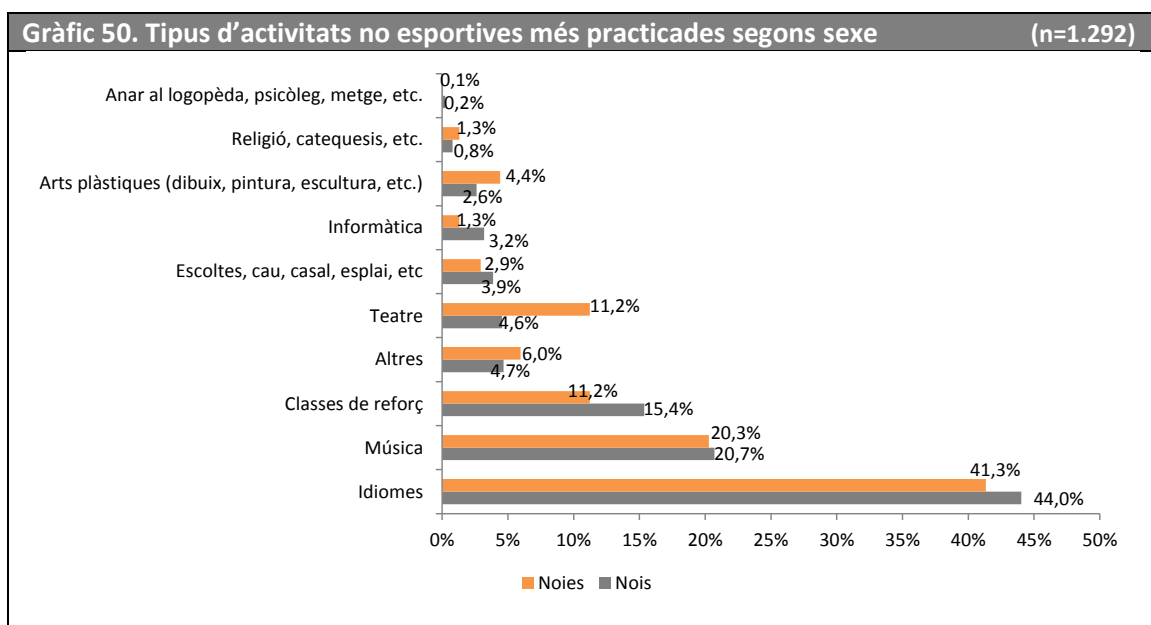
A diferència dels resultats del 2013, no hi ha un augment tan notable dels escolars que hi dediquen més de 4 hores a les activitats no esportives, a l'estudi actual és del 7,9% i en 2013 era del 23,0%.

Tipus d'activitats no esportives

En les etapes de secundària és dona una major dedicació horària a aquestes activitats. Per tant, el fet que els escolars que no practiquen esport no ho fan perquè no tenen suficient temps lliure i perquè s'han de centrar en els estudis, podria indicar que han de dedicar més temps a aquestes activitats no esportives que a realitzar esport que està més caracteritzat com una activitat d'oci i no tant de caràcter formatiu ni rellevant en el futur professional de la persona. Finalment, l'anàlisi de la tipologia d'activitats no esportives més practicades pels escolars assenjala que són els idiomes (42,7%), seguit d'activitats relacionades amb la música (20,5%), les classes de reforç (13,25%), i per últim, el teatre (7,9%).

4. Anàlisi dels resultats; 4.9. Altres activitats no esportives

Es pot veure al **Gràfic 50** com les dues primeres activitats esmenades anteriorment són iguals tant en nois com en noies, mentre que les classes de reforç tenen un percentatge més alt en nois (15,4%) que en noies (11,2%). D'altra banda les activitats escèniques com el teatre són superiors en noies (11,2%) que en nois (4,6%), sent aquests els canvis més significatius.

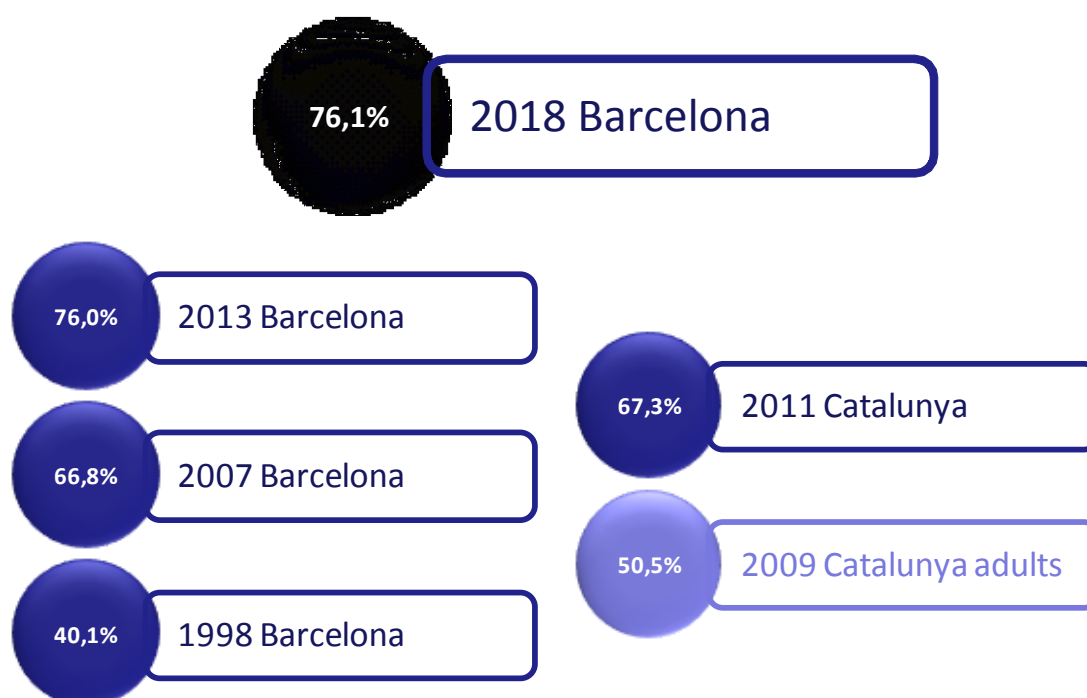
Font: elaboració pròpia, 2018.

5. Decàleg dels hàbits esportius en edat escolar a la ciutat de Barcelona

5.1. Índex de pràctica esportiva

Barcelona compta amb un índex de pràctica esportiva en edat escolar del 76,1% sobre el total de la població, en comparació amb l'estudi realitzat l'any 2013 es veu que la pràctica esportiva s'ha mantingut però amb un creixement del 9,3% respecte de l'estudi realitzat l'any 2007 i un creixement del 36% respecte del 1998.

S'observa una clara evolució cap a un creixement dels índex de pràctica. Tot i la consolidació en el 76%, fet que situa a Barcelona com una de les ciutats amb major volum de pràctica esportiva a nivell mundial. Destaquen 2 elements:

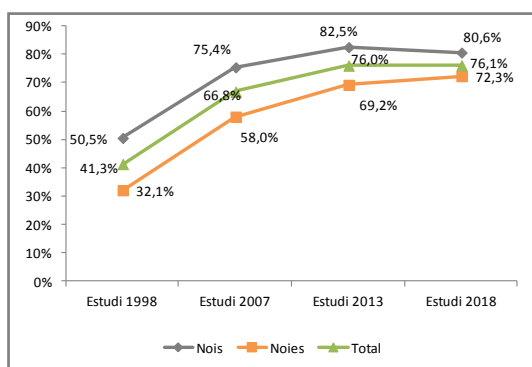
- En l'estudi de 2018 es presenta un sensible increment del volum de persones que practica esport de manera organitzada, passant del 62,7% el 2013 al 70,5% al 2018.
- La pràctica esportiva femenina incrementa en un 3,1% respecte del 2013.

5. Decàleg dels hàbits esportius en edat escolar a la ciutat de Barcelona

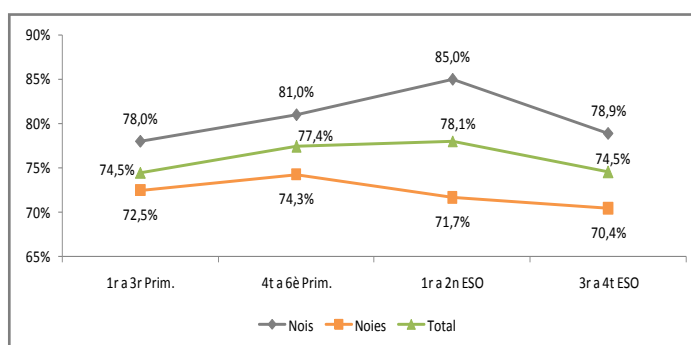
5.2. Factors que influeixen en l'índex de pràctica

Els tres elements clau per entendre els índex de pràctica esportiva i la seva evolució són: sexe, edat i districte de residència.

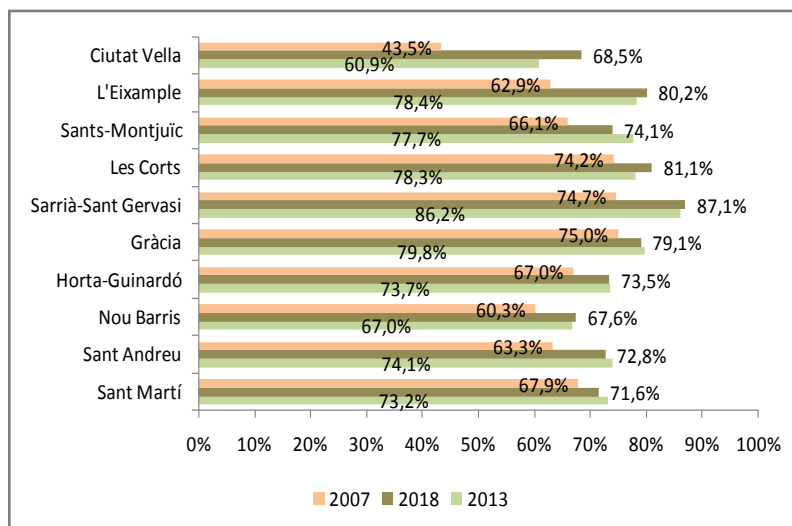
SEXE

EDAT

DISTRICTE

Sexe: El percentatge de nois que practica esport és un 8,3% superior al de noies. Respecte el 2007, la diferència entre sexes s'ha reduït en 9,1 punts percentuals.

Edat: Els índexs de pràctica es mantenen estables en totes les etapes educatives, sent superior en el primer cicle de secundària.

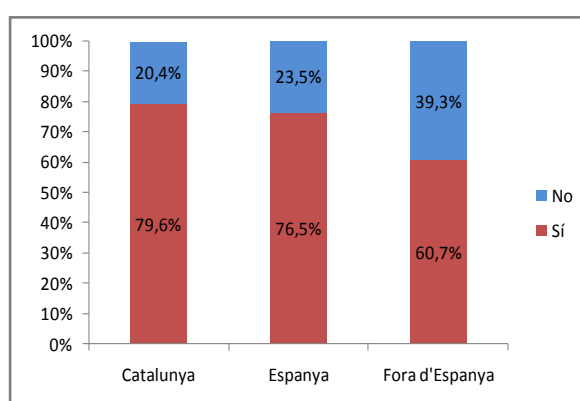
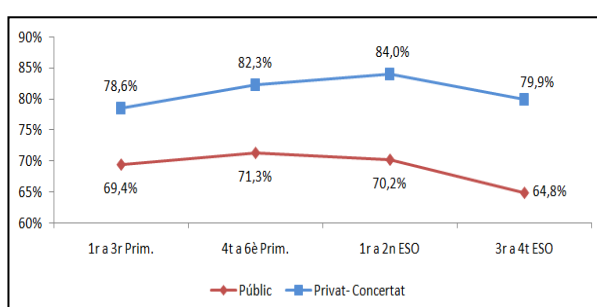
Districte: Els índexs de pràctica es mantenen estables, amb augments lleugers en cinc districtes però amb més notorietat en districte de Sants-Montjuïc, Sant Andreu i Sant Martí.

5. Decàleg dels hàbits esportius en edat escolar a la ciutat de Barcelona

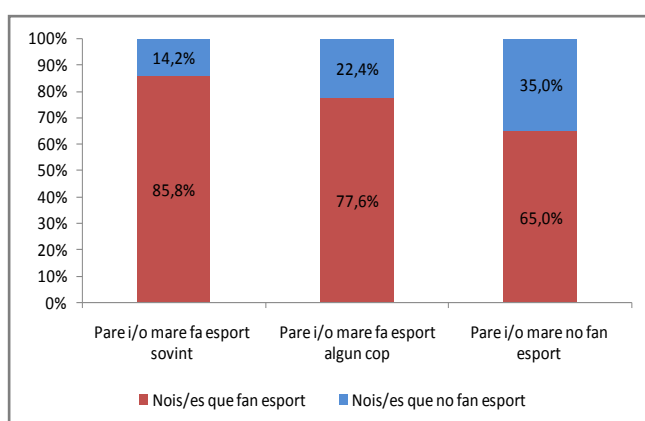
5.3. Elements secundaris que influeixen en l'índex de pràctica

L'índex de pràctica esportiva també es troba influenciat per tres elements secundaris, que són: tipus de centre, lloc de naixement i índex de pràctica esportiva del pare i/o mare.

TIPUS DE CENTRE LLOC DE NAIXEMENT

ÍNDEX DE PRÀCTICA DEL PARE I/O MARE

Tipus de centre: S'observa un diferencial de 15,1 punts en l'índex de pràctica esportiva entre centres públics i privats en el segon cicle de secundària.

Lloc de naixement. L'índex de pràctica esportiva dels escolars nascuts a Catalunya és 18,9 punts superior al dels nascuts fora d'Espanya.

Índex de pràctica del pare i/o mare: Quan el pare i/o mare de l'escolar fa esport, l'índex de pràctica esportiva del/de la noi/a és 16,5 punts percentuals superior respecte quan cap dels dos progenitors en practica.

5. Decàleg dels hàbits esportius en edat escolar a la ciutat de Barcelona

5.4. Tipus de pràctica

Els esports més practicats tant per nois com per noies no han variat molt en els diferents estudis a diferència de l'aparició del voleibol en les noies en l'estudi actual. A excepció del futbol en els nois i la dansa en les noies, les demás modalitats han tendit a diversificar-se.

2018 Barcelona			
Nois	%	Noies	%
Futbol i Futbol sala	40	Danses	23
Bàsquet	13	Bàsquet	9
Esports de lluita	9	Natació	9
Natació	8	Patinatge	8
Tennis	3	Voleibol	5

2013 Barcelona			
Nois	%	Noies	%
Futbol i Futbol sala	54	Danses	32
Bàsquet	16	Natació	18
Natació	13	Bàsquet	17
Esports de lluita	12	Futbol i Futbol sala	9
Tennis	6	Patinatge	8

2007 Barcelona			
Nois	%	Noies	%
Futbol i Futbol sala	44	Danses	26
Bàsquet	26	Natació	25
Natació	14	Bàsquet	14
Tennis	9	Patinatge	11
Gimnàs/Fitness	8	Tennis i Gimnàs/Fitness	8

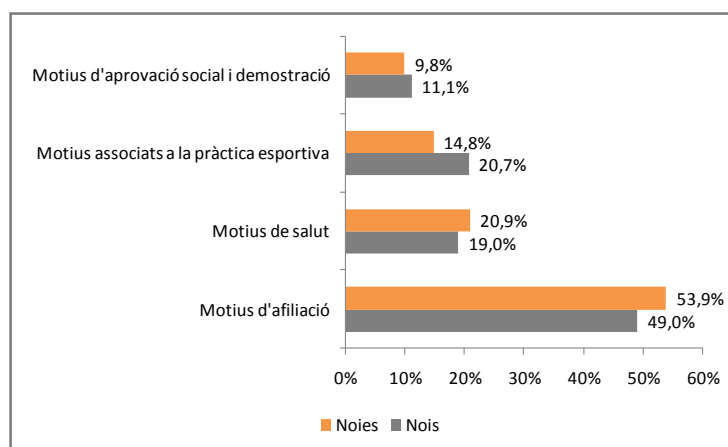
2011 Catalunya			
Nois	%	Noies	%
Futbol i Futbol sala	53	Danses	30
Bàsquet	14	Natació	17
Natació	10	Bàsquet	16
Esports de lluita	9	Gimnàs/Fitness	10
Tennis	7	Tennis i Futbol- Futbol sala	8

5.5. Motivacions de pràctica

El principal motiu de pràctica esportiva dels escolars és 'perquè m'agrada aquesta activitat' (89,1%), seguit de 'per competir i fer partits' (36,1%) i de 'per estar en forma' (34,4%). Existeixen diferències de sexe entre la segona motivació de pràctica on el percentatge de nois és més elevat que el de noies, per 25,0 punts percentuals. El primer motiu experimenta un augment mentre que els altres disminueixen, induint a una diversificació dels motius de pràctica esportiva.

	2013			2013			2007		
	Nois %	Noies %	Total %	Nois %	Noies %	Total %	Nois %	Noies %	Total %
Perquè m'agrada	89	89	89	85	84	84	87	89	88
Per competir i fer partits	47	22	36	47	20	35	54	23	41
Per estar en forma	35	34	34	41	45	43	49	48	48

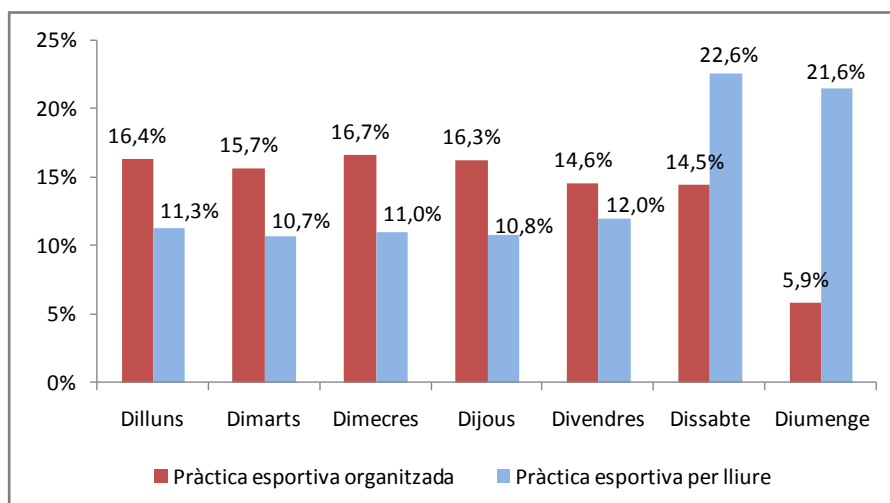
Agrupant les respostes en àmbits més amplis, s'observen diferències entre els nois i les noies.

Els motius d'afiliació són els més importants per els dos sexes. En el cas de les noies segueix els motius de salut, mentre que en el cas dels nois les motivacions són compartides entre motius de salut i associades a la pràctica esportiva.

5.6. Freqüència de pràctica

S'identifiquen grans diferències entre la pràctica esportiva organitzada i la que els nois i noies realitzen per lliure.

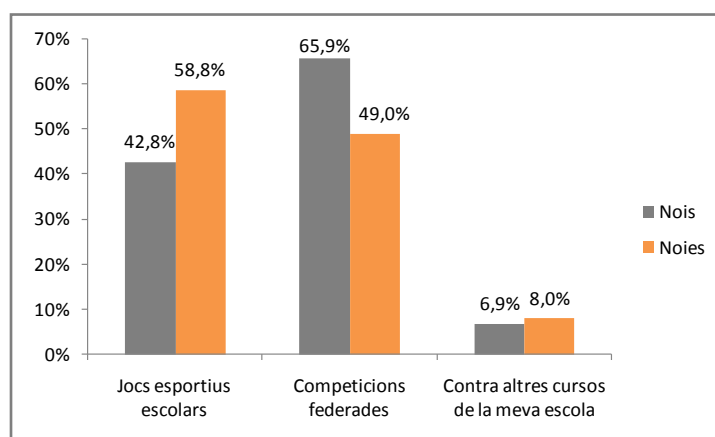

La distribució de la pràctica esportiva organitzada és homogènia durant la setmana, de dilluns a dissabte, mentre que la pràctica esportiva per lliure es concentra en els caps de setmana. Els espais de pràctica també diferiran entre una tipologia i l'altre. La pràctica esportiva organitzada tindrà lloc en espais esportius convencionals mentre que la pràctica esportiva per lliure es realitzarà en espais del medi urbà i/o natural.

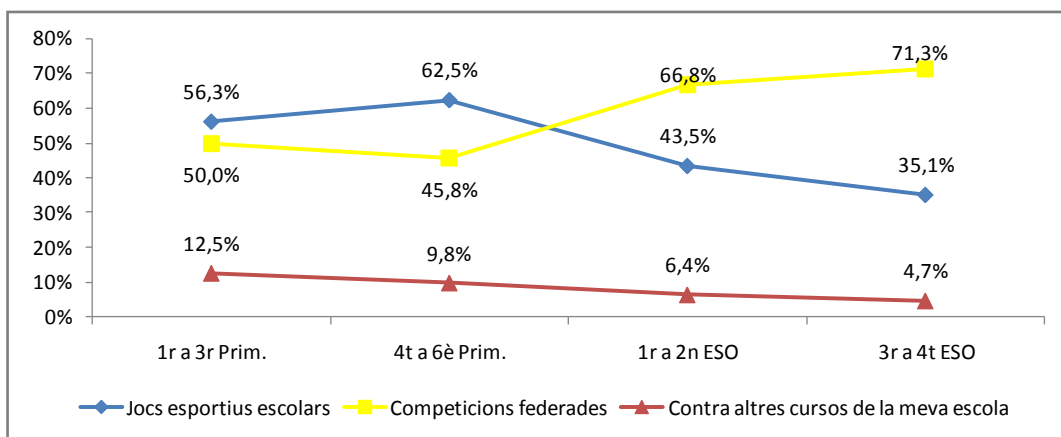
5. Decàleg dels hàbits esportius en edat escolar a la ciutat de Barcelona

5.7. Esport de competició

Segons l'esport de competició, les noies tendeixen a participar més en els Jocs Esportius Escolars que en competició federada mentre que el comportament dels nois és totalment oposat. Per això, la importància dels Jocs Esportius Escolars per a donar una oportunitat d'inserció a les noies en la competició esportiva.

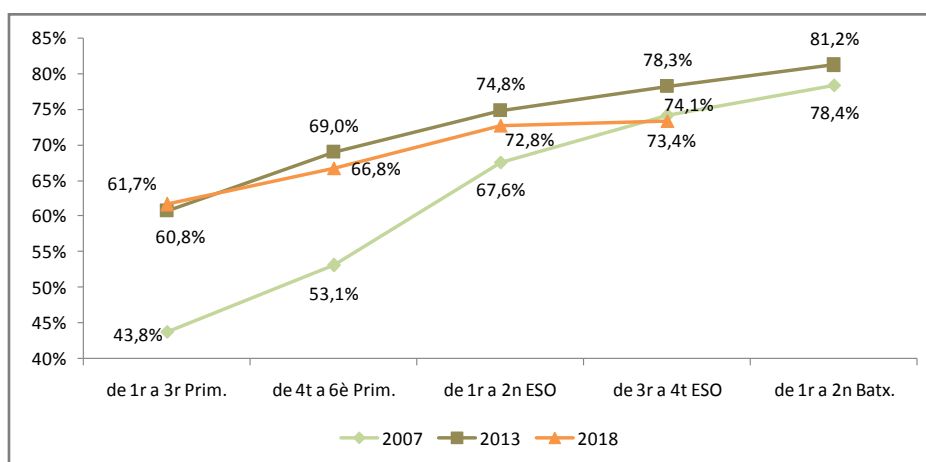
La reflexió anterior es constata en la predominança dels Jocs Esportius Escolars com la competició principal a primària.

El canvi a secundària, es produeix un punt d'inflexió cap a l'esport federat i els Jocs Esportius Escolars van perdent força.

5.8. Historial de pràctica

Observant l'evolució durant els anys, es veu com el nombre de nois i noies que acumulen diferents experiències en la pràctica esportiva ha anat augmentant. En el gràfic es mostra l'evolució dels escolars en funció del curs que afirmen haver practicat altres esports abans del que practiquen actualment.

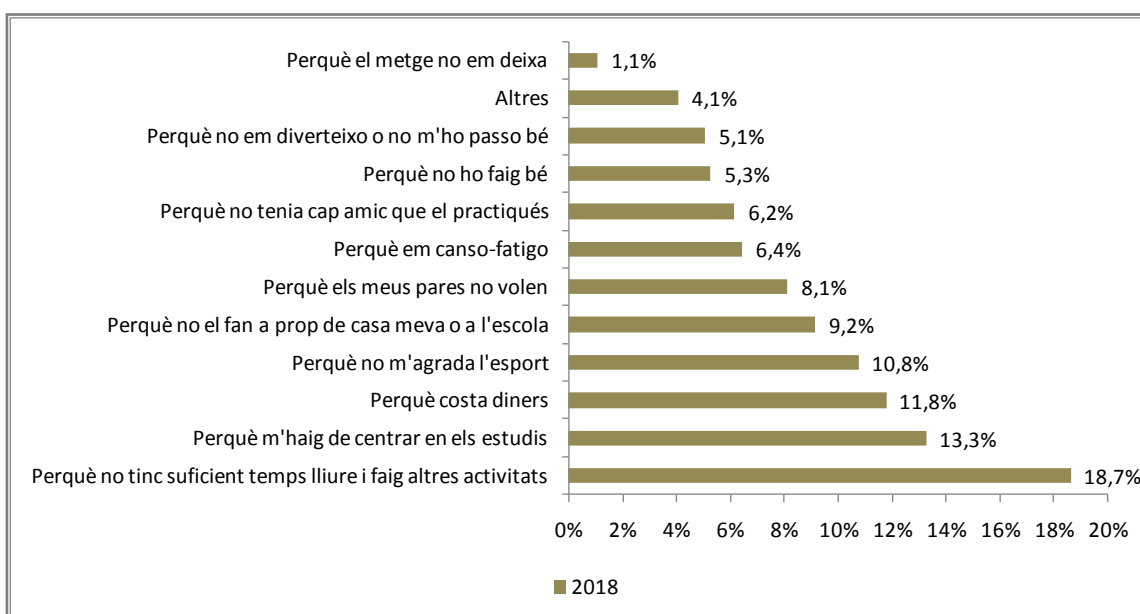

El fet d'acumular un major número d'experiències en diferents pràctiques esportives dona més garanties de que els escolars continuïn practicant esport en edat adulta degut a la riquesa i perspectiva positiva que han tingut durant l'etapa formativa. Des d'un altre àmbit, l'oferta és suficientment variada i ampla per tal de que els nois i noies puguin tenir varies opcions en el moment de decidir el tipus de pràctica esportiva que volen segons la seva edat i nivell.

5.9. Motius de no pràctica

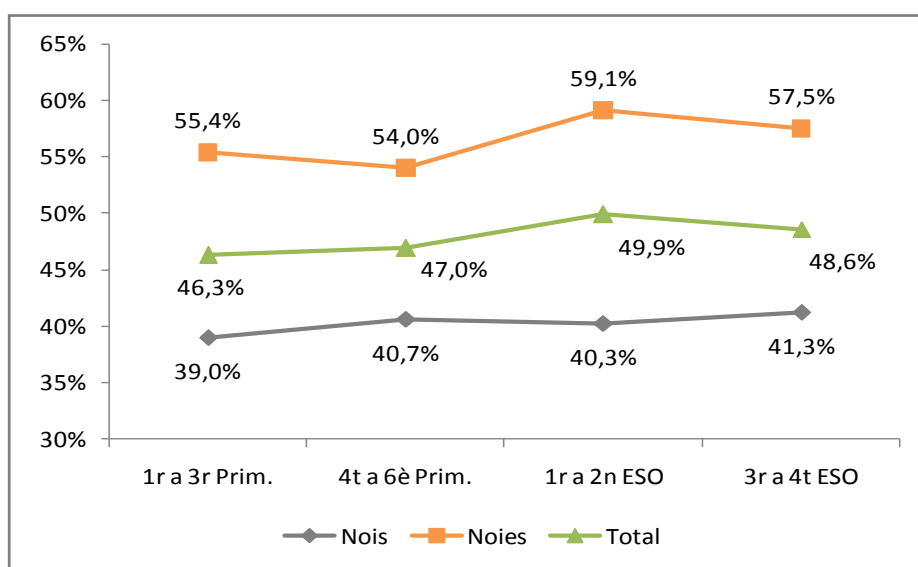
La varietat de motius de no pràctica també tendeix a diversificar-se. Així, la resposta més comuna –per no tenir suficient temps lliure- suposa el 18,7%, i la opció per problemes econòmics ha reduït el seu percentatge d'un 15,9% a un 13,3%.

Caldria treballar en aquelles opcions que tenen a veure amb la gestió municipal –perquè no el fan a prop de casa o l'escola- amb un 9,2%, que ha augmentat respecte l'any 2013. I d'altres motius personals de “no em diverteixo o no m'ho passo bé” i “no m'agrada l'esport” que també han incrementat respecte l'estudi anterior.

5.10. La realització d'altres activitats extraescolars (no esportives)

Les activitats fora de l'horari lectiu i que no són de naturalesa esportiva són practicades/realitzades en menor percentatge que les esportives (48% contra 76%). A més, es produeix una tendència inversa en sexes, de manera que són les noies les que en practiquen o realitzen més.

Les activitats no esportives més practicades per ordre d'importància són els idiomes, la música, les classes de reforç i el teatre.

6. Conclusions

En l'informe s'han presentat els resultats de l'estudi d'hàbits esportius de la població en edat escolar de la ciutat de Barcelona. La investigació quantitativa que s'ha dut a terme ha estat representativa per a la totalitat de la població escolar de la ciutat i la mostra s'ha establert prou àmplia per poder realitzar les diferenciacions en sexe, edat/curs, titularitat de centre o el districte de residència.

Els resultats obtinguts han servit per fer un diagnòstic dels nivells de pràctica esportiva per part de la població en edat escolar de la ciutat. A nivell general, un 76,1% dels escolars de Barcelona realitza pràctica esportiva de manera regular (setmanalment) fora de l'horari lectiu durant el curs escolar. L'evolució del nivell de pràctica esportiva respecte a l'any 2007 ha crescut un 9,3% en la ciutat de Barcelona, sé que és cert que respecte a l'anterior estudi el nivell de pràctica esportiva s'ha mantingut estable en els darrers anys però hi ha hagut variacions respecte a altres paràmetres relacionats amb la pràctica esportiva que es comentaran en els següents punts. En funció del tipus de pràctica, un 70,6% dels escolars realitza pràctica esportiva organitzada i un 46,4% pràctica esportiva per lliure.

En l'estudi actual es destaca l'augment de pràctica esportiva en les noies mentre que en els nois s'han mantingut els nivells. Respecte al 2007 el nivell de pràctica de les noies ha augmentat d'un 58,0% a un 72,3%, mentre que el dels nois ho ha fet d'un 75,4% a un 80,6%. Entre els anys 2007 i 2018, l'índex de distanciament entre sexes s'ha reduït d'un 17,4% a un 8,3%.

L'anàlisi en funció del curs –l'edat- detecta que hi ha una tendència uniforme a practicar esport durant tota l'etapa educativa, destacant un major índex de pràctica esportiva en els cursos de 4t a 6è de primària i en el primer cicle de secundària (1r i 2n) i a mesura que s'avança en edat es tendeix a reduir la pràctica esportiva, passant d'un 77,4% a un 74,5%. En l'etapa de secundària és quan la diferència entre nois i noies és més notable però hi ha hagut un descens respecte als anys 2007 i 2013, de ser un 18,1% a un 13,3%.

Per finalitzar l'anàlisi de l'índex de pràctica s'ha de tenir en compte la relació que s'estableix amb els districtes, el lloc de naixement de l'escolar i la influència de la família. En referència als districtes, els valors es mantenen en els mateixos percentatges de pràctica respecte al 2013, amb un petit augment en els districtes de Gràcia, Horta-Guinardó, Sant Andreu i Sant Martí. Pel que fa al lloc de naixement, els nois i noies de Catalunya (79,6%) presenten un nivell de pràctica superior al de la població nouvinguda (60,7%). En darrer lloc, els resultats mostren que l'índex de pràctica de l'escolar és un 16,5% superior quan el pare i/o mare fa esport.

La distinció segons la tipologia de pràctica –organitzada o per lliure- ha permès conèixer les activitats esportives practicades pels escolars. Els esports més practicats de forma organitzada són el futbol i futbol sala, les danses, el bàsquet, la natació, els esports de lluita i el patinatge; en canvi les activitats més realitzades per lliure són el futbol i futbol sala, el ciclisme/anar en bici, caminar, córrer, patinar i gimnàs/fitness. Tot i que els resultats són semblants respecte al 2013, en els esports majoritaris com futbol i danses, es veu com l'aparició d'alguns esports com a més practicats indica que la pràctica esportiva està més diversificada.

Segmentant els resultats en funció del sexe, s'observa com, actualment, encara la pràctica esportiva organitzada està vinculada als estereotips tradicionals de cada sexe – esports col·lectius en els nois i activitats de danses amb suport musical en les noies. Detalladament, els esports més practicats pels nois són el futbol, el bàsquet, els esports de lluita, la natació i el tennis, mentre que en les noies ho són les danses, el bàsquet, la natació, el patinatge i el voleibol.

Es mostren diferències en la distribució setmanal entre pràctica esportiva organitzada i per lliure. Els resultats mostren que l'activitat esportiva organitzada es practica de forma homogènia de dilluns a dissabte mentre que l'activitat per lliure es concentra als caps de setmana. El percentatge d'escolars que practica més d'un esport per lliure (45,6%) és superior al que practica més d'un esport organitzat (22,7%).

En relació a les motivacions dels escolars en practicar esport, els tres motius més mencionats segueixen sent els mateixos que en els estudis anteriors, perquè m'agrada l'esport (89,1%), perquè m'agrada competir i fer partits (36,1%) i per estar en forma (34,4%). Hi ha hagut una disminució en el percentatge de respostes en els dos darrers motius i han agafat pes altres motius, per tant, es pot portar a pensar en una diversificació de respostes per part dels

escolars. Deixant de banda el primer i tercer motiu, en funció del sexe es troben diferències significatives, on els nois es destaquen per motius més relacionats amb la competitivitat-perquè m'agrada competir i fer partits (47,2%) i perquè vull ser esportista professional (20,1%)-, mentre que les noies es decanten per aquells vinculats a la socialització, l'estètica i l'esport –perquè fer nous amics (17,3%), perquè apreng nous esports (15,7%) i per mantenir la línia (12,0%).

L'agrupació de les respostes en dimensions ens dona la dada de què els motius d'afiliació (56,6%) i de salut (21,9%) són els més mencionats pels escolars. En funció del sexe, no es mostren grans diferències però destacar que els motius més mencionats són lleugerament superiors en noies que en nois mentre que els motius associats a la pràctica esportiva i d'aprovació social són superiors en els nois. Tot i que els motius d'afiliació són els més importants en qualsevol etapa educativa, tendeixen a disminuir mentre que els associats a la salut augmenten a mesura que els escolars s'aproximen a l'etapa de secundària.

Un aspecte important és saber qui va animar a l'escolar a començar a practicar esport. Un 63,6% va començar per iniciativa pròpia, un 45,3% va ser animat pel seu pare/mare i un 21,7% va rebre l'impuls pels amics/gues. Agrupant els valors familiars (pare/mare, germans/es i altres familiars), s'observa que la família obté un índex de respostes del 40,4% sent un factor important en la pràctica esportiva, just darrere de la iniciativa pròpia (42,6%). Analitzant els resultats en funció del curs, durant l'etapa de primària la família té un paper més destacat en potenciar la pràctica esportiva dels escolars, en canvi en iniciar l'etapa de secundària la iniciativa pròpia és el factor que pren més importància en aquest àmbit.

En referència a la pràctica competitiva, un 72,8% dels escolars afirma participar en competicions o partits de l'esport que practiquen amb un augment del 13,4% des de 2007. Tot i que s'ha produït un increment en els dos sexes, la diferència entre els nivells de pràctica competitiva dels nois (82,4%) i les noies (59,8%) és del 22,6%, un 8,3% inferior a la de 2013.

Entre els escolars que participen en competicions i partits, un 79,1% assenyala que practicaria esport igualment encara que no n'hi hagués. En els nois hi ha hagut un descens en el percentatge de respostes d'un 5,5% respecte al 2013 mentre que les noies que practicarien esport encara que no hi haguessin competicions és del 82,7%. El fet que els nois obtinguin un percentatge més baix es pot explicar en referència a la pregunta "saber el que més els agrada

de la pràctica esportiva”, l’opció de “m’agrada jugar els partits i competicions” ha disminuït d’un 43,3% a un 39,3%. En canvi, les noies donen importància a altres aspectes de l’esport i no només a la pràctica esportiva, com és el cas de l’opció “m’agrada aprendre nous esports i tècniques” que ha augmentat del 40,0% a un 48,9%. Per aquest motiu es pot indicar, tot i que no sigui de forma significativa, que la pràctica esportiva competitiva és menys important pels nois que en 2007.

Pel que fa als valors i les actituds vers la pràctica esportiva competitiva, cal destacar l’aparició d’una nova actitud positiva en el present estudi –els àrbitres expliquen les seves decisions durant el joc- fet que ha diversificat les respostes però tot i això, els percentatges es mantenen alts situats per sobre del 78,6%. D’altra banda, totes les actituds de caràcter negatiu han disminuït respecte a 2013, entre un 2,6% i un 12,2% i els valors es troben entre un 23,6% i un 41,5% a diferència a anys anteriors que estaven propers al 50,0%. S’ha de destacar la presència de dues actituds negatives que se segueixen donant en molts casos, com són els familiars i/o el públic critiquen i criden a l’àrbitre (41,5%) i els jugadors/es d’un mateix equip ens discutim entre nosaltres (36,7%). A nivell general, les actituds negatives tendeixen a ser més rellevància a mesura que els escolars pertanyen a cursos educatius superiors, sobretot, en entrar en l’etapa de secundària.

En preguntar als escolars si els agrada que succeeixin aquestes actituds plantejades, s’observa un grau d’acceptació alt entre les actituds de caràcter positiu, entre un 74,2% i el 95,9%. Per contra, és preocupant els resultats obtinguts en algunes actituds de caràcter negatiu com, per exemple: els familiars i l’entrenador/a donen les culpes a l’àrbitre si perden el partit i/o competició (50,3%) o l’entrenador/a s’enfada si perden el partit/competició o ens equivoquem (41,2%). Es produeix un suport bastant elevat que els escolars els hi agrada aquest tipus d’actitud que es donen durant la pràctica esportiva de competició.

Segons l’historial de pràctica esportiva, un 68,7% dels escolars diu haver practicat algun altre esport abans de l’actual, un 6,3% més que el 2007, sent les noies (76,4%) més propenses a canviar d’esports que els nois (62,5%). Separant el resultat en funció dels cursos, és rellevant saber que als cursos de 1r a 3r de primària un 61,7% dels escolars ja ha abandonat un mínim d’una pràctica esportiva per iniciar-se en la pràctica d’una altra i segons s’avança en l’etapa educativa el percentatge va augmentant fins a un 73,4%. En aquest punt, el percentatge

d'escolars que ha practicat més d'un esport abans de l'actual ha crescut d'un 35,4% fins a un 39,9% de 2007 fins a l'actualitat.

En referència a l'historial de pràctica esportiva, és important saber que un 90,1% dels escolars que actualment fan esport afirma voler continuar fent esport quan sigui gran, sense diferències significatives entre sexes. Respecte al curs, s'observa que la consciència per practicar esport de gran obté uns resultats molt elevats durant tots els cursos tant de primària com secundària fins a arribar a uns màxims del 93,8% en 3r i 4t de secundària.

Un factor a analitzar són els motius de no pràctica. Les principals raons que donen els escolars per no fer esport són les mateixes que en estudis anteriors i són no tenir suficient temps lliure i fer altres activitats (18,7%), perquè s'han de centrar en els estudis (13,3%) i perquè costa diners (11,8%), amb percentatges més elevats (d'un 9,2%) per part de les noies en el principal motiu. Els altres motius obtenen resultats semblants respecte als anteriors estudis i, a més, quant als principals motius d'abandonament esportiu per part dels escolars sobre l'activitat practicada anteriorment sorgeixen diferències entre els motius de no pràctica. El principal motiu d'abandonament és perquè l'activitat no agrada (28,1%) i seguit de perquè no tenia temps (20,6%). En aquest sentit, un 54,5% dels escolars que no fa pràctica esportiva tampoc en realitza de no esportiva. Per tancar l'anàlisi dels escolars que no fan esport, és important indicar que un 53,6% dels que havia fet esport amb anterioritat els agradaria tornar-lo a practicar, resultat amb un índex més baix que el 2013, que era del 65,8% i això pot ser perquè el principal motiu d'abandonament ha estat perquè no agrada l'activitat o esport que es practicava.

Des d'una altra perspectiva, es fa referència a la pràctica d'activitat esportiva de forma puntual on un 74,4% dels escolars afirma practicar esport durant les vacances, sent la diferència entre nois i noies d'un 4,0%, dada similar a l'estudi de 2013. D'aquests participants, un 82,8% participa en activitats esportives durant la resta de l'any per un 17,2% que no en practica. Els resultats de l'estudi actual afirmen que l'evolució de pràctica esportiva puntual ha augmentat lleugerament durant els darrers anys.

Per continuar, un 45,5% dels escolars indica participar en activitats esportives de caràcter puntual com jornades esportives, curses, etc., que presenta un increment del 23,1% respecte al 2007. Aquest tipus d'activitats són practicades, per un 46,1% amb els amics/gues, un 34,4% amb el club i un 34,2% amb familiars.

Finalment, en referència a les activitats realitzades durant l'hora del pati es troben tres opcions com a principals, que són les següents: asseure's i parlar amb els amics i amigues (55,1%), fer esports (47,4%) i participar en jocs (28,8%). Com a diferència principal es pot destacar com hi ha hagut una disminució de respostes en l'opció d'escolar música, jugar al mòbil i a videojocs d'un 14,1% fins a un 8,6% respecte al 2013. Aquest fet és positiu perquè amb l'època tecnològica actual, els escolars, en els patis dels centres educatius es continua fent pràctica esportiva.

En conclusió, tot el manteniment de l'índex de pràctica respecte al 2013 es pot afirmar que s'ha produït un creixement de la pràctica esportiva escolar en la ciutat de Barcelona. Aquest fet evidencia l'esforç que s'ha realitzat des de l'administració pública per fomentar la pràctica esportiva i acostar l'esport a tota la població. L'actual informe ha de permetre a l'Institut Barcelona Esports (IBE) i a la resta de Departaments de l'administració local que interactua amb l'esport, continuar amb la visió actualitzada de promocionar l'esport en edat escolar afegint els canvis que s'han indicat en l'informe. A més, la similitud amb els estudis anteriors (2007 i 2013), ha permès validar algunes de les actuacions que s'ha realitzat a terme en els darrers anys sobre polítiques esportives de la ciutat.

7. Referències

Balaguer, I. i Castillo, I. (2001). Dimensions dels motius de pràctica esportiva dels adolescents valencians escolaritzats. *Revista Apunts*, núm. 63, pàgs. 22 a 29.

<http://www.revista-apunts.com/hemeroteca?article=352>

Eliasson, I. i Johansson, A. (2014). To quitsport. An analysis of the disengagement process and why girls quit floorball. *Educational Reports*, no 91, Department of Education, Umeå University, Suècia.

Latorre, J. (2007). El deporte en edad escolar en los colegios públicos de educación primaria de la ciudad de Zaragoza. *Prensas Universitarias de Zaragoza*. Zaragoza.

Vila, I. (1998). L'ús del temps de la població infantil i juvenil: els hàbits esportius. Institut d'Educació. *Congrés de l'Educació Física i l'Esport en edat escolar a la ciutat de Barcelona*. Ajuntament de Barcelona.

Viñas J. (2016). Els hàbits esportius dels escolars de Catalunya. *Secretaria General de l'Esport, Esplugues de Llobregat*.

http://www.observatoridelesport.cat/docus/estudis_publicats/OCE_18_estudis_publicats_ca.pdf

Viñas, J. (2015). Estudio de los estilos de vida activos y saludables de la población en edad escolar de Castilla-La Mancha. *Document no publicat*.

Viñas, J. (2013). Estudi dels hàbits esportius de la població en edat escolar a la ciutat de Barcelona. *Institut Barcelona Esports - Ajuntament de Barcelona*. Barcelona.

https://ajuntament.barcelona.cat/esports/sites/default/files/estudi_habits_esportius_escolars_a_barcelona_2013.pdf

Viñas, J. i Pérez, M. (2011). Estudio de los hábitos deportivos de la población escolar en España. *Consejo Superior de Deportes*, Madrid.

<http://www.csd.gob.es/csd/estaticos/dep-escolar/encuesta-de-habitos-deportivos-poblacion-escolar-en-espana.pdf>

Viñas, J. (2007). Estudi dels hàbits esportius de la població en edat escolar a la ciutat de Barcelona. *Institut Barcelona Esports - Ajuntament de Barcelona*, Barcelona.

Annex I. Models de qüestionaris

Model de qüestionari d'escoles ordinàries

QÜESTIONARI SOBRE ELS HÀBITS ESPORTIUS DE LA POBLACIÓ ESCOLAR DE BARCELONA

El present estudi sobre "els hàbits esportius de la població escolar de la ciutat de Barcelona" que l'Institut Barcelona Esports està realitzant, té com a principal objectiu obtenir informació sobre la situació de la pràctica esportiva dels escolars fora de l'horari lectiu. T'agraïrem molt que ens ajudessis responent aquest qüestionari, el qual és totalment anònim. La seva durada és d'uns 15 minuts aproximadament. Gràcies.

Escola:		Districte (de l'escola):
Curs:	Edat (anys):	Sexe (encerclar): Home / Dona
Data de naixement:	Ciutat/poble de naixement:	Província o país de naixement:

1. Fas algun esport o activitat física fora de l'horari escolar durant el curs?

Sí No

Si la resposta és **NO**, passa a la pregunta 20.

Si la resposta és **SÍ**, digues quins esports o activitats físiques fas com a mínim un cop per setmana, i quins dies de la setmana (inclou entrenaments i partits). Diferència entre esport o activitat física a la que estàs apuntat i a la que NO estàs apuntat (que realitzes pel teu compte sense entrenador).

Esport o activitat física a la que estàs apuntat <i>Per exemple: jugar en un equip de futbol, bàsquet o handbol; entrenar en un grup de natació, atletisme, tennis, gimnàstica o ball</i>	A la meua escola?		Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte	Diumenge
	Sí	No							
Esport 1:									
Esport 2:									
Esport 3:									

Esport o activitat física a la que NO estàs apuntat (que fas pel teu compte sense entrenador) i que fas més sovint <i>Per exemple: anar en bicicleta o skate, patinar, sortir a caminar o córrer pel carrer, anar al gimnàs o piscina, jugar a la pilota, etc.</i>	Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte	Diumenge
Esport 2:							
Esport 3:							

2. D'aquests esports, quin és el que fa més anys que practiques? Quants anys tenies quan vas començar a practicar-lo?

Esport: _____ Quants anys tenies? _____

3. Qui et va animar a començar a practicar l'esport o l'activitat esportiva que fas? (Màxim 2 respostes)

Va ser idea meua		Amics o amigues	
Pare o mare. Tutor o tutora		Mestre o professor	
Germà o germana		Metge	
Un altre familiar		Altres (Qui?):	

4. Per què practiques aquests esports o activitats esportives? (Marcar els 3 principals motius)

Perquè m'agrada aquesta activitat		Per mantenir la línia	
Perquè ho fan els amics i les amigues		Per estar en forma	
Perquè els meus pares m'hi han apuntat		Per fer nous amics i noves amigues	
Perquè m'agrada competir i fer partits		Perquè vull ser esportista professional	
Perquè m'ho ha dit el metge		Perquè em sento més àgil i ràpid	
Perquè està de moda		Perquè aprenc nous esports	

Altres motius (Quins?):

5. Es produeixen les següents situacions quan fas els entrenaments? En cas que es produeixin, t'agrada que passin?

	Passa?		T'agrada?	
	Sí	No	Sí	No
Em canso molt, i l'entrenador/a no em deixa temps per recuperar-me				
L'entrenador/a s'enfada amb mi si no em surt bé un exercici o activitat				
L'entrenador/a crida molt durant l'entrenament				
Els entrenaments són molt divertits i m'ho passo molt bé				
Hi ha companys i companyes que es lesionen				
De vegades participo poc en els entrenaments				
Si no entenc alguna cosa, l'entrenador m'ho explica les vegades que calgui				
L'entrenador/a em felicita quan faig bé alguna cosa				
L'entrenador/a demana moltes coses que no se fer				
L'entrenador/a m'escolta, em pregunta la meva opinió i la té en compte				

6. Dels següents grups de frases, marca la que consideris més important de cada grup. Només pots marcar UNA frase per grup.

Grup 1

M'agrada aprendre nous esports i tècniques	
M'agrada estar amb els meus amics	
M'agrada jugar els partits i les competicions	

Grup 2

El més important és guanyar els partits	
El més important és que treballem en grup i que ens ho passem bé	
El més important és anar a passar l'estona i divertir-me	

Grup 3

Faig esport perquè tothom diu que se n'ha de fer	
Faig esport per tenir un bon cos	
Faig esport perquè estic content quan el practico	

Grup 4

M'agrada aprendre coses noves als entrenaments o sessions	
M'agrada passar-me tot l'entrenament jugant partits o competint	
M'agrada cansar-me molt en els entrenaments o sessions	

7. Fas competicions o partits dels esports que practiques? (Marca la resposta per a cada esport)

Esport 1: _____ Sí NO
 Esport 2: _____ Sí NO
 Esport 3: _____ Sí NO

Si la resposta és NO en algun esport passa a la pregunta 8 i si la resposta és a tots Sí passa a la pregunta 9.

8. T'agradaria fer competicions en els esports on NO en fas? (Marca la resposta per a cada esport que no fas competició)

Esport 1: _____ Sí NO
 Esport 2: _____ Sí NO
 Esport 3: _____ Sí NO

Si NO fas competició a cap esport passa a la pregunta 14, i si Sí fas competició en algun passa a la pregunta 9.

9. En quin tipus de competicions participes? (Pots marcar més d'una resposta)

Contra altres cursos de la meva escola		Jocs esportius escolars	
Contra altres escoles		Competicions federades	

10. T'agrada fer competicions i partits dels esports que practiques?

Sí No No ho sé

11. Marca amb una creu les 3 coses que t'agraden més de les competicions i partits i les 3 coses que no t'agraden:

Les 3 coses que m'agraden més són:	Les 3 coses que no m'agraden:
Guanyar, puntuar, obtenir un trofeu...	Perdre
Divertir-me, passar-ho bé, estar content...	Mal ambient, insults, el tracte del entrenador/a...
Superar-me, esforçar-me, aprendre...	Que em pugui lesionar
Jugar, ser titular	Que hi hagi joc brut, faltes, trapes...
El bon ambient amb els companys, treballar en grup	No jugar bé, equivocar-me, que faci un mal partit...
La competitivitat, la rivalitat...	Les sensacions que tinc: nervis, vergonya, estrès...
Les sensacions que tinc: emoció, adrenalina, nervis...	Els horaris, les obligacions, no tenir temps lliure...
Conèixer gent nova	No jugar o actuar, estar a la banqueta...
Que em vegin els pares, els ànims del públic...	Que l'àrbitre ho faci malament, que afavoreixi...

12. Si no hi haguessin competicions i partits, practicaries igualment aquests esports?

Sí No No ho sé

13. Es produeixen les següents situacions quan fas competicions? En cas que es produeixin, t'agrada que passin?

	Passa?		T'agrada?	
	Sí	No	Sí	No
Els jugadors o les jugadores dels diferents equips ens felicitem al final del partit o competició				
Els familiars i/o el públic critiquen i criden a l'àrbitre				
Els jugadors o les jugadores d'un mateix equip ens discutim entre nosaltres				
Els jugadors o les jugadores cridem i diem insults als jugadors o a les jugadores de l'altre equip				
L'entrenador o l'entrenadora s'enfada si perdem el partit o competició o ens equivoquem				
Els jugadors o les jugadores ens donem ànims entre nosaltres malgrat ens equivoquem				
Els familiars i l'entrenador donen les culpes a l'àrbitre si perdem el partit o la competició				
L'entrenador o l'entrenadora ens anima malgrat ens equivoquem				
Els familiars ens feliciten tant si guanyem o perdem si hem jugat bé				
Els àrbitres expliquen les seves decisions durant el joc				

14. A part d'aquests esports o activitats, n'has fet d'altres que ja no practiques?

Sí No

Si la resposta és NO Passa a la pregunta 18.

15. Quins esports?

Esport: _____
Esport: _____
Esport: _____

16. Per què ja no els practiques?

_____
_____

17. T'agradaria tornar-los a practicar?

Sí No No ho sé

18. Quan siguis gran, t'agradaria continuar fent esport o activitat?

Sí No No ho sé

19. Per què?

_____
_____

Passa a la pregunta 25.

Estudi dels hàbits esportius de la població en edat escolar de la ciutat de Barcelona
Annex I. Models de qüestionaris

20. En el cas que NO facis esport durant el curs escolar, per què no en practiques? (Pots marcar més d'una resposta)

Perquè no m'agrada l'esport		Perquè m'haig de centrar en els estudis	
Perquè el què jo vull fer no ho fan a prop de casa meua o a l'escola		Perquè costa diners	
Perquè els meus pares no volen		Perquè no ho faig bé	
Perquè no tinc suficient temps lliure i faig altres activitats		Perquè em canso – fatigo	
Perquè el metge no em deixa		Perquè no em diverteixo – m'ho passo bé	
Perquè no tenia cap amic o amiga que en faci		Altres (Quins?):	

21. Havies fet algun esport anteriorment?

Sí No No ho sé

Si la resposta és NO o NO HO SÉ, passa a la pregunta 25.

22. Quins esports?

Esport: _____
Esport: _____
Esport: _____

23. Per què els vas deixar?

_____
_____

24. T'agradaria tornar-los a fer?

Sí No No ho sé

25. Facis o no esport actualment, quin esport o activitat física t'agradaria fer que no fas ara? Per què?

Esport: _____
Motius: _____

26. Valora del 1 al 10 fins a quin punt estàs satisfet/a amb el teu cos: ____

27. De dilluns a divendres, en algun moment del dia fas servir algun d'aquests vehicles? (Pots marcar més d'una resposta).

Bicicleta		Monopati / skate	
Patins		Patinet / scooter	
Altres (Què?):			

28. Quines activitats acostumes a fer més sovint durant l'hora del pati? (Màxim 2 respostes)

Esports (futbol, bàsquet, voleibol...)		Estudiar, llegir llibres, fer deures	
Jocs (pilla - pilla, saltar corda, amagar-se...)		Escollar música i jugar amb el mòbil, videojocs...	
Ballar (dances, hip-hop, ballet, coreografies...)		Asseure'm i parlar amb els amics i les amigues	
Jugar a bales, cromos, cartes,...		Altres (Quines?):	

29. Quan fas vacances d'escola (Nadal, Setmana Santa, Estiu), fas esport o alguna activitat física?

Sí No

Si la resposta és NO, passa a la pregunta 33.

Estudi dels hàbits esportius de la població en edat escolar de la ciutat de Barcelona
Annex I. Models de qüestionaris

30. Quin esport o activitat esportiva fas durant les vacances? (Pots marcar més d'una resposta)

El mateix que faig durant l'any	Activitats de ball (dansa, hip-hop, funky, ballet,...)
Esports de neu (esquí, snowboard, raquetes de neu,...)	Esports d'equip (futbol, bàsquet, handbol,...)
Esports d'aventura (piragüisme, ràfting,...)	Esports individuals (tennis, pàdel, judo, atletisme,...)
Esports de muntanya (senderisme, córrer, BTT, escalada...)	Natació només a l'estiu
Esports aquàtics marítims (vela, surf,...)	Campus Olímpia
Sortides en bicicleta (carretera, BTT, BMX,...)	Altres campus o estades esportives
Activitats de gimnàs	Altres (Quins?):

31. Aquests esports, els fas a Barcelona o en una altra població?

Barcelona Fora de Barcelona Alguns a Barcelona i altres a fora

32. T'agradaria poder practicar aquests esports durant la resta de l'any?

Sí No No ho sé

33. En algun moment de l'any, participes en activitats esportives puntuals (diades, competicions, jornades esportives, curses, bicicletades, etc.) que es fan en el teu barri o ciutat?

Sí No No ho sé

Si la resposta és NO o NO HO SÉ, passa a la pregunta 35.

34. Si la resposta és que SÍ, amb qui participes en activitats esportives puntuals?

Sol o sola	Familiars	Amics o amigues	Escola	Club
☐	☐	☐	☐	☐

35. Marca amb una X l'opció que correspongui.

	Practiquen esport?			Practiquen esport amb tu?		
	Mai	Algun cop	Sovint	Mai	Algun cop	Sovint
Pare o tutor	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Mare o tutora	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Germanys o germanes	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Altres familiars	☐	☐	☐	☐	☐	☐

36. Fas altres activitats extraescolars que NO siguin esportives (teatre, música, idiomes, reforç...)?

Sí No No ho sé

Si la resposta és NO o NO HO SÉ, ja has acabat el qüestionari. Moltes gràcies per la teva col·laboració!

Si la resposta és SÍ, digues quines són i quan de temps hi dediques a la setmana.

	Dies setmana	Hores
Activitat 1 _____		
Activitat 2 _____		
Activitat 3 _____		

Ja has acabat el qüestionari. Moltes gràcies per la teva col·laboració!

Model de qüestionari d'escoles ordinàries – versió reduïda

Ajuntament de Barcelona

QÜESTIONARI SOBRE ELS HÀBITS ESPORTIUS DE LA POBLACIÓ ESCOLAR DE BARCELONA

Escola:		Districte (de l'escola):
Curs:	Edat (anys):	Sexe (encerrar): ☐ No / ☐ Dona
Data de naixement:	Ciutat/poble de naixement:	Província o país de naixement:

1. Fas algun esport o activitat física fora de l'horari escolar durant el curs?

Si No

Si la resposta és NO, passa a la pregunta 13.

Si la resposta és SÍ, digues quins esports o activitats físiques fas com a mínim un cop per setmana, i quins dies de la setmana (inclou entrenaments i partits). Diferencia entre esport o activitat física a la que estàs apuntat i a la que NO estàs apuntat (que realitzes pel teu compte sense entrenador).

Esports amb entrenadors

Esport o activitat física a la que estàs apuntat <i>Per exemple: jugar en un equip de futbol, bàsquet o handbol; entrenar en un grup de natació, atletisme, tennis, gimnàstica o ball</i>	A la meua escola?		Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte	Diumenge
	Si	No							
Esport 1:									
Esport 2:									
Esport 3:									

Esports o activitats físiques sense entrenadors

Esport o activitat física a la que NO estàs apuntat (que fas pel teu compte sense entrenador) i que fas més sovint <i>Per exemple: anar en bicicleta o skate, patinar, sortir a caminar o córrer pel carrer, anar al gimnàs o piscina, jugar a la pilota, etc.</i>	Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte	Diumenge
Esport 1:							
Esport 2:							
Esport 3:							

2. D'aquests esports, quin és el que fa més anys que practiques? Quants anys tories quan vas començar a practicar-lo?

Esport: _____ Quants anys tories? _____

3. Qui et va animar a començar a practicar l'esport o l'activitat esportiva que fas? (Màxim 2 respostes)

Va ser idea meua		Amics o amigues	
Pare o mare. Tutor o tutora		Mestre o professor	
Germsà o germana		Melge	
Un altre familiar		Altres (Qui?):	

4. Per què fas aquests esports o activitats esportives? (Marcar els 3 principals motius)

Perquè m'agrada aquesta activitat	☐	Per mantenir la línia	☐
Perquè ho fan els amics i les amigues	☐	Per estar en forma	☐
Perquè els meus pares m'hi han apuntat	☐	Per fer nous amics i noves amigues	☐
Perquè m'agrada competir i fer partits	☐	Perquè vull ser esportista professional	☐
Perquè m'ho ha dit el metge	☐	Perquè em sento més àgil i ràpid	☐
Perquè està de moda	☐	Perquè aprenc nous esports	☐

Altres motius
(Quina?):

5. Dels següents grups de frases, marca la que consideris més important de cada grup. Només pots marcar UNA frase per grup.

Grup 1

M'agrada aprendre nous esports i tècniques	☐
M'agrada estar amb els meus amics	☐
M'agrada jugar els partits i les competicions	☐

Grup 2

El més important és guanyar els partits	☐
El més important és que treballem en grup i que ens ho passem bé	☐
El més important és anar a passar l'estona i divertir-me	☐

Grup 3

Faig esport perquè tothom diu que se n'ha de fer	☐
Faig esport per tenir un bon cos	☐
Faig esport perquèestic content quan el practico	☐

Grup 4

M'agrada aprendre coses noves als entrenaments o sessions	☐
M'agrada passar-me tot l'entrenament jugant partits o competint	☐
M'agrada cansar-me molt en els entrenaments o sessions	☐

6. Fas competicions o partits dels esports que practiques? (Marca la resposta per a cada esport)

Esport 1:	_____	SÍ	☐	NO	☐
Esport 2:	_____	SÍ	☐	NO	☐
Esport 3:	_____	SÍ	☐	NO	☐

Si la resposta és NO en algun esport passa a la pregunta 7 i si la resposta és a tota SÍ passa a la pregunta 8.

7. T'agradaria fer competicions en els esports en els que NO competeixes? (Marca la resposta per a cada esport que NO fas competició)

Esport 1:	_____	SÍ	☐	NO	☐
Esport 2:	_____	SÍ	☐	NO	☐
Esport 3:	_____	SÍ	☐	NO	☐

Si NO fas competició a cap esport passa a la pregunta 9, i si SÍ fas competició en algun passa a la pregunta 8.

8. T'agrada fer competicions i partits dels esports que practiques?

Sí No No ho sé

9. A part d'aquests esports o activitats, n'has fet d'altres que ja no practiques?

Sí   No

Si la resposta és NO Passa a la pregunta 12.

10. Quins esports?

Esport: _____
 Esport: _____
 Esport: _____

11. T'agradaria tornar-los a practicar?

Sí   No   No ho sé

12. Quan siguis gran, t'agradaria continuar fent esport o activitat?

Sí   No   No ho sé

Passa a la pregunta 17.

13. En el cas que NO facis esport durant el curs escolar, per què no en practiques? (Pots marcar més d'una resposta)

Perquè no m'agrada l'esport	☐	Perquè m'has de centrar en els estudis	☐
Perquè el que jo vull fer no ho fan a prop de casa meua o a l'escola	☐	Perquè costa diners	☐
Perquè els meus pares no volen	☐	Perquè no ho faig bé	☐
Perquè no tinc suficient temps lliure i faig altres activitats	☐	Perquè em canso - fatiga	☐
Perquè el mestre no em deixa	☐	Perquè no em diverteixo - m'ha passat bé	☐
Perquè no tenia cap amic o amiga que em faci	☐	Altres (Quins?):	☐

14. Hasies fet algun esport anteriorment?

Sí   No   No ho sé

Si la resposta és NO o NO HO SÉ, passa a la pregunta 17.

15. Quins esports?

Esport: _____
 Esport: _____
 Esport: _____

16. T'agradaria tornar-los a fer?

Sí   No   No ho sé

17. De 1 al 10, quant tagsada el teu cos? _____

18. De dilluns a divendres, en algun moment del dia fas servir? (Pots marcar més d'una resposta).

Bicicleta		Monopati	
Patins		Patinet	
Altres (Què?):			

19. Quines activitats acostumes a fer més sovint durant l'hora del pati? (Màxim 2 respostes)

Esports (futbol, bàsquet, voleibol...)		Estudiar, llegir llibres, fer deures	
Jocs (palla - palla, saltar corda, amagar-se...)		Escollir música i jugar amb el mòbil, videojocs...	
Ballar (dances, hip-hop, ballet, coreografies...)		Asseure'm i parlar amb els amics i les amigues	
Jugar a boles, cromos, cartes...		Altres (Quines?):	

20. Quan fas vacances d'escola (Nadal, Setmana Santa, Estiu), fas esport o alguna activitat física?

Sí No

21. Marca amb una X l'opció que correspongui.

	Practiquen esport?			Practiquen esport amb tu?		
	Mai	Algun cop	Sovint	Mai	Algun cop	Sovint
Pare o tutor						
Mare o tutora						
Germanans o germanes						
Altres familiars						

22. Fas altres activitats extracurriculars que NO siguin esportives (teatre, música, idiomes, reforç...)?

Sí No No ho sé

Si la resposta és NO o NO HO SÉ, ja has acabat el qüestionari. Moltes gràcies per la teva col·laboració!

Si la resposta és SÍ, digues quines són i quins dies de la setmana hi vas i quantes hores.

	Dies setmana	Hores
Activitat 1		
Activitat 2		
Activitat 3		

Ja has acabat el qüestionari. Moltes gràcies per la teva col·laboració!